

หนังสือเรียนภาษาไทย

ชุดพื้นฐานภาษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เล่ม ๒

ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๑

(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๓)

DCID LIBRARY

0000012670

495.91

๙๒:๗

๒๕๔๖

๙๔(๒๕๓๐)

คำแนะนำผู้ปกครอง

ผู้ปกครองจะช่วยบูตรหลานของท่านให้อ่านหนังสือที่บ้านได้ดังนี้

๑. ให้อ่านหนังสือที่บ้านอยู่เสมอเพื่อให้มีนิสัยรักการอ่าน
๒. ช่วยเหลือให้อ่านหนังสือตามขั้นตอนต่อไปนี้
  - ๒.๑ ให้เล่าเรื่องในหนังสือเรียนตามภาพ
  - ๒.๒ ให้อ่านคำจากภาพในหนังสือเรียน
  - ๒.๓ อ่านเรื่องในหนังสือเรียนแล้วให้เล่าเรื่องให้ฟัง
  - ๒.๔ สะกดคำตามหนังสือเรียนและหัดเขียน
  - ๒.๕ อ่านบทอ่านเสริมบทเรียนแล้วให้เล่าเรื่องให้ฟัง
  - ๒.๖ เล่นதயคำอ่านในหนังสือเรียน

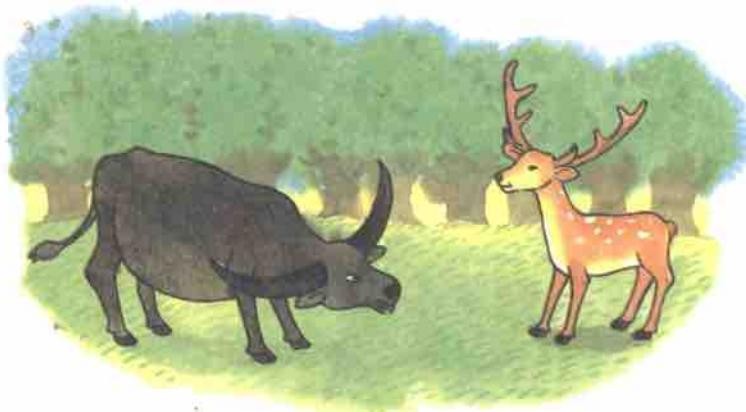
หนังสือเรียนภาษาไทย

ชุดพื้นฐานภาษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เล่ม ๑

ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๑

(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๓๓)

เลขทะเบียน ๘๐๖๖๑๙ ๙๔
เลขหน้า ๘๔๙๕.๙๑ ผู้ก่อการ ๔๖๔
วันที่ ๑๘.๗.๔๔

เลขทะเบียน ๒๘๖๑๕ ๙๕
วันที่ ๑๙.๐.๒.๒๕๓๙
๘๔๙๕.๙๑
เอกสารยกหนังสือ ๕.๒.๗
๐.๑.๗.๙

หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เล่ม ๑

ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓)

พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. ๒๕๓๔ ใช้ในโครงการโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร

พิมพ์ครั้งที่สอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้ในโครงการโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร

ผู้จัดทำต้นฉบับ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

สงวนลิขสิทธิ์

ISBN 974 – 10 – 0766 – 3

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) ขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๔

A handwritten signature in black ink, appearing to read "นายอุดม ปรีดีลก".

(นายอุดม ปรีดีลก)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) และได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือเรียน คู่มือครู และแบบฝึกหัดภาษาไทย ระดับ ประถมศึกษา เพื่อจัดทำสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น คณะกรรมการได้จัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ขั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ชั้น เพื่อใช้ทดลองในโรงเรียนในโครงการร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร ในปีการศึกษา ๒๕๓๓ แล้วติดตามผลการใช้ นำต้นฉบับมาปรับปรุงให้มีคุณภาพเพื่อจัดพิมพ์ใช้จริง ในโรงเรียนในโครงการร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรในปีการศึกษา ๒๕๓๔ และใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศ ในปีการศึกษา ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

การเรียนการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรฉบับปรับปรุง ได้พัฒนาไปจากเดิมบ้าง กล่าวคือ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนภาษาอย่างมีความหมาย เกิดทักษะกระบวนการและความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ มีความคล่องแคล่ว แม่นยำในทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และสามารถสื่อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หัวสื่อเรียนภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) นี้ ได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนคำพื้นฐานจากหนังสือเรียนประมาณ ๘๐๐ คำ ในขั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ในขณะเดียวกันก็ขยายวงประสบการณ์ของคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วย เพื่อประโยชน์ในการเรียน ในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ การสอนจึงไม่ได้ยึดหนังสือเรียนเพียงอย่างเดียว นักเรียนจะเรียนจาก ประสบการณ์ทางภาษาที่ครูสร้างขึ้น กล่าวคือเรียนการอ่าน การเขียนคำจากประสบการณ์ ให้เกิดความคิด ความสนใจ ดูภาพ ครุเจ้าเรื่องให้ฟัง ให้นักเรียนเล่ากันโดยใช้ภาษาของนักเรียนเอง อ่านบทเรียน อ่านคำใหม่ที่เป็นคำพื้นฐานและคำคุ้นเคย แจกลูกสะกดคำ อ่านจากหนังสืออื่น ๆ ที่มีความยากง่าย และมีวงคำใกล้เคียงกับหนังสือเรียน ทั้งนี้เพื่อสร้างนิสัยรักการอ่านให้กับเด็ก นอกจากนี้หนังสือเรียน ชุดนี้ยังดำเนินถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมด้วย โดยกำหนดเรื่องให้สอดคล้องกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ ของสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมเพื่อให้นักเรียนอยู่ในสังคมได้ด้วยความสุข ครูผู้สอนกับผู้ปกครอง จึงควรร่วมมือกันฝึกให้นักเรียนอ่านหนังสือด้วยตนเองให้มากขึ้น โดยเฉพาะ เนื้อหาในหนังสือ บทอ่านเสริมบทเรียน ทั้งที่เป็นร้อยแก้วและบทหัวยอกของ จะช่วยเสริมสร้างให้นักเรียน มีทักษะการอ่านในวงศิพท์ที่สอดคล้องกับบทเรียน ให้มีทักษะการเขียนควบคู่ไปกับการอ่าน ได้เล่าเรื่อง เพื่อฝึกการพูด ได้ฟังเรื่องที่นักเรียนหรือครูอ่านให้ฟัง จากแนวการสอนดังกล่าวนี้จะทำให้นักเรียน มีทักษะทางภาษาดีขึ้น

กรมวิชาการหวังว่าหนังสือเรียนภาษาไทยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ช่วยให้ การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร อย่างไรก็ได้หนังสือ เล่มนี้อาจยังมีข้อควรปรับปรุงแก้ไขอยู่อีกบ้าง กรมวิชาการยินดีรับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขหนังสือเรียน ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กรรมวิชาการขอขอบคุณคณะกรรมการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหนังสือเรียนนี้ให้สำเร็จ
ลุล่วงด้วยดีได้ ณ โอกาสนี้

(นายจำเริญ เสกธีระ)

อธิบดีกรมวิชาการ

๑๖ เมษายน ๒๕๓๔

สารบัญ

บทที่

หน้า

๑๐ หมู่บ้านทอผ้า

๑

๑๑ โรงเรียนลีเชียง

๑๒

๑๒ ใช้ลมทำแรง

๓๐

๑๓ กระจงน้อยจากป่าใหญ่

๔๘

๑๔ ระวัง...อันตราย

๖๔

๑๕ ผู้บำเพ็ญประโยชน์

๗๘

๑๖ นำใจในเมือง

๙๒

๑๗ นักการเขียนเพื่อนรัก

๑๐๘

๑๘ นิทานจากห้องฟ้า

๑๒๕

๑๙ ลอบยกระทง

๑๔๒

๒๐ มาจากฝากฟ้า

๑๕๔

๒๑ ประชาธิปไตย

๑๗๔

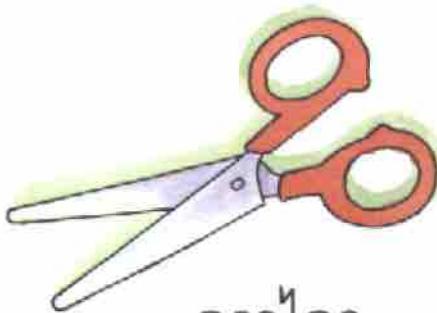

หน้า หนึ่ง

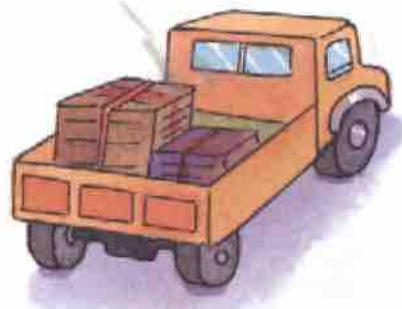
บทที่ ๑๐

หมู่บ้านทอผ้า

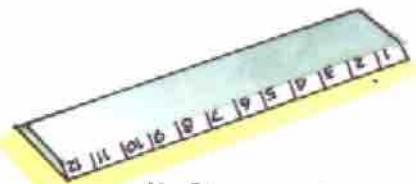

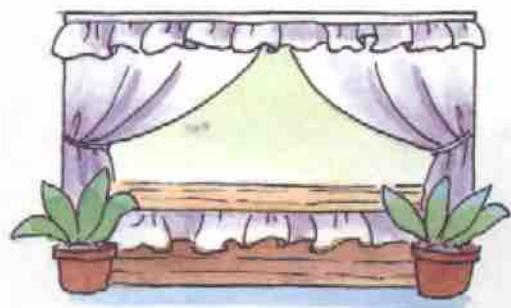
กรรไกร

รถบรรทุก

ไม้บรรทัด

เวที

ปรบมือ

หมู

ช่างถ่ายรูป

หมู่บ้านทอผ้า

ที่อำเภอจะมีงานประจำปี งานนี้เป็นงานใหญ่
ในงานจะมีการแสดงสินค้าพื้นเมืองและการแสดง
ของนักเรียน ประกายและเพื่อน ๆ ก็จะไปแสดงด้วย
พ่อแม่และเด็ก ๆ ตื่นเต้นเมื่อรู้ข่าว

ตอนกลางคืนพ่อและแม่ไปประชุมที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน ประกายคิดว่าแม่คงตกลงเรื่องการแสดงของเด็ก ๆ ด้วย หมู่บ้านของประกายนี้ดี เวลามีงานทุกคนจะไปประชุมพร้อมกันและช่วยเหลือกัน พ่อเคยพูดเสมอว่า การร่วมมือร่วมใจทำให้หมู่บ้านเจริญ

ประกายรักทุกคนในหมู่บ้าน ทุกคนเป็นคนดีขยันขันแข็ง ผู้ชายทำงานในนา ผู้หญิงทำงานในบ้าน เมื่อมีเวลาว่างผู้หญิงจะหอผ้า ผู้ชายจะปลูกผัก เลี้ยงหมู และเลี้ยงไก่

ผ้าหอของคนในหมู่บ้านนี้สวยที่สุด ผู้หญิงทุกคนหอผ้าสวย ๆ ส่งไปขาย ได้เงินเข้าหมู่บ้านทุกครอบครัวจึงมีความสุข

คืนนั้นแม่กลับจากที่ประชุม แม่ก้มานั่งหอผ้าอยู่จนดึก เมื่อประกายตื่นขึ้นมาในตอนเช้าก็เห็นแม่หอผ้าได้มากแล้ว แม่บอกว่าแม่จะเอาผ้าทอนี้ไปตัดชุดรำให้ประกาย

ประกายตื่นเต้นมากที่จะได้ชุดรำสวย ๆ และบอกว่าจะทำให้เสร็จทันวันงาน ประกายรู้ว่าแม่รัก

ประกายมาก แม่ทำทุกอย่างเพื่อลูก

แมรีบตัดชุดรำให้ประกาย แม่ใช้มีบราทัดวัดผ้า
ใช้กรรไกรตัดผ้า แล้วเย็บอย่างบรรจง ประกายนั่ง
อยู่ข้างๆ แม่ตลอดเวลา คอยช่วยหยิบของให้แม่

พอและชาวบ้านช่วยกันขนสินค้าพื้นเมืองขึ้นรถ
บรรทุก พอกผู้หญิงช่วยกันจัดผ้าทอบรถจุตุงอย่าง
สวยงามเพื่อนำไปแสดงที่งาน

เมื่อถึงวันงาน ประกายกับเพื่อนๆ ก็แต่งกาย
ด้วยชุดรำอย่างสวยงาม ชุดรำนี้ตัดจากผ้าที่แม่ของ

พากເຮອທອໃຫ້ ໄກຣ ຈ ກົມວ່າຊຸດຮຳນີ້ສະຍາມາກ ເດັກ ຈ
ດີໃຈແລະຕັ້ງໃຈວ່າຈະຮຳໃຫ້ທີ່ສຸດ

ເນື່ອດຶງເວລາແສດງ ປະກາຍແລະເພື່ອນ ຈ ກົກອກໄປ
ຮຳນ້າເວທີ ມີໜ່າງຄ່າຍຽຸປັນໜຶ່ງຂຶ້ນໄປຢືນທີ່ບັນໄດ
ເພື່ອບັນທຶກພາກພາກແສດງຂອງປະກາຍແລະເພື່ອນ ຈ
ເນື່ອການແສດງຈບລັງຜູ້ໝົມກົປປມືອໃຫ້ ທຸກຄົນໝົມວ່າ
ເດັກ ຈ ຮຳສະຍ ມີຜູ້ໜູັງໜາຍຄົນເຂົ້າມາດູຜ້າທອທີ່ຕັດ
ຊຸດຮຳຂອງປະກາຍແລະເພື່ອນ ຈ ແລ້ວຖາມວ່າຜ້ານີ້
ໄດ້ມາຈາກໃහນ ປະກາຍຍືມແລະຕອບວ່າ “ແມ່ຂອງໜຸ້
ທອເອງ ຜ້ານີ້ເປັນຜ້າພື້ນເມືອງຂອງໜຸ້ບ້ານໜຸ້”

ประกายดีใจที่ได้บอกกับทุกคนอย่างนี้ เพราะ
ประกายรักแม่ รักผ้าหอ และรักทุกคนในหมู่บ้าน
ของเธอ

คำใหม่ในบทเรียน

ไก่ ชน คืน งานประจำปี จบ ช่วยเหลือ ชุดดำ
ดีก ตกลง แต่งกาย ถุง ทอ ทอผ้า บันทึก
ปรบมือ ผ้า ผ้าหอ ผ้าพื้นเมือง ผู้ชม พร้อม
เย็บ รำ เวที เวลาว่าง สินค้าพื้นเมือง หนู หมู
อ่ำເກອ ກຣ ກຣ ກຣ ກຣ ກຣ ກຣ ກຣ
การร่วมมือ การแสดง การแสดง การแสดง
สินค้าพื้นเมือง เจริญ ช่างถ่ายรูป บรรจง บรรจุ
ภาพ ไม้บรรทัด รถบรรทุก เสมอ แสดง

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

ภาพ อ่านว่า พاب (พ สะกด อ่านออกเสียง
บ สะกด)

ช่างถ่ายรูปบันทึกภาพการแสดงของนักเรียน

อ่านคำที่ใช้ รร (ร หัน)

รร เรียกว่า ร หัน ออกรสีียง อัน
บรร อ่านออกรสีียง บัน

บรรทัด

บรรทุก

บรรจุ

บรรจง

บรรดา

บรรเทา

บรรยาย

บรรเลง

ไม่บรรทัด รถบรรทุก บรรจุขวด บรรเลงเพลง
ตัวบรรจง พึงบรรยาย บรรเทาปวด บรรดาครู

นักเรียนใช้ไม่บรรทัดตีเส้นและเขียนหนังสือตัว
บรรจง

รถคันนี้บรรทุกผู้กและผลไม้มาเต็มรถ

เขากำลังบรรจุน้ำส้มลงในขวด

บรรดา นักเรียนกำลังพึงคำบรรยายของครู

อย่าซื้อยาบรรเทาปวดมากินเอง

ตอนเช้า มีการบรรเลงเพลงชาติที่หน้าเสาธง

อ่านคำที่ใช้ บัน
บันได บันทึก บันเทิง

เขียนบันได สมุดบันทึก งานบันเทิง

บันทึก

เข้าเดินลงบันไดมาหาฉัน

นักเรียนบันทึกเรื่องที่อ่านลงในสมุด

นิทานเป็นเรื่องบันเทิงที่นักเรียนชอบฟัง

ลายมือสวย

ถ้าเราอยากจะเขียนหนังสือให้สวยงาม เป็น
ระเบียบ อ่านง่าย เราต้องฝึกฝนบ่อย ๆ ตอนแรก
เราต้องฝึกคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดอย่างช้า ๆ
แล้วจึงฝึกคัดลายมือให้เร็วขึ้น เวลา_nักเรียนคัดลายมือ^{มี}
ต้องจับดินสอให้ถูก และนั่งให้ถูกวิธี เขียนตัวหนังสือ^{มี}
มีหัว เขียนให้อ่านง่าย สวยงาม ถูกต้อง และคัด^{มี}
ได้เร็ว ผู้ที่มีลายมือสวย ครุกีชน เพื่อนกีชน

อ่านเสริมบทเรียน

แม่หมา กับลูกแมว

แม่หมาตัวหนึ่งออกลูกอยู่ใต้บันไดบ้าน ต่อมากลูกของมันตาย มันจึงคิดถึงลูกของมันมาก มันนอนซึมอยู่ใต้บันไดตลอดเวลา

วันหนึ่งมีลูกแมวเดินหลงทางมา ลูกแมวตัวนี้น่ารักมาก มีขนสีขาว ตาสีฟ้า มันไม่มีแม่แม่ของมันถูกรถบรรทุกทับตาย มันเห็นแม่หมานอนอยู่ใต้บันได มันจึงเดินเข้าไปหาแม่หมาแล้วพูดว่า “แม่จ้า ฉันหิวนม” แม่หมาเห็นลูกแมว มันก็เลียลูกแมวและให้ลูกแมวกินนมของมัน

หนูอ้อยลูกเจ้าของบ้านเห็นลูกเมวกินนมแม่hma
จึงเข้าไปดู ลูกเมวน่ารัก หนูอ้อยคิดว่าจะทำให้
ลูกเมว หนูอ้อยหาผ้าสีชมพู ใช้มีบราห์ดวัดผ้า และ
ใช้กรรไกรบรรจงตัดผ้า เสร็จแล้วจึงนำไปผูกเป็นโบ^น
ที่คอกลูกเมวอย่างสวยงาม

แม่hmaเลี้ยงลูกเมวด้วยความรัก เมื่อแม่hma
เดินไปไหนลูกเมวก็จะเดินตาม บรรดาคนที่ผ่าน^น
ไปมาต่างก็หยุดดูแม่hmaและลูกเมวอยู่ด้วยกันอย่าง
มีความสุข เมื่อแม่hmaแก่ตัวลงลูกเมวก็ค่อยดูแล
แม่hmaเหมือนแม่ของมัน

คนเราก็ชื่นเดียวกัน เมื่อพ่อแม่ของเราแก่แล้ว
เราเป็นลูกก็ต้องดูแลท่าน ให้ท่านมีความสุข

แต่งคำทำเป็นเพลง

คำคัดบรรจุลง	ตัวบรรจงเต็มบรรทัด
บรรยายอย่างรูบร็ด	ให้แน่ชัดจนเข้าใจ
แต่งคำทำเป็นเพลง	ร้องบรรเลงเสียงสดใส
บรรดาสิงค์องใจ	บรรเทาได้ด้วยเสียงเพลง

บทที่ ๑๑

โรงเรียนสีเขียว

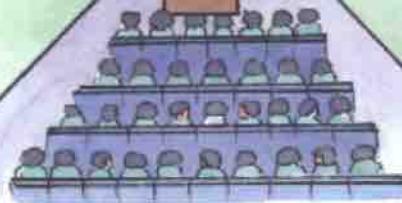
ผู้ช่วยครุภัณฑ์

การ

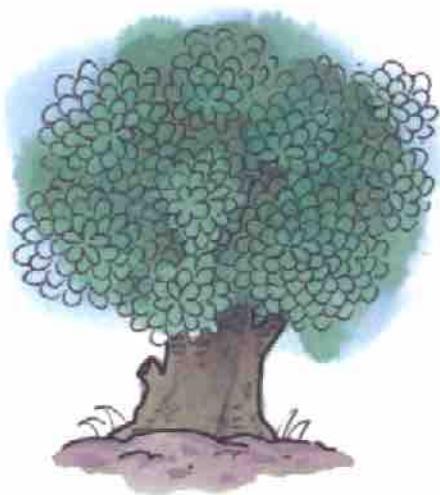
พิธีเปิดภาคเรียนที่ ๒

ห้องประชุม

มะปราง

ไม้ยืนต้น

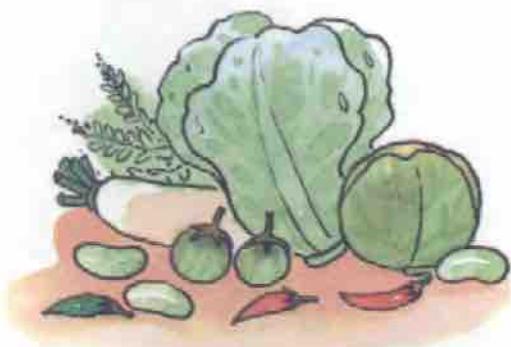
ไม้ดอก

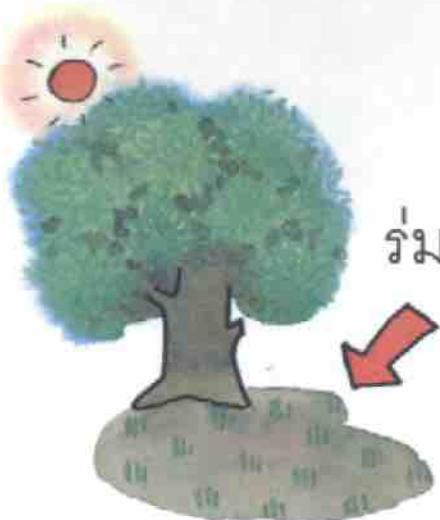
ตะไคร้

มะพร้าว

ผักสวนครัว

ร่มเงา

โรงเรียนสีเขียว

เช้าวันหนึ่ง ครูใหญ่พูดกับนักเรียนในห้องประชุมว่า “เรามาช่วยทำให้โรงเรียนเป็นสีเขียว กันเถอะ”

“เราจะทำสีโรงเรียนหรือคะ” นักเรียนคนหนึ่ง ถามขึ้น

ครูใหญ่ยิ้มแล้วพูดว่า “เราไม่ได้ทำสีโรงเรียน แต่เราจะปลูกต้นไม้ในโรงเรียน ถ้าเราปลูกต้นไม้มาก ๆ โรงเรียนของเราก็จะเป็นสีเขียวและร่มรื่น น่าอยู่ ครูจะให้นักเรียนทุกชั้นปลูกต้นไม้แล้วคุณให้เราจะประกวดการปลูกต้นไม้กันด้วย”

นักเรียนทุกชั้นสนใจการประกวดปลูกต้นไม้และช่วยกันคิดว่า จะปลูกต้นไม้อะไรดี บางชั้นจะปลูกไม้ยืนต้น เช่น มะพร้าว มะปราง มะกรูด บางชั้นจะปลูกไม้ดอก เช่น รำตอ ผักกาดอง ดาวกระจาย กุหลาบ ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ปรึกษากันแล้ว ตกลงจะปลูกผักสวนครัว เพราะปลูกง่าย ไดเร็ว และใช้ทำอาหารได้

วันต่อมา นักเรียนชั้นต่าง ๆ ช่วยกันปลูกต้นไม้ยืนต้นและไม้ดอก ส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ครูตับให้เด็ก ๆ ช่วยกันถางหญ้าและแบ่งกลุ่มกันทำแปลงผัก เมื่อนักเรียนทำแปลงผักเสร็จแล้ว ก็ช่วยกันนำพันธุ์ผักมาปลูก เช่น พริกขี้หนู ตะไคร้ กะเพรา และผักอื่น ๆ เด็ก ๆ ช่วยกันดูแลรดน้ำ หวานดิน ถอนหญ้าที่ขึ้นแซมในแปลงผัก ใส่ปุ๋ย และจับแมลง ไม่นานผักก็คงงามดี

นักเรียนกลุ่มนี้ไม่ดูแลแปลงผักของตน ผักจึงตายหมด นักเรียนกลุ่มนี้ไม่ยอมปลูกผักอีก ได้แต่เดินดูแปลงผักของคนอื่น

“ถ้าເຂົ້າມາໄວ່ຮ່ວມກັນປລູກຜັກອີກ ຂັ້ນຂອງເຮົາກີຈະໄມ່ຫຼັກກວດ” ວິຊາເຕືອນນັກເຮັດວຽກລຸ່ມນັ້ນໃນເຊົ້າວັນທີນີ້

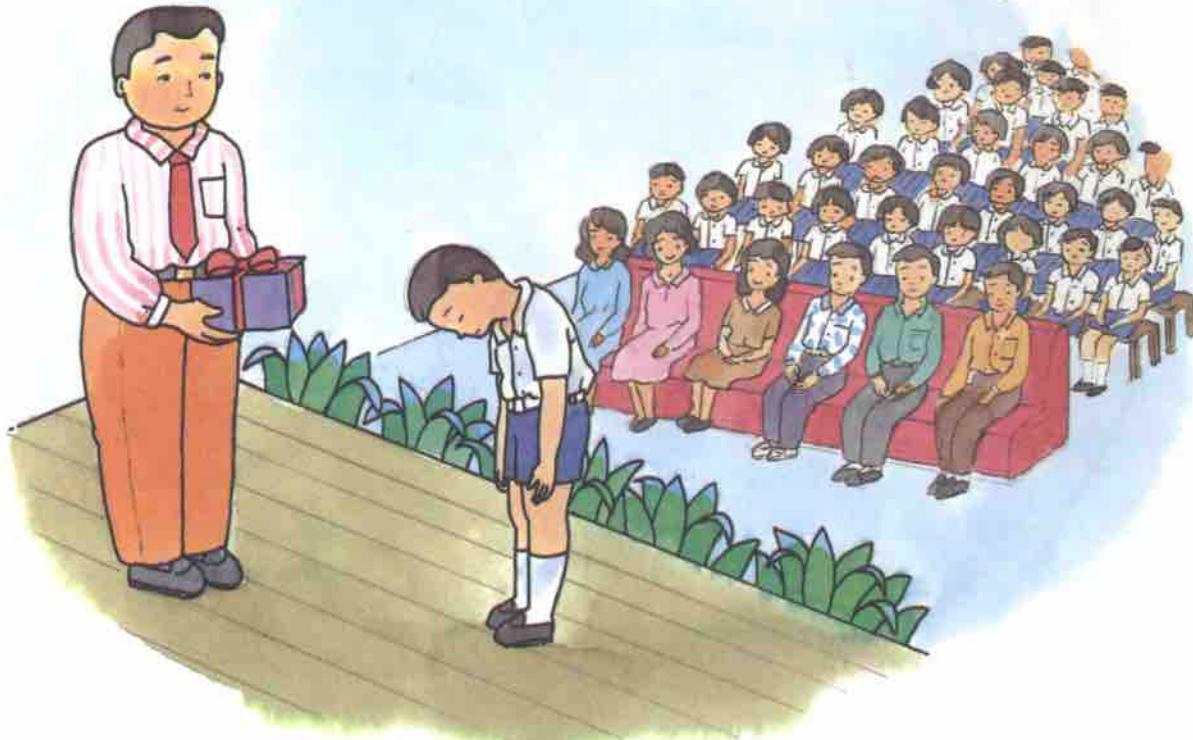
“ເຖິງເຮົາໄມ່ປລູກ ດັ່ງອື່ນກີປລູກຍູ່ແລ້ວ” ນັກເຮັດວຽກ
ຄົນທີ່ນີ້ໃນກລຸ່ມນັ້ນຕອບ

ວິຊາໄມ່ເຫັນດ້ວຍ ຍອດ ປະກາຍ ພລອຍ ແລະ ອາຣີ
ກີໄມ່ເຫັນດ້ວຍ ປະກາຍພູດວ່າ “ຄ້າເຂົ້າມາຊ່ວຍກັນປລູກ
ຜັກອີກຄົ້ງ ພວກເຮົາຈະຊ່ວຍເຂົ້າ” ເພື່ອນ ຈຸ່ງ ຊ່ວຍກັນພູດ
ໃນທີ່ສຸດນັກເຮັດວຽກລຸ່ມນັ້ນກີເຂົ້າໃຈແລະເຮີມປລູກຜັກອີກຄົ້ງ

ต่างช่วยกันดูแลเปล่งผ้าของตนและดูแลเปล่งผ้าของเพื่อนด้วย

วันนึง ครูใหญ่ประชุมนักเรียนในห้องประชุม และบอกว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ชนะ การประกวดปลูกต้นไม้ ครูใหญ่เรียกหัวหน้าชั้น ไปรับรางวัล วิชาซึ่งเป็นหัวหน้าชั้นจึงไปรับรางวัล จากครูใหญ่ ทุกคนปรบมือให้ ครูใหญ่พูดกับนักเรียน ว่า “นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองพร้อมใจกัน

ทำงานดีมาก ช่วยกันปลูกผักสวนครัว ถ้าเราทุกคนช่วยกันทำงานอย่างนี้ โรงเรียนของเราก็จะเป็นสีเขียวต้นไม้บางต้นก็ให้ร่มเงา บางต้นก็ให้ดอกไม้สีสวย โรงเรียนของเราจึงร่มรื่น สวยงามและน่าอยู่”

คำใหม่ในบทเรียน

กลุ่ม กะเพรา การประกวด การปลูก ครรช
งอกงาม ง่าย ซึ่ง แซม ดาวกระจาย ตะไคร้
ถอน ประกวด ปรึกษา ปุ๋ย แปลงผัก ทำการกอง^๔
ผักสวนครัว พรวนดิน พร้อมใจ พริกขี้หนู
มะกรูด มะปราง มะพร้าว ไม้ดอก ไม้ยืนต้น
ร่มเงา ร่มรื่น ราตรี เริ่ม ห้องประชุม หัวหน้า
ชนะ พันธุ์ แมลง รางวัล

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

รางวัล อ่านว่า ราง-วัน

ปรึกษา อ่านว่า ปรึก-ษา

พันธุ์ อ่านว่า พัน

นักเรียนดีใจที่ได้รับรางวัล
 นักเรียนปรึกษา กันเรื่องการทำความสะอาด
 ห้องเรียน
 นักเรียนนำพันธุ์ผักมาปลูกผักสวนครัว

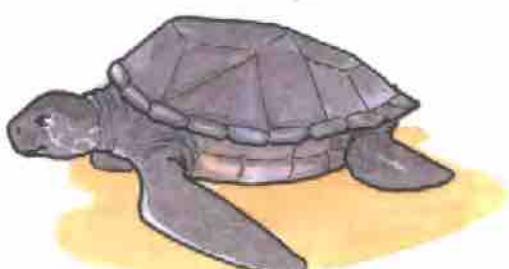
อ่านอักษรควบกล้ำ กร- ขร- คร- ตร-
 ปร- พร-

กร- ขร- คร- ตร- ปร- พร- เป็นอักษรควบกล้ำ
 แท้ ออกรสเสียง กรอ ขรอ ครอ ตรอ ปรอ พרו
 เป็นเสียงกล้ำพร้อมกัน

กรະ — กร — ະ — ———— กรະ
 ชรວ — ชร — ວ — ———— ชรວ
 ครีบ — คร — ี — บ — ———— ครีบ
 ตรัง — ตรา — ະ — ง — ———— ตรัง
 ป្រុង — ប្រ — ុ — ង — ———— ប្រុង
 ព្រិក — ពវ — ិ — ក — ———— ព្រិក

กรະ	กรัง	กรับ	กราก	กราด
กรាប	กรام	กราย	กริบ	กรอง
กรง	กรด	กรน	กรวด	เกรง
เกรียบ	ไกร	ขรุขระ	ขรึม	ครับ
ครัว	ครاب	คราว	ครก	ครบ
ไคร	โครม	ตรา	ಡາ	ตรอก
ปรับ	ปรบ	แปรง	โปรด	ปูง
เพร	พริก	พรุน	พรวน	เพรียง

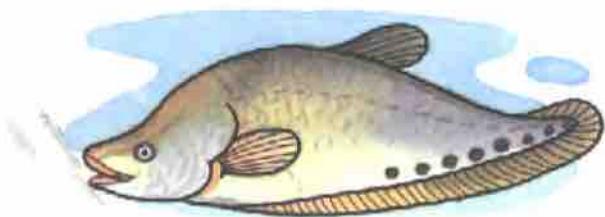
อ่านเป็นคำ

กรະ

มะกรุด

ปลากราย

กราบพระ

ครีบปลา

หอยแครง

ครก

โพรงไม้

แปรงฟัน

กุ้งก้ามgram	เต่ากระ	มะกรูด	ปลากราย
กราบพระ	กระจิบ	กระจาก	กระทิง
กระต่าย	กระรอก	พุดครับ	ครอบครัว
ครีบปลา	หอยแครง	ครกนิน	ตรอกแคบ
ตราการตรา	ตรงไป	ราชรี	แปรงฟัน
ปูบ้มือ	โพรงไม้	ไห้วพระ	พรวนдин
ผ้าแพร	พุดเพรา	ฟันพrama	พริกເຟັດ

กระเป็นเต่าอยู่ในทะเล

ปลากรายเป็นปลาหัวใจดี

นักเรียนชายพูด “ครับ” นักเรียนหญิงพูด “ค่ะ”
 mgruud เป็นไม้ยืนต้น

คนดูซูบใจปรบมือให้ตัวตลก

กระรอกอยู่ในโพรงไม้

กระจิบและกระจอกเป็นนกเกะบันตันไม้

กระต่ายกระโดดอยู่ข้างต้นไม้

กระทิงเป็นวัวป่า ดุมาก

อ่านผันวรรณยุกต์อักษรควบกล้ำ กร- ชร-

คร- ตร- ปร- พร-

อักษรควบกล้ำ กร- ตร- ปร- ผันอย่างอักษรกลาง

ก	ກ	ກ	ກ	ກ
กร	กร	กร	กร	กร
กราง	กร่าง	กรัง	กรึง	กร่าง

กร่าง — กร - - ๆ - ง — กร่าง

กร่ำง กร่าง — ˊ — กร่ำง

กร້າง กร่าง — ˇ — กร້າง

กร້າง กร่าง — ˘ — กร້າง

กร້າง กร่าง — ˙ — กร້າง

กร่าง กร่ำง กร້າง กร້າง กร້າง

อักษรควบกล้ำ ชร- ผันอย่างอักษรสูง

ข า ข า ข า

ข ร ว ข ร ว ข ร ว

อักษรควบกล้ำ คร- พร- ผันอย่างอักษรตា

ค า ค า ค า

ค ร ว ค ร ว ค ร ว

ต្រូ ត្រូ ត្រូ ត្រូ ត្រូ

กรាហ ក្រោវ ក្រោវ ក្រោវ ក្រោវ

ខ្មោ ខ្មោ ខ្មោ

គ្រូ គ្រូ គ្រូ

ក្រោង ក្រោង ក្រុង គ្រោម គ្រោវ គ្រាំ គ្រីន គ្រែង
 គ្រូ គ្រីន គ្រូ គ្រូ ប្រើ ប្រឹក ប្រែង ប្រែន ប្រីយា
 វ្រា វ្រា វ្រា វ្រា វ្រា វ្រា ព្រោម ព្រោម ព្រោម ព្រោម

อ่านเป็นคำ

គ្រីនបិន

វ្រា

ត្រូគ្រែង

เสียงกริ่ง เครื่องบิน เสือโคร่ง สักครู่
 เช้าตรุ่น ไตรต์รอง ของเปรี้ยว ตาพร่า^๑
 มีดพร้า พร้อมเพรียง เมืองแพร่ พร้าเพรื่อ^๒

สักครู่เครื่องบินจะออกจากสนามบินแล้ว
 พ่อเห็นเสือโคร่งเดินอยู่ที่ชายป่า
 นักเรียนหั้งชั้นทำอะไรต้องพร้อมเพรียงกันจึงจะ^๓
 ได้ชื่อว่าสามมัคคีกัน

ซ้างร้องเสียงแปรรูปน่ากลัวมาก
 พ่อออกไปทำงานแต่เช้าตรุ่น

ผักสวนครัว

ผักสวนครัวเป็นผักที่เราปลูกไว้เพื่อนำมาปรุงอาหาร ผักสวนครัวที่ปลูกกันทั่วไป ได้แก่ มะเขือเทศ กะหล่ำปลี คะน้า แตงกวา ขิง ข่า ตะไคร้ พริก กะเพรา โนระพา เป็นต้น ผักสวนครัวเหล่านี้ปลูกง่าย โตเร็ว

ประโยชน์ของการปลูกผักสวนครัว คือ เราได้กินผักสดที่ไม่มียาฆ่าแมลง เราไม่ต้องไปซื้อผักจากตลาดทำให้ประหยัดรายจ่าย นอกจากนี้ยังทำให้เราได้ออกกำลังกาย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อีกด้วย

อ่านเสริมบทเรียน

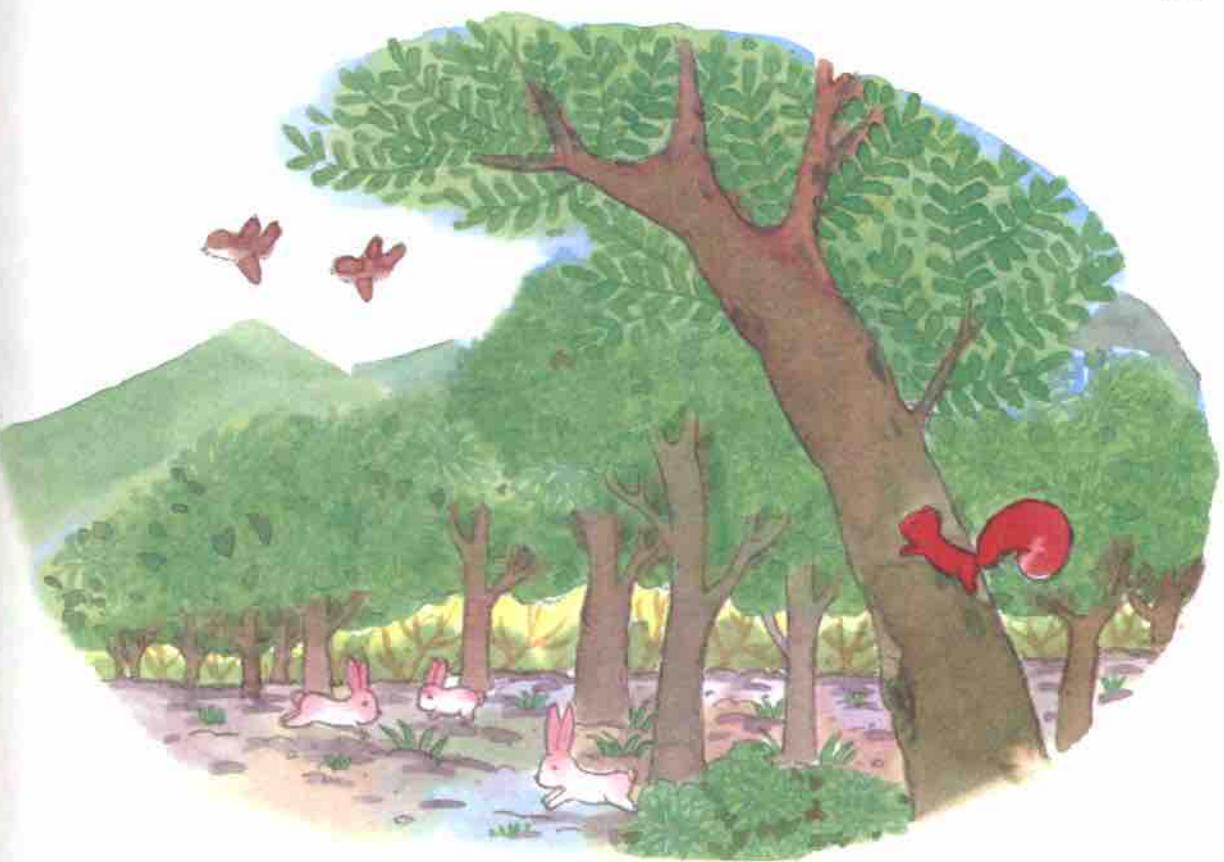
แกงปลากรายของหนูพริง

หนูพริงเป็นหลานสาวป้าบุญมา หนูพริงจะแกงปลากราย ป้าบุญมาจึงไปเก็บใบโหระพาและใบมะกรูด

ในสวนครัวหลังบ้านมาให้หนูพริงใส่แกง หนูพริงเอาเนื้อปลากรายใส่ครกตำจนเห็นiyawแล้วปั้นทำเป็นลูกชิ้น หนูพริงปูรุ่งเครื่องแกง เอาพริกแห้ง ตะไคร้ หอม กระเทียม ข่า ผิวนะกรุด และกะปิใส่ครกตำจนละเอียด แล้วนำมามาร์บั่นกับทิ ใส่หม้อแกงนำขึ้นตั้งบนเตาไฟ เอาเครื่องแกงผัดจนหอม แล้วเอาลูกชิ้นปลากรายใส่ลงไป

ป้าบุญมาและหนูพริงนำแกงไปทำบุญ และเลี้ยงคนที่มาทำบุญ คราว ก็ชุมว่า หนูพริงมีฝีมือดี หนูพริงบอกคราว ว่า “ครูที่สอนฉันให้แกงปลากราย ก็คือ ป้าบุญมา เพราะฉันช่วยป้าบุญมาแกงปลากรายเสมอ ป้าบุญมาจะแนะนำฉัน และฉันดูวิธีแกงของป้าบุญมา ฉันก็จำได้”

วิชาความรู้หาได้จากครอบครัว ถ้าใครอยากรู้ ก็คุณนำไปทำ รู้จักช่วยเหลือผู้ใหญ่ ก็จะได้ความรู้ เมื่อนหนูพริง

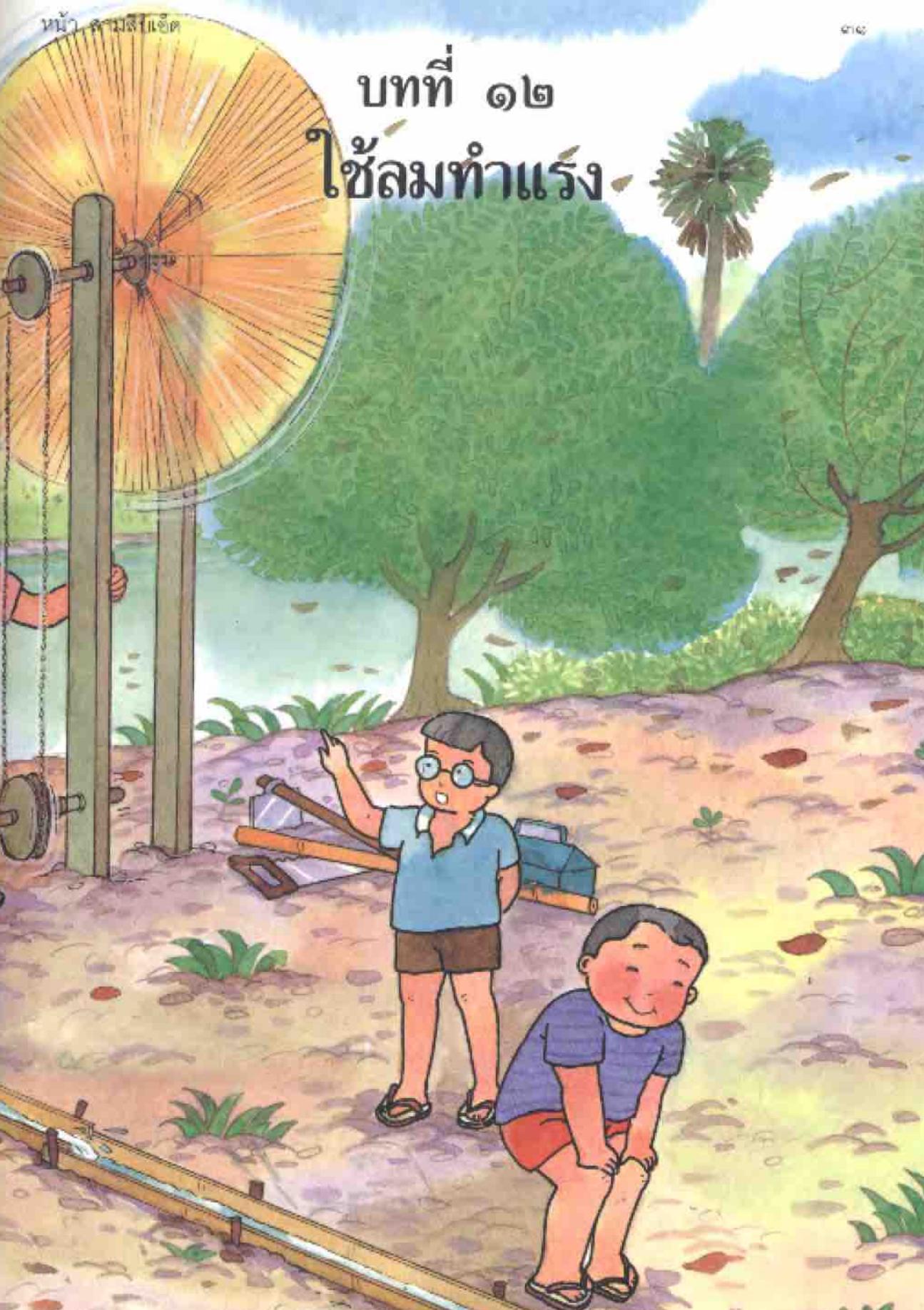

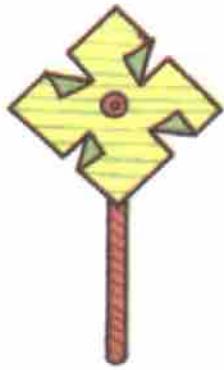
ชมป่า

มะปริงมะปราง	ขึ้นข้างมะพร้าว
มะกรูดมะนาว	ร่วงกราวมะยม
กระจิบกระจอก	กระรอกเสียงขรรมา
กระต่ายตากลม	ประสมเสียงไส
เสือโครงวิ่งมา	หมาป่าวิ่งไป
กระทิงวิงไらい	ช้างใหญ่งวง牙
ดอกแก้วร่วงพู	ประดู่ร่วงพราوا
สีเหลืองแเกรมขาว	งามราวดูปุ่ม

บทที่ ๑๒ ใช้ลมทำแรง

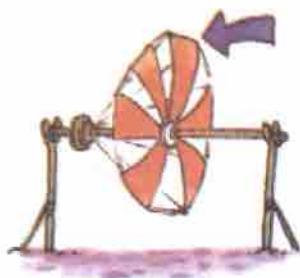

กังหัน

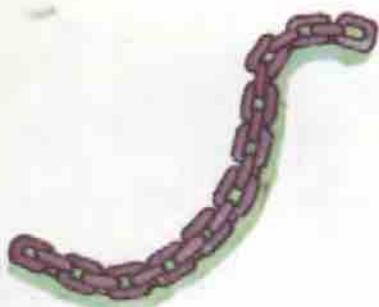
กังหันลม

ใบพัด

ด้ามปืน

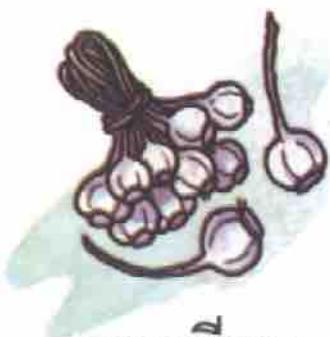
สายเชือก

ผักกาด

หวาน (หวาน)

กระเทียม

พริก

ใช้ลมทำแรง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ช่วยกันปลูกผักสวนครัว เช่น ข่า ตะไคร้ ผักกาด ผักคะน้า กะหล่ำปลี หอม กระเทียม พริก มะเขือ เป็นต้น ผักสวนครัวของนักเรียนงอกงามดี เพราะนักเรียนช่วยกันดูแลและเอาใจใส่จนชนาการประกวດ เมื่อผักโต นักเรียนจะช่วยกันเก็บผักไปขาย และเตรียมมินสำหรับปลูกผักต่อไปอีก นักเรียนจึงมีผักสวนครัวไว้กินและขายตลอดปี

ทุกเช้าและเย็นนักเรียนจะมาดูแลผักสวนครัวของตน นักเรียนต้องเดินไปตักน้ำในคลองที่อยู่หลังโรงเรียนมารดับคูลองอยู่ไกลจากแปลงผัก นักเรียนต้องหิวน้ำมาใกล้จึงจะถึงแปลงผัก บางคนรู้สึกเหนื่อยมาก ครูตั้งบามาดูแลนักเรียนรดน้ำผักจึงคิดจะหาเครื่องทุนแรงมาช่วยนักเรียน

วันหนึ่ง ครูตั้งบันงอยู่ใต้ต้นตาลริมคลองหลังโรงเรียน ฝังตรงข้ามเป็นทุ่งนา มีลมพัดแรงตลอดวัน ครูตั้งบันงดูลมพัดยอดไม้ท้ออยู่กลางทุ่งนา นักเรียนหลายคนเข้าไปหาครูตั้งบ ครูตั้งบพูดขึ้นว่า “นักเรียนดูลมพัดยอดไม้โน่น ครูจะเอาลมมาช่วยพวกເຮືອทำงาน”

นักเรียนต่างมองหน้ากัน ก้องตามครูตับว่า
“ครูจะเอาลมมาช่วยทำงานได้อย่างไรครับ”

“ครูจะทำกังหันลมมาใช้ดันน้ำ” ครูตับตอบ
เมื่อถึงช่วงโรงเรียน ครูตับให้นักเรียนทำกังหัน
จากกระดาษและไม้ไผ่อันเล็ก ๆ วิชาเป็นคนซ่างคิด
จึงเอกสารกระดาษสีมาพันด้ามถือ ใช้กระดาษสีที่มี
ลวดลายมาทำใบกังหัน กังหันของวิชาจึงดูสวยงามกว่า
ของใคร ๆ ครูตับพา้นักเรียนไปหลังโรงเรียน นัก-
เรียนซุกันหันของตนขึ้น เมื่อลมพัดถูกใบพัดกังหัน
ก็หมุนได้ นักเรียนต่างสนุกสนานกับการเล่นกังหัน

“ทำไมกังหันจึงหมุนได้” ครูตั้งคำถามนักเรียน

“เพราะลมพัดครับ” ยอดตอบ

“แรงลมทำให้กังหันหมุนได้ครับ” วิชาตอบ

“ลมพัดทำให้มีแรงลม ถ้าลมพัดแรงก็ยิ่งมีแรงลม
มาก แรงลมทำให้กังหันหมุน และเราเอากังหันมา¹
ทำงานได้” ครูตั้งอธิบาย

“ครูจะเอา กังหันมาทำงานอย่างไรครับ” ก้อง
ตามอย่างสงสัย

“ครูจะทำ กังหันลม มาใช้กับระหัสวิดน้ำ นำน้ำ
มาให้นักเรียนรถผัก” ครูตั้งบอกก้อง

ครูตั้งตัวให้นักเรียนดูรูปภาพในหนังสือเล่มหนึ่ง และอธิบายวิธีทำกังหันลมให้นักเรียนฟัง ก้อง ยอด และวิชาตื่นเต้นมาก ทั้งสามคนจะมาช่วยครูตั้งตัวทำ กังหันลม

วันเสาร์ ครูตั้งตัวมาโรงเรียนแต่เช้า ครูตั้งตัวนำไม้ไผ่ ผ้าใบ ตะปุ่น เชือก ค้อน สายโซ่ และเลือยมาทำกังหันลม ก้อง ยอด และวิชามาช่วยครูตั้งตัว เมื่อทำกังหันลมเสร็จ ครูตั้งตัวใช้โซ่ต่อระหว่างกังหันลม กับระหัตวิดน้ำ เมื่อล้มพัดกังหันลมหมุน จะชุดระหัด วิดน้ำ น้ำตกไหลไปตามทางไม้ไผ่ที่เตรียมไว้ใกล้ แปลงผัก

ก้อง ยอด และวิชาดีใจที่ช่วยครูตั้งตัวทำกังหันลม วิดน้ำได้สำเร็จ

เข้าวันจันทร์ นักเรียนและครูในโรงเรียนมาดู กังหันลมวิดน้ำด้วยความชื่นชม ตั้งแต่เข้าวันนี้นักเรียน ไม่ต้องไปตักน้ำที่คลองอีกต่อไป ครูตั้งตัวพูดกับนักเรียนว่า “ถ้าเราช่วยกันคิดและดัดแปลงของที่มีอยู่ ให้เกิดประโยชน์ ของต่างๆ ก็จะช่วยเราทำงานได้”

คำใหม่ในบทเรียน

กระเทียม กลาง กั้งหัน การเล่น กั้งหันลม เกิด
ข่า ความชื่นชม เครื่องทุ่นแรง ฉุ่ด ช้ำโ蒙
ช่างคิด ชู เชือก โซ่ ดัดแปลง ด้าม ตรง ตาล
เตรียม โน่น เป็นต้น ผักกาด ผ้าใบ พริก พัน
ไม้ไผ่ ยิ่ง รด ระหัด รัง รูปภาพ รูสีก ลม
ลวดลาย เล่ม สายโซ่ สำเร็จ สำหรับ หมุน
ห้อม อัน เอ้าใจใส่ สงสัย อธิบาย

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

อธิบาย อ่านว่า อะ-ที-บาย

รูปภาพ อ่านว่า รูบ-พາบ

อ่านอักษรควบกล้ำ กล- xl- cl- pl- nl-

กล- xl- cl- pl- nl- เป็นอักษร
ควบกล้ำแท้ ออกรสียง กลอ xl o cl o pl o
nl o พล o เป็นสียงกล้ำพร้อมกัน

กลับ — กล — ะ — บ — กลับ

ขาด — ขล — า — ด — ขาด

คลอง — คล — อ — ง — คลอง

ปลาย — ปล — า — ย — ปลาย

เพลง — พล — ե — ง — เพลง

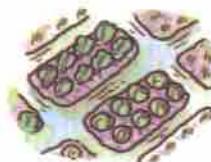
กลับ กลัว กลาง กลีบ กลม กลอง เกลี่ยด
 เกือ เก็ด ไกล ขาด ไขลก คลาน คลอง
 คลอด โคลน ปลา ปลาย ปลิง ปลิว ปลูก
 ปลอบ ปลอม เปล เปลา แบลง เพลอ พลอง
 เพลง เพลิน เพลีย

ไกวเปล

เปลวไฟ

แบลงผัก

ไม้พลอง

หัวปลี

แหวนพลอง

ลำคลอง

เกล็ดปลา

ตีกลอง ทางไกล กลมเกลี้ยว กลับบ้าน
 เกล็ดปลา ขลาดกลัว จำคลอง คุณเล่น
 ไกวเปล เปลวไฟ ของปลอม สินเปลือง
 ก้างปลา หัวปลี แบลงผัก อ่อนเพลีย
 พลับพลึง เพลิดเพลิน ไม้พลอง หวานพลอย
 เพลิงใหม่ ร้องเพลง ผลัดผ้า ผลิใบ

แม่ไกวเปลให้ลูกนอน

นักเรียนต้องทำแบลงผักก่อนปลูกผัก

อ่านผันวรรณยุกต์อักษรควบกล้ำ กล- xl-

ปล- ผล- พล-

อักษรควบกล้ำ กล- ปล- ผันอย่างอักษรกลาง

ก้า ก้า ก้า ก้า ก้า
 กลาง กลาง กลาง กลาง กลาง

อักษรควบกล้ำ xl- ผล- ผันอย่างอักษรสูง

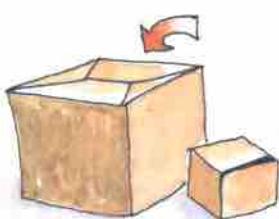
ขา ขา ขา ไน ไน ไน
 ขลุ ขลุ ขลุ ไน ไน ไน

อักษรควบกล้ำ คล- พล- ผันอย่างอักษรตัว

ค	ค	ค	พ	พ	พ
คลัง	คลัง	คลัง	พล	พล	พล

กล้า	กลิน	กลุ่ม	กลุ่ม	กล่อง
กล่อง	กลอม	กลวย	แกล้ง	เกลี้ยง
เกลื่อน	ใกล้	ขลุ่ย	คล้าย	คล่อง
คล่อง	คลัง	คลำ	คลื่น	เคลื่อน
ปลัน	ปล่อง	ปล่อง	ปลอย	ปลืม
เปล่ง	เปลือง	เปลียน	พลอย	พลัว
พลัง	พล่าน	พล่าน	พลุ่ง	ไผล

อ่านเป็นคำ

กล่องใหญ่

เป่าขลุ่ย

สองกล่อง

ไม่กล้า	จากล่า	แกล้วกล้า	หากล่อง
สองกล้อง	กวดเกลี้ยง	ไกล์เคียง	กลั่นแกลัง
กินกลัว	กลุ่มใจ	เปาขลุ่ย	คล้องจอง
คล่องแคล่ว	คล้ายกัน	เสียงคลื่น	เดือดพล่าน
พลังปาก	พุดพล่าม	ปล่องไฟ	ปลื้มใจ
เปล่งเสียง	ปล่อยปลา	เปลี่ยนแปลง	โผล่น้ำ

นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน
 เขานั่งเปาขลุ่ยเป็นเพลงไทยไฟเราะ
 เด็ก ๆ กำลังต่อคำคล้องจอง

แรงลม

แต่ก่อนคนเราจะทำอะไรต้องออกแรงทำด้วยตัวเอง เมื่อคนเรารู้จักริดจึงรู้จักนำแรงงานของสัตว์

มาใช้ประโยชน์ เช่น เราใช้ความไถนา ใช้ช้างลากซุ่ง และใช้ลับบรรทุกของ

ต่อมานานเรายังนำแรงลมมาใช้ทำกังหันลม กังหันลมมีใบพัด เมื่อลมพัดใบพัดจะหมุน ทำให้เกน กังหันลมหมุนได้ เมื่อนำไปต่อจากแกนกังหันลม ไปยังระหัดวิดน้ำ ลมพัดใบพัดหมุนทำให้เกนกังหันลมหมุน ใช่จะหมุนทำให้ระหัดวิดน้ำเคลื่อนที่ ระหัดวิดน้ำก็ทำงานได้

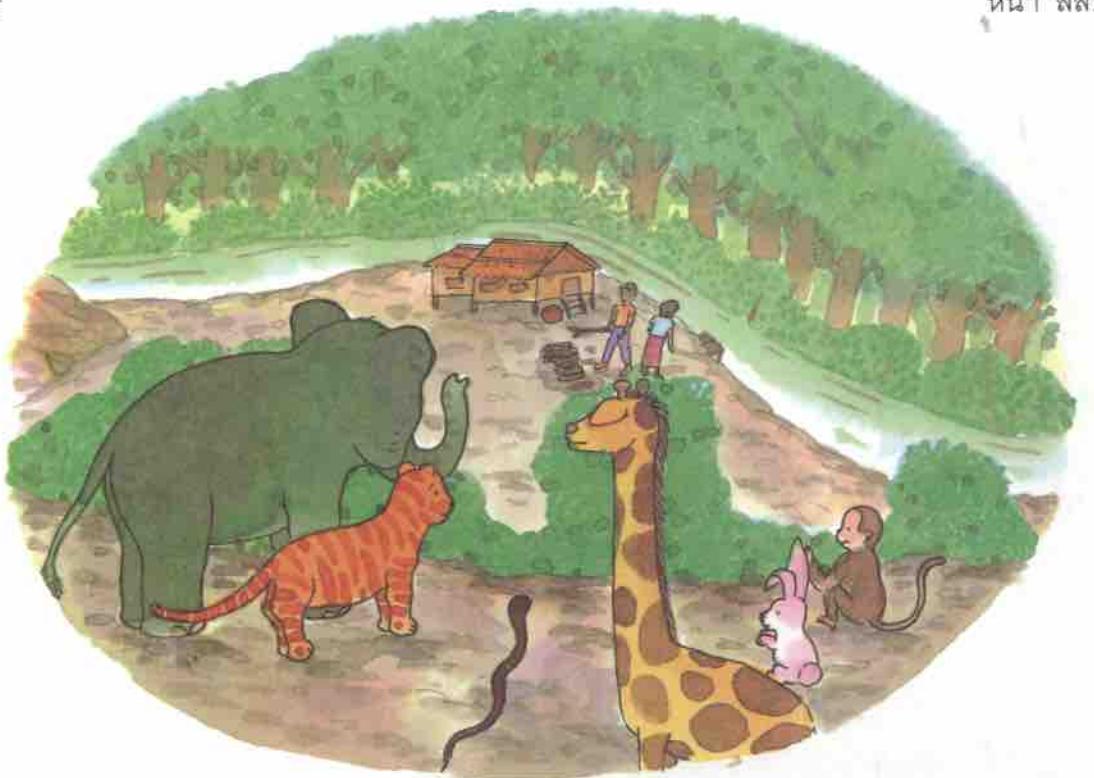
แรงลมช่วยให้คนเราทำงานได้ ช่วยให้เรือใบ แล่นได้ และเด็ก ๆ ได้เล่นว่าวอย่างสนุกสนาน กีเพราะแรงลมทำให้ว่าวลอยอยู่บนห้องฟ้าได้

อ่านเสริมบทเรียน

รักษาคำพูด

ป่าใหญ่แห่งหนึ่ง เป็นที่อยู่ของสัตว์ต่าง ๆ เช่น สิงโต ช้าง เสือโคร่ง ลิง กระทิง ม้า กวาง หมาป่า

จะ กระอก กระต่าย และนกแก้ว เป็นต้น สัตว์ป่า
เหล่านี้ต่างมีภารกิจเพื่อเป็นอาหาร ทำให้สัตว์ป่ากลัว
อันตรายจากสัตว์ตัวอื่นตลอดมา

วันหนึ่งสิงโตซึ่งเป็นเจ้าป่า เห็นว่าสัตว์ทั้งหลาย
อยู่กันอย่างไม่มีความสุข สิงโตจึงเรียกประชุมและ
ขอให้สัตว์ป่าเลิกมีภารกิจ ขอให้กินแต่เนื้อของสัตว์
ที่ตายแล้วเท่านั้น สัตว์ทั้งหลายต่างเชือฟังและทำตาม
สัตว์ป่าจึงอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จนกระทั่งวันหนึ่ง มีคนเข้ามาปลูกบ้านอยู่
ริมคลองกลางป่า ทำให้สัตว์ป่าต่างพากันกลัวว่าคน

จะมาทำร้าย สิงโตจึงเรียกประชุมสัตว์ทั้งหลายช่วยกัน
คิดว่าจะทำอย่างไรกับคนที่เข้ามาตั้งบ้านเรือนอยู่
“บุกเข้าไปทำลายบ้านเสียก็หมดเรื่อง” ซ้างพูด
พลางยกงวงชูไปมา

“อย่าเพิ่งเลย ตอนนี้เราต้องค่อยดูความเคลื่อน-
ไหวของเขาก่อน” ม้าเสนอความคิด

“ฉันจะพาพวกบุกเข้าไปกินคนพวนนั้นให้สาม
กับที่เขามาบุกรุกป่าของเรา” เสือโคร่งพูดอย่าง
เดือดพล่าน

“เราน่าจะส่งตัวแทนไปบอกให้เขาออกไปเสีย
จากป่า พวกราจะได้อยู่กันอย่างสงบสุข” ลิงแนะนำ
ขณะที่มีอย่างถือกลัวๆ

สัตว์ทุกตัวเห็นด้วยกับข้อเสนอของลิง เพราะ
เห็นว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด สิงโตจึงรับหน้าที่ไปหาคนและ
ขอร้องให้ออกจากป่า

“เราไม่มีที่อยู่ จึงมาอยู่ในป่า” ชายคนหนึ่งบอก
“แต่สัตว์ทั้งหลายกลัวพวกร่านจะทำร้ายพวกรา”

สิงโตบอก

“อย่ากลัวพวกเราเลย เรามาอยู่ในป่าเพื่อทำมาหากิน เราจะไม่รบกวนและทำร้ายสัตว์ เราขอຍືນຍັນ” ชายคนนั้นกล่าว

สิงโตคิดว่าคำพูดของคนเหล่านั้นน่าจะเชื่อถือได้ จึงยินยอมให้อยู่ในป่าต่อไป ก่อนกลับไปสิงโตได้ย้ำกับคนเหล่านั้นว่า

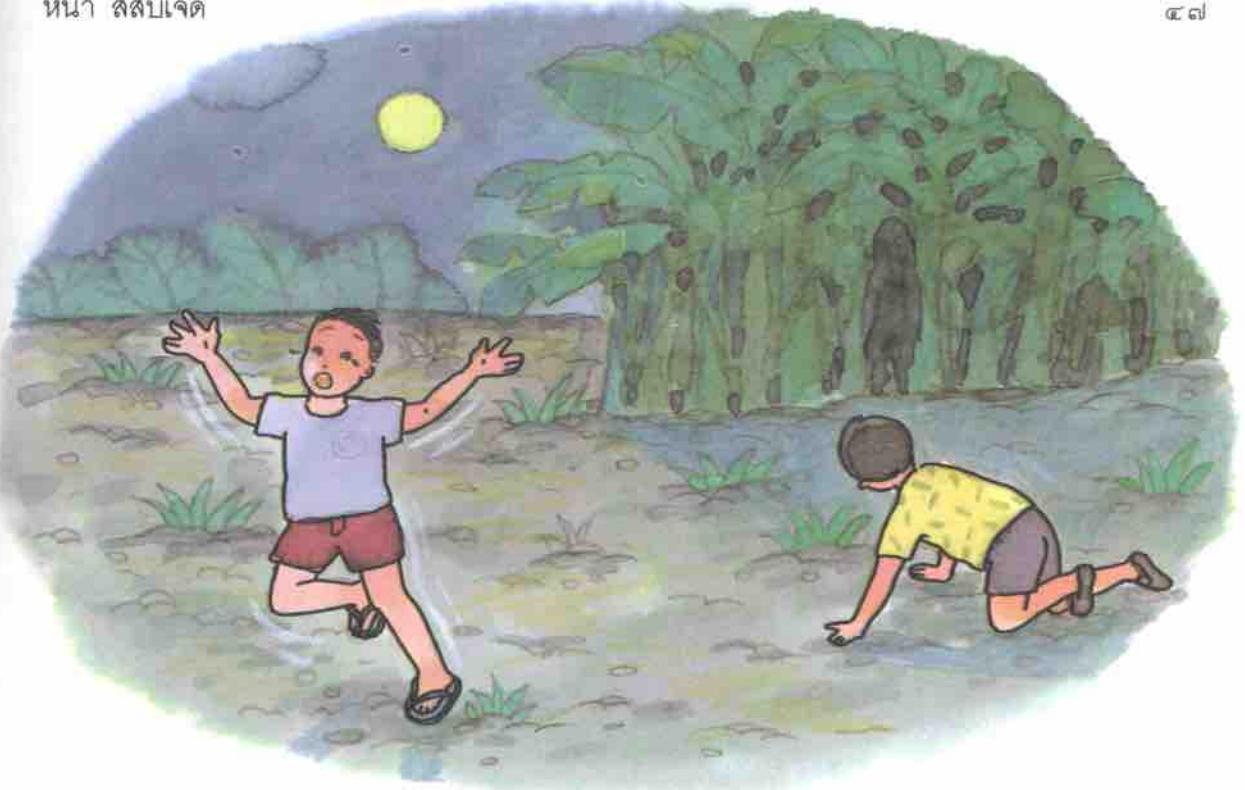
“เรารอให้พวกท่านรักษาคำพูดตลอดไป ทั้งคนและสัตว์จะได้อยู่ร่วมกันด้วยความรัก ป่าแห่งนี้จะได้สงบร่มเย็น น่าอยู่เหมือนเดิม

ผีใบกลัวย

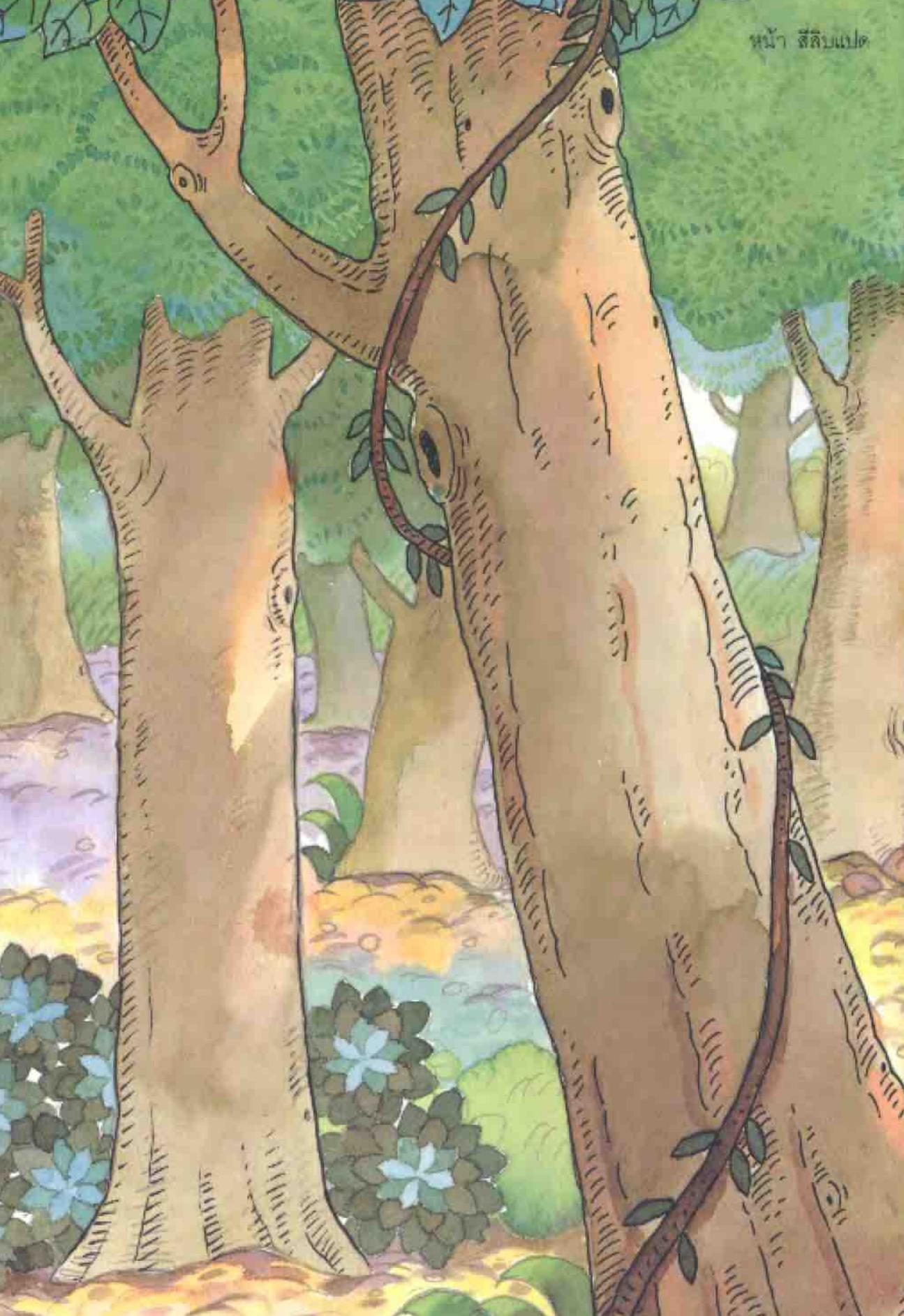
สองเกลอากลัวฝ
พลบค้ำกลับบ้าน

กลัวที่ดงกลัวย
เดินผ่านดงกลัวย

ใจเต้นเหมือนกลอง
เพลオเหลือบไปเห็น
เห็นเงาตะคุ่ม
ขี้ลาดเต็มที่
วิงหนีตัวกลม
ล้มลูกคลุกคลาน
รุ่งเข้าอย่างรุ้ง
กลัวกลัวกลัวกลัว
ไม่มีอะไร
ไม่มีผีแน่

ไม่มองดงกลัวย
ไม่เป็นต้นกลัวย
ในกลุ่มต้นกลัวย
ต้องผิดต้นกลัวย
ลื่นล้มเปลือกกลัวย
จนผ่านดงกลัวย
ไปดูต้นกลัวย
เข้าป่าดงกลัวย
อยู่ในดงกลัวย
มีแต่ต้นกลัวย

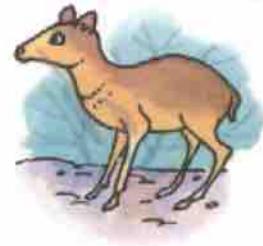
บทที่ ๓๓

กระจงน้อยจากป่าใหญ่

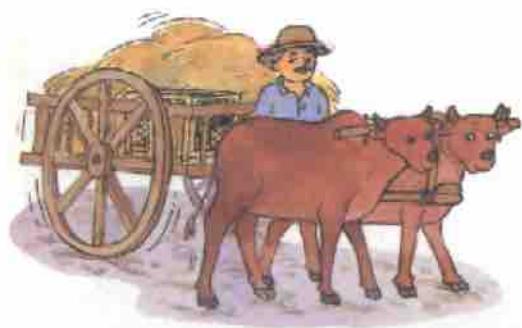

กรง

กระเจง

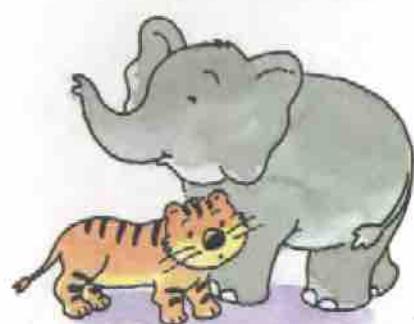

เกวียน

กว่าง

น้ำป่า

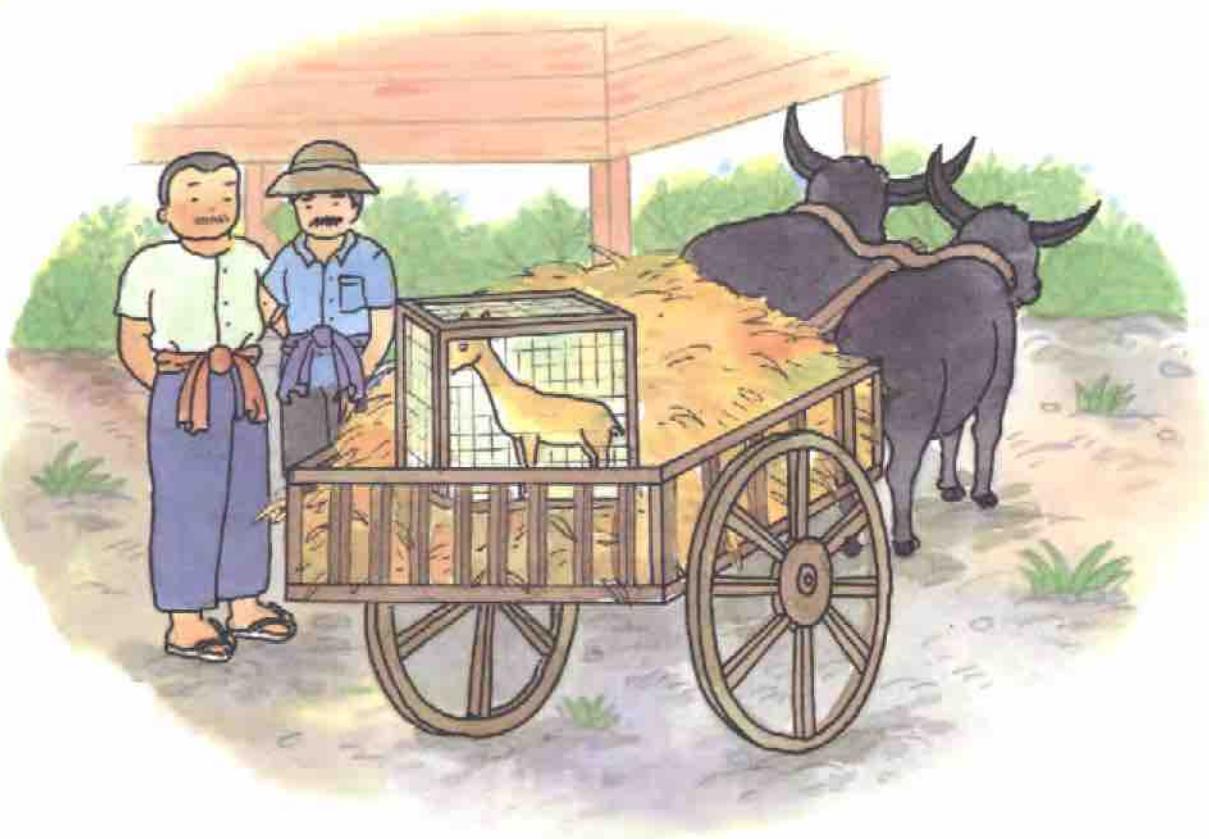
สัตว์ป่า

เชียงเขา

ลุงเติม

กระจงน้อยจากป่าใหญ่

ลุงเติมเป็นเพื่อนของพ่อ บ้านลุงเติมอยู่ที่เชียงเขากวีงอยู่ใกล้จากหมู่บ้านที่ก้องอยู่ ลุงเติมเป็นคนขยันทำงานมากิน มีใจคอกว้างขวาง ชอบช่วยเหลือคนอื่นเสมอ คนในหมู่บ้านจึงรักใคร่และนับถือลุงเติม วันหนึ่ง ลุงเติมใช้ความเที่ยมเกวียนและขับเกวียนมากydที่หน้าบ้านของก้อง บนเกวียนมีกระจงตัวหนึ่งมันยืนตัวสั้นอยู่ในกรงอย่างหาดกล้า พ่ออามา

ต้อนรับลุงเติม ลุงเติมเล่าให้ฟังว่า เมื่อไม่นาน
มานี้หมู่บ้านของลุงเติมถูกน้ำป่าจากภูเขารุนแรง น้ำป่า
พัดพาบ้านเรือนและป่าไม้เสียหาย คนไม่มีที่อยู่
สักวันป้าไม่มีที่อาศัย สักวันเลี้ยงล้มตาย พีซผักที่ปลูกไว้
ก็เสียหาย

“เพราะเราตัดไม้ทำลายป่าจึงทำให้เกิดน้ำท่วม”
ลุงเติมพูด แล้วเล่าต่อไปว่า บ้านของลุงเติมอยู่บน
ที่สูงและอยู่ห่างจากทางน้ำไปหลังบ้าน จึงไม่ถูกน้ำ
พัดพาไป บ้านเรือนที่อยู่ต่ำจะถูกน้ำป่าพัดพาขนาด
ไปหมด ลุงเติมไปพบกระจงตัวนี้ไม่มีที่อยู่จึงนำกระจง
มาให้ฟองตีนเต้นมาก เพราะฟองเพิงเคยเห็น

กระจะ กระจะเป็นสัตว์น่ารัก รูปทรงคล้ายกว้าง
แต่ตัวเล็กกว่ากว้าง และไม่มีขา

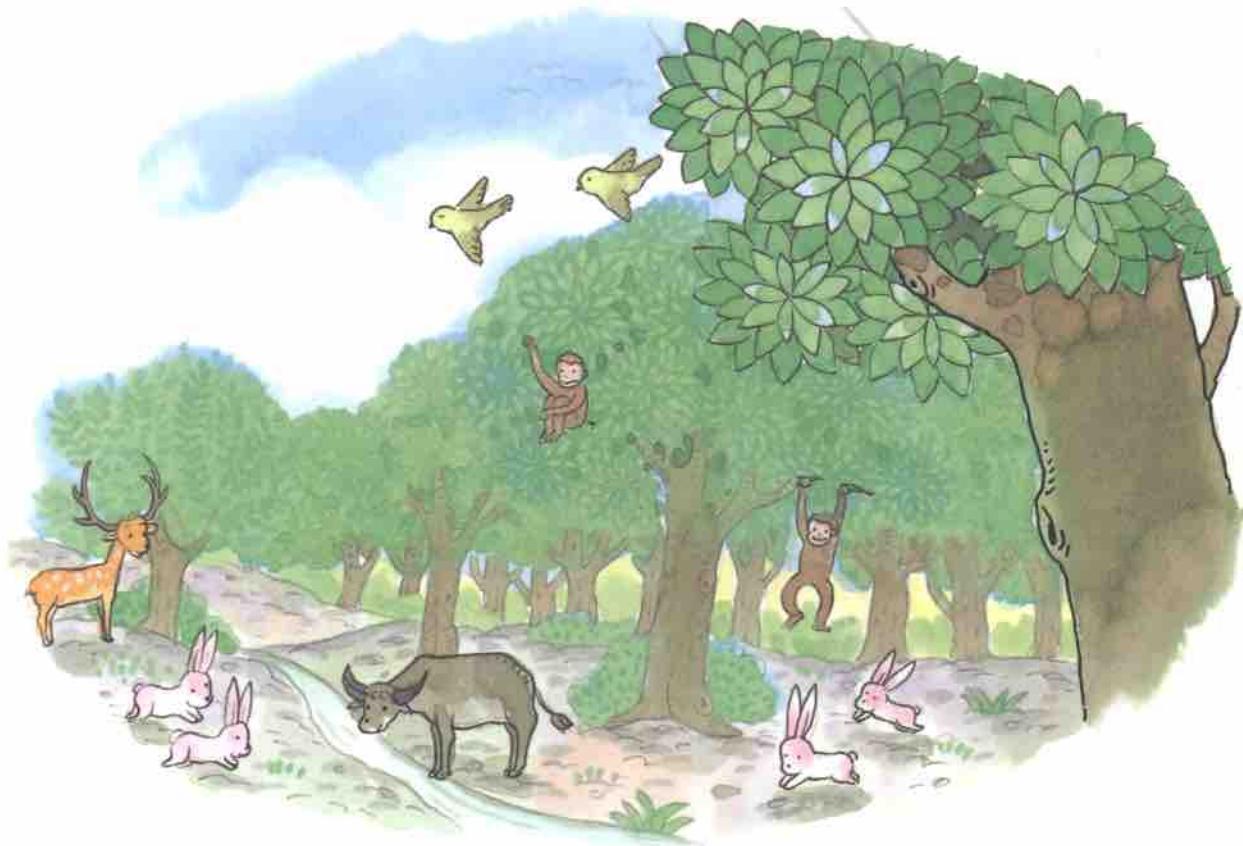
พ่อเอกสาระจะมาเลี้ยงไว้ให้แข็งแรงแล้วจะนำ
ไปปล่อยในป่าตามเดิม พ่อบอกว่ากระจะกินหญ้า
และใบไม้เป็นอาหาร แต่เมื่อก่อนเขาหนูๆ และใบไม้
มาให้มันก็ไม่กิน

หลายวันฝ่านไป กระจะน้อยจากป่าใหญ่ไม่
ยอมกินอะไรทั้งสิ้น มันนอนนิ่ง น้ำตาไหล มัน
ผอมลง ๆ

“มันจะตายใหม่ครับพ่อ” ก้องถามพ่อขณะที่
พ่อหาใบไม้ใบหญ้าให้กระจะกิน

“เราจะให้มันตายไม่ได้ เราจะต้องช่วยมัน” พ่อ
บอกก้อง และยังบอกอีกว่า “กระจะเป็นสัตว์ป่า
มันต้องอยู่ในป่า เรายาเอกสาระจะมาเลี้ยงไว้ในบ้าน
มันจึงคิดถึงป่าที่มันเคยอยู่”

วันต่อมา ลุงเติมขับเกวียนมาหาพ่อที่บ้านอีก
พ่อเล่าเรื่องกระจะให้ฟัง ลุงเติมรีบไปดู กองกีตام
ไปดูด้วยความสนใจและเป็นห่วงกระจะ

ก้อนถ่านลุงเติมว่า “เราจะทำอย่างไรดีครับ”

ลุงเติมบอกว่า จะนำกระจะไปปล่อยไว้ในป่า
อีกแห่งหนึ่ง ป่าแห่งนั้นอยู่ไกลออกไป เป็นป่าใหญ่
กว้างขวาง ผู้คนยังไม่ทำลายป่า ในป่าจึงมีต้นไม้
มีหนู มีน้ำเป็นอาหารของกระจะ และป่าแห่งนี้
ยังมีสัตว์ป่าอีกมาก เช่น ควายป่า กวาง เก้ง
กระต่าย ลิง ค่าง มีนกบินขวักไขว่และส่งเสียงร้อง
อยู่ตามยอดไม้ ลุงเติมตั้งใจจะพากระจะไปที่ป่า

แห่งนั้น กระจะได้หากินและอาศัยอยู่อย่างเป็นสุข กับสัตว์อื่น ๆ ในป่าแห่งนั้น

ลุงเติมพากกระจะกลับไปแล้ว กองยังคงคิดถึง กระจะ กองคิดว่า “ขออย่าให้มีครั้ดไม่ทำลายป่า อีกเลย กระจะน้อยจะได้มีบ้านอยู่อย่างเป็นสุข เมื่อนอย่างกองที่มีบ้านอยู่อย่างสวยงาม”

คำใหม่ในบทเรียน

กรง กระจะ กว้าง กว้างขวาง กวาด เก็บ เกวียน แก ขวกไขว้ ขับ คล้าย ความ ความป่า ค่าง โครง ใจ เชิงเขา ต้อนรับ ตัดไม้ ต่ำ ท่อม ทึสีนี ทางน้ำ ทำมาหากิน ทำลาย ทื่อยู่ ที่อาศัย ทุกที่ เที่ยม อก น้อย นับถือ นำตา นำท่อม นำป่า บิน ป่าไม้ เพียง ผอม ผู้คน ล้ม ลุงเติม ส่งเสียง สัน ห่วง หาดกลัว หากิน แห่ง ความสงบ พีช รูปร่าง สัตว์ป่า สัตว์เลี้ยง อาศัย

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

สงสาร อ่านว่า สง-สาร

สัตว์ป่า อ่านว่า สัต-ว์ป่า

พีช อ่านว่า พีด

อ่านอักษรควบกล้ำ กว- ขว- คວ-

กว- ขว- คວ- เป็นอักษรควบกล้ำแท้ ออกเสียง
กาว ขวอ คວอ เป็นเสียงกล้ำพร้อมกัน

กวัก — กว - ะ - ก — กวัก

ขوان — ขว - າ - ນ — ขوان

คວາມ — คວ - າ - ມ — คວາມ

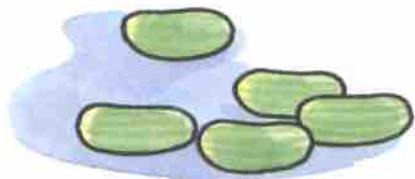
กวัก กวาง กวาด ไกว เกวียน

ขوا ขวาก ขวน ขวาง ขวิด

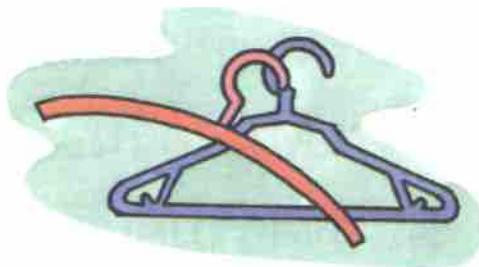
แขวง แขวน แขวงศ គວក គວັນ

คວາມ คວາຍ คວານ ແຄວ ແຄວກ

อ่านเป็นคำ

แตงกวา

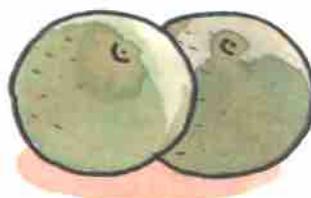
ไม้แขวนเสื้อ

ถือขวาน

ควันไฟ

มะขวิด

กวักมือ	ถือขวาน	ควันไฟ	แขวนเสื้อ
มือขวา	ขวางหนาม	แตงกวา	วัวควย
นั่งเกวียน	กวาดขยะ	มะขวิด	เขากวาง
ขวางหน้า	ความหา	ขวนขวย	ดึงเควง

เด็ก ๆ ช่วยกัน gad ขยะในห้องเรียน
นักเรียนต้องขวนขวยเรียนหนังสือ
มีไฟป่าอมมีควัน
คนทำความดีป่าอมมีความสุข

อ่านผันวรรณยุกต์ อักษรควบกล้ำ gw- ขว-

คuator

อักษรควบกล้ำ gw- ผันอย่างอักษรกลาง

ก	ก	ก	ก	ก
ก	ก	ก	ก	ก

กวา — กว — ฯ — กวา

กว่า — กว — ១ — กว่า

กว้า — กว — ២ — กว้า

กวើ — กវ — ៣ — กើវា

กวា — กវ — ៤ — កវា

กوا กវា กវា กើវា กវា

อักษรควบกล้ำ ขว- ผันอย่างอักษรสูง

ข า ข ่ ข ້

ข ວ ข ວ̄ ข ວ̉

อักษรควบกล้ำ គ- ผันอย่างอักษรตា

គ ា គ ່ គ ້

គ ວ គ ວ̄ គ ວ̉

ກ ວ̄ ก ວ̉ ก ວ̉ แก ວ̄ แก ວ̉

ໄ ຂ ວ̄ ໃ ຂ ວ̉ ຂ ວ̉ ງ

គ ວ̄ ນ គ ວ̉ គ ວ̉ ງ គ ວ̄ ນ គ ວ̄ ເ គ ວ̄ ແ ກ ວ̄ ນ

อ่านเป็นคำ

ໄ ຂ ວ̄ հ ա ց

լ մ គ ວ̄ մ

ສ ู ն گ ວ̄

สูงกว่า	กว้างใหญ่	แก้วงไกว	ไขว้เขว
ขวักไขว่	ขวางป่า	ไขว้ห้าง	ล้มคว่า
อ้อมควัน	มีดคว้าน	คว้าไว	เค้งคว้าง

พี่สูงกว่าฉันมาก

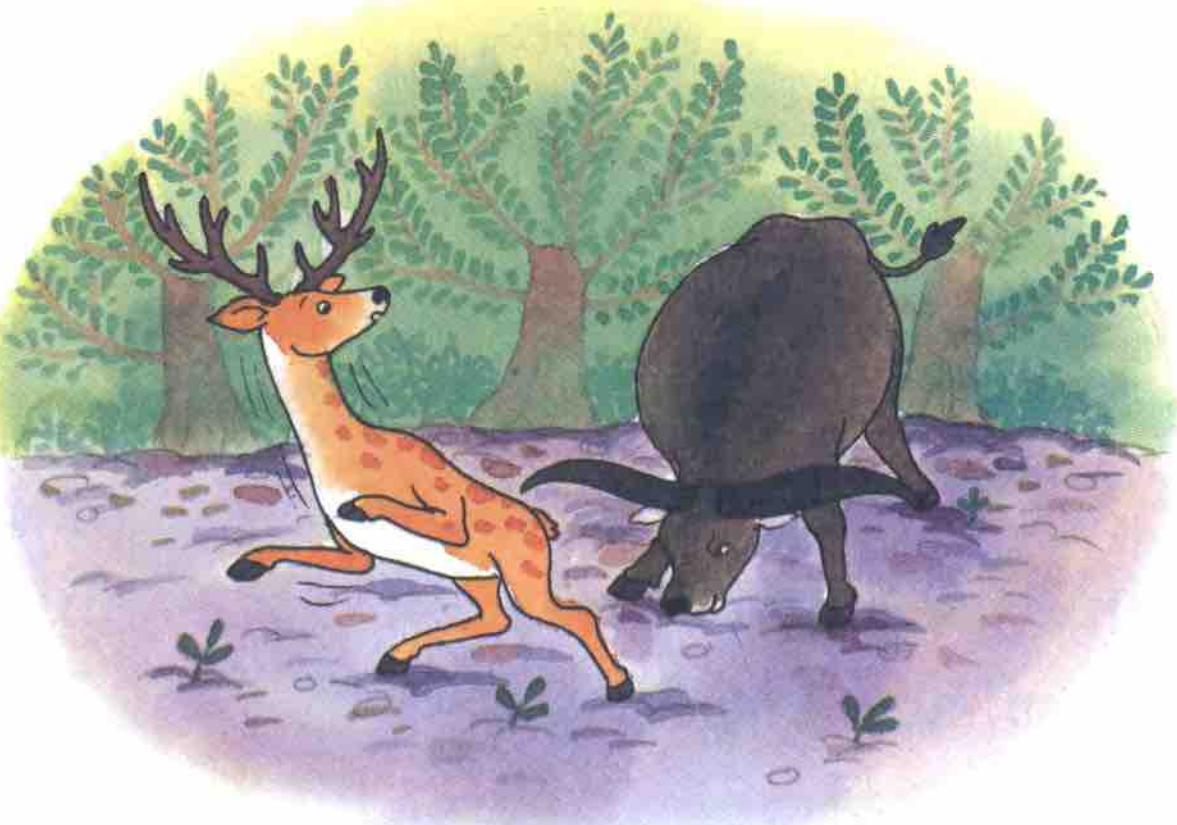
เรามีค vrouขวางป่าสิ่งของในบ้าน

การนั่งไขว้ห้างต่อหน้าผู้ใหญ่เป็นการนั่งที่ไม่เรียบร้อย
เขาเดินไม่ระวังจึงล้มคว่า

วัวและควาย

วัวและควายเป็นสัตว์เลี้ยง วัวและควายกินหญ้า
เป็นอาหาร วัวไม่ชอบนอนในที่ทึ่มนำ แต่ควายชอบ
นอนในที่ทึ่มนำ คนใช้วัวควายในการแลกรากเกวียน
เนื้อวัวและเนื้อควายใช้เป็นอาหาร ดื่มน้ำวัวทำให้
ร่างกายแข็งแรง เข้า กระดูก และหนังของวัว ควาย
นำมาทำของใช้ได้ วัวและควายจึงเป็นสัตว์ที่มีประโยชน์
ต่อมนุษย์

อ่านเสริมบทเรียน

กว่างเขางาม

กว่างหนุ่มตัวหนึ่งมีเขางามกว่ากว่างตัวอื่น ๆ สัตว์ทั้งหลายในป่าต่างชมและคอยติดตามดูเขางามของมัน กว่างหนุ่มดีใจในความงามของตัวเอง มันชอบเดินซุกอดเขางามอยู่เสมอ เวลากินหญ้ามันจะกินแต่ที่ใบใหญ่เตียน มันไม่ยอมไปกินใบไม้ตามต้นไม้เหมือนกว่างตัวอื่น ๆ เพราะมันกลัวว่าเขางามของมันจะเกี้ยวกิ่งไม้หัก

วันหนึ่ง มันเห็นความป่ายืนกินหญ้าข้างหน้า ออยู่ มันคิดว่า เขาของความปางามสูงของมันไม่ได้มันจึงพูดเยาะเย้ยความป่าว่า “เขาของท่านโตกว่า เขาของเรา แต่ไม่งามเท่าเขาของเราเลย”

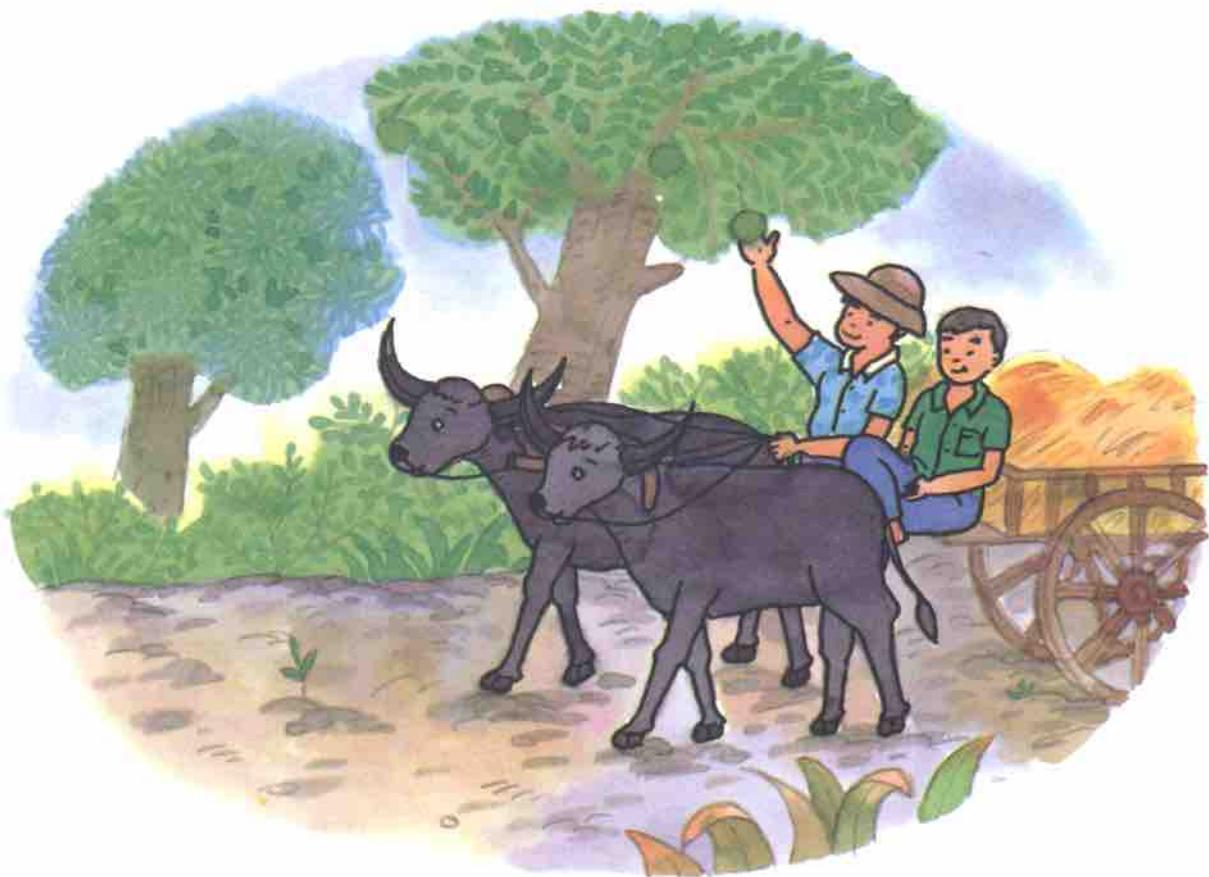
ความป่าได้ฟังรู้สึกไม่หึงพูดว่า “ถึงเขาของเรามิ่งามเท่าเขาของเจ้า แต่เขาของเราก็ทำให้เจ้าตายได้”

ความป่าว่าแล้วก็วิ่งเข้าขิดกวางหนุ่มทันที กวางหนุ่มตกใจกระโดดหนีและคิดว่า เพราะเราพูดไม่ดี จึงต้องมีอันตรายอย่างนี้

นั่งเกวียนช์มกวาง

นั่งเกวียนช์มกวาง	ปักวังกวางหาย
ลากเกวียนด้วยความ	ขวนขวยตามกวาง

เจ้า cavity ลงล้าน
เจ้าคนนั่งกลาง

ชักหิวติงด

มีอื้าดึง cavity

เจ้า cavity ท่องเขวน

หยุดขวางกลางดิน

ตกค้ำจึ่งแวง

สุมไฟใช้ค้วน

กลัวขوانไถ่ขว้าง
ไข่ห่วงสบ้าย

มะขวิดเรียงราย

มีอซ้ายคัวกิน

เห็นอยเสนแรงสิ้น

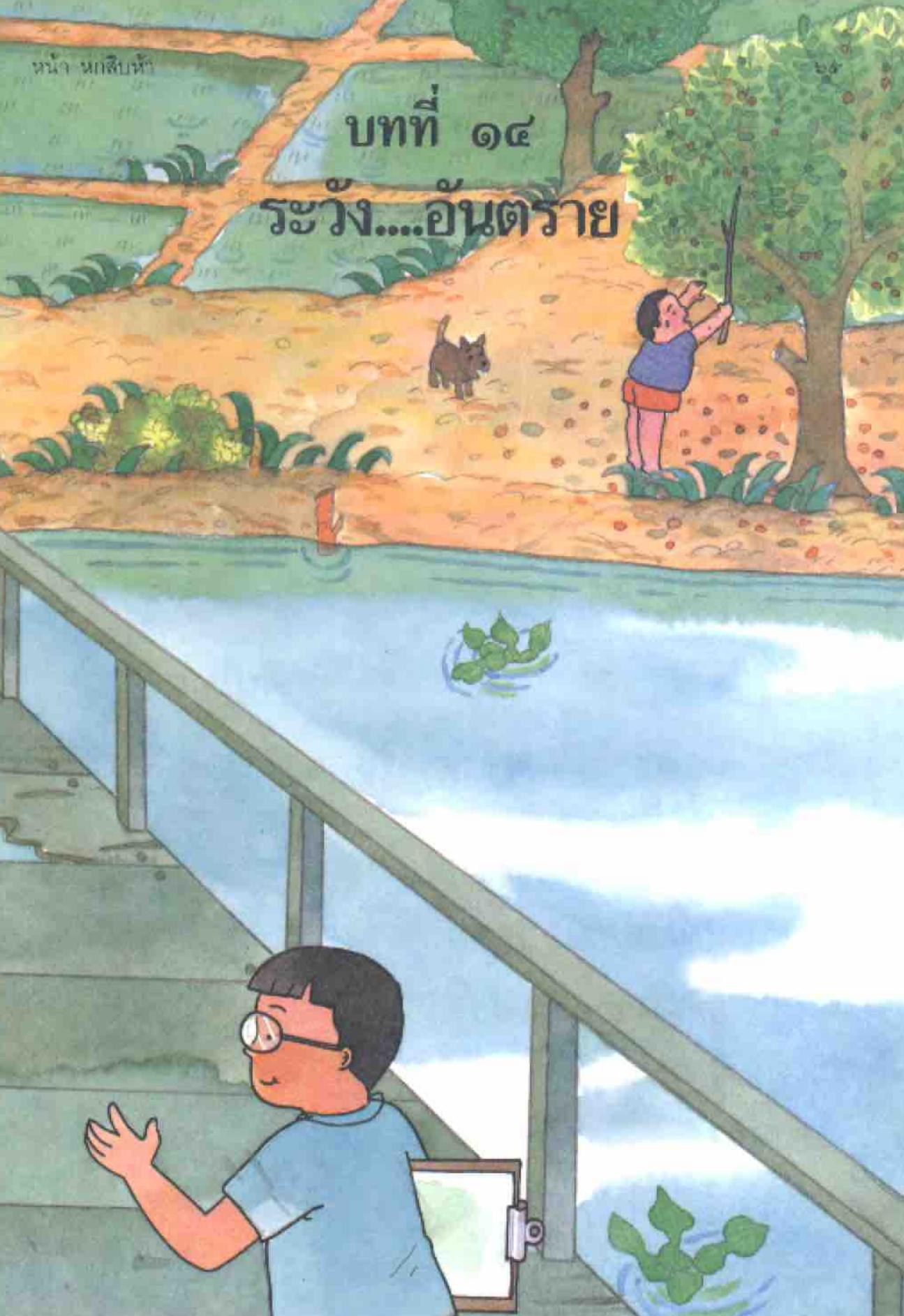
ลงกินด้วยกัน

นอนแทะอ้อยค้วน

นอนผึ้นเห็นกว้าง

บทที่ ๑๔
ระวัง....อันตราย

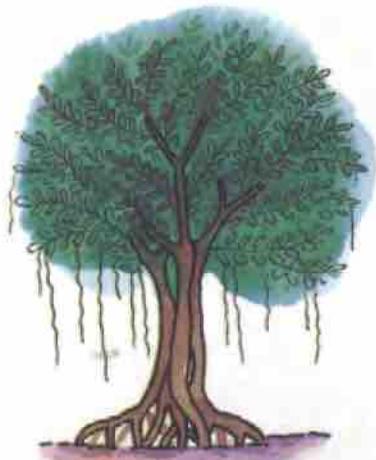
กระเป๋า

หน้า หกสิบห้า

เชิงสะพาน

ต้นไทร

ต้นพุตรา

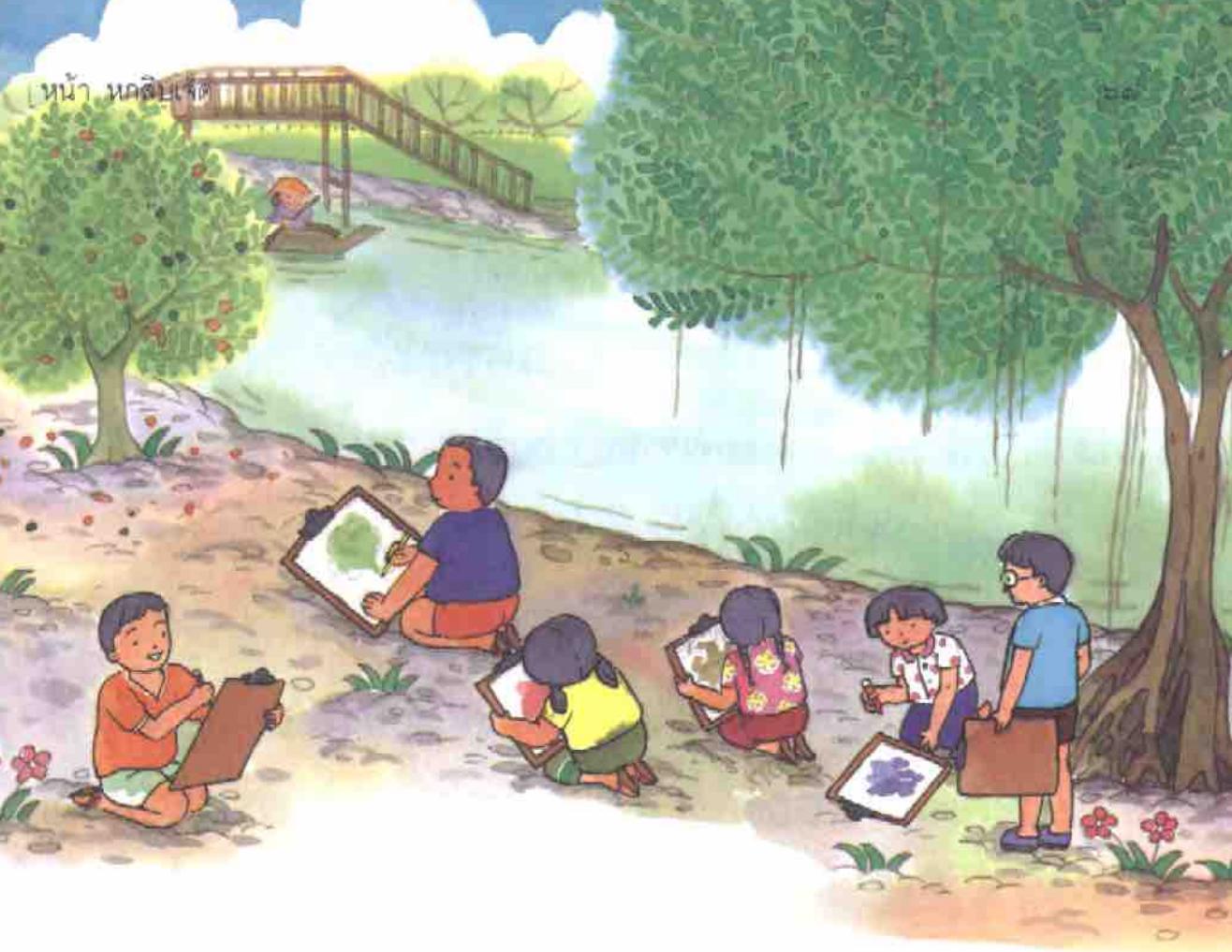
นกอินทรี

วาดรูป

สระน้ำ

ระวัง...อันตราย

วันอาทิตย์ ประกายชวนเพื่อน ๆ ไปหาดใหญ่
ได้ต้นไทรใหญ่ ต้นไทรอยู่ริมคลองใกล้สะพานร่วมใจ
ได้ต้นไทรเป็นลานทรายกว้าง เด็ก ๆ ชอบมาเล่น
ที่ลานทรายริมคลอง เพราะเป็นที่ร่มรื่นและเงียบสงบ
นาน ๆ จะมีเรือแล่นผ่านมาในคลองสักลำหนึ่ง น้ำ
ในคลองใสสะอาด บางครั้งปลาในคลองกระโดด
ขึ้นมาพื้นผิวน้ำ ภาพเหล่านี้เป็นภาพที่น่าดูมาก

ประกายและเพื่อน ๆ นำกระดาษและดินสองไปคาดภาพให้ต้นไทร ต่างวดรูปตามความคิดของตน พลอยคาดภาพเด็ก ๆ ก่อพระเจดีย์ทราย อารีคาดภาพคนกำลังก่อสร้างบ้านริมคลอง วิชาคาดภาพนกอินทรีเกาะอยู่บนต้นไทร กองคาดภาพต้นพุตราอยู่ริมคลอง อารีบอกว่า กองคาดภาพต้นพุตราได้เหมือนจริง แต่คลองเหมือนสร่าน้ำมากกว่า

ยอดคิดว่า ถ้าตนขึ้นไปบนสะพาน และคาดภาพเพื่อน ๆ ที่นั่งอยู่ใต้ต้นไทร คงเป็นภาพที่น่าดู ยอดเดินขึ้นไปบนสะพาน เห็นไม่กระดานหักเป็นล่องกว้าง ยอดคิดว่า ถ้าคนเดินไม่ระวัง อาจจะเป็นอันตรายได้ ยอดจึงวิงลงมาบอกเพื่อน ๆ ทุกคนตามยอดขึ้นไปบนสะพาน

“ทิ้งไว้อย่างนี้อันตรายมาก” วิชาพูด

เด็ก ๆ คิดว่าพากเขาจะต้องไปบอกผู้ใหญ่ให้ทราบ จะได้มารื้อสะพาน แต่ก็กลัวว่า ถ้ามีคนข้ามสะพานระหว่างนั้น และไม่ระวัง จะตกล่องสะพานได้ ยอดอาสาจะเป็นคนค่อยบอกคนข้าม

ສະພານວ່າສະພານໜ້າຮູດ ປະກາຍໄມ່ເຫັນດ້ວຍ ປະກາຍ
ວ່າ ນໍາຈະເຂື່ອນປ້າຍຕິດໄວ້ບນສະພານ ເພື່ອນ ຈ ເຫັນ
ດ້ວຍກັບຄວາມຄິດຂອງປະກາຍ

ອາຣີກັບປະກາຍນໍາກະດາຊະແລະດິນສອສື່ມາເຂື່ອນ
ປ້າຍ ສ່ວນຍອດແລະວິຊາຊ່ວຍໜາໄມ້ມາຕິດປ້າຍເພື່ອປັກ
ໄວ້ທີ່ເຊີ້ງສະພານທີ່ສອງຂ້າງ ແລະຕຽງຈຸດທີ່ໜ້າຮູດ ເມື່ອ¹
ວິຊານໍາປ້າຍໄປປັກໄວ້ ເດີກ ຈ ມອງດູປ້າຍອຢ່າງໜື້ນໝາຍ
ບນປ້າຍມີຂໍອຄວາມວ່າ “ຮະວັງອັນຕរາຍ ສະພານໜ້າຮູດ”

ເມື່ອປັກປ້າຍເສົ້າຈແລ້ວ ວິຊານີກຄຶງກົງຂຶ້ນມາໄດ້
ຈຶ່ງພຸດວ່າ “ກົງຫຍາໄປໄໝ ທຳໄມ່ໄມ້ມາຊ່ວຍພວກເຮາ
ທຳກຳນົດ”

ໄມ່ມີຄຣເຫັນວ່າກົງ ຫຍາໄປໄໝ ປະກາຍມອງ
ໄປທີ່ຕັນພຸທາຂ້າງສະພານ ປະກາຍເຫັນກົງອູ່ໃຕ້

ตั้นพุตรา ก้องกำลังเก็บพุตราใส่กระเป้ากางเกง
ประกายจึงชวนเพื่อน ๆ ไปหา ก้อง

“ทำไมเชօไม่ไปช่วยเพื่อน ๆ ทำงานล่ะ ก้อง”

อารีถาม

“ฉันเห็นทุกคนทำงานหน่อย ฉันจึงมาเก็บพุตรา
ให้พวากเชอกิน” ก้องบอกและยิ่มอย่างอาย ๆ

ทุกคนได้ฟัง ก้องพุดก์หัวเราะ เพราะรู้ด้วกว่า ก้อง^๒
พุดเพ้อเจาใจเพื่อน

หลังจากนั้นเด็ก ๆ ก็ชวนกันไปบอกผู้ใหญ่ให้
ทราบว่า สะพานชำรุด ผู้ใหญ่ชุมเด็ก ๆ ว่า ทำดีแล้ว

และบอกว่าสะพานเป็นของทุกคนในหมู่บ้าน ทุกคนใช้สะพานร่วมกัน จึงต้องช่วยกันดูแล

คำใหม่ในบทเรียน

กระดาน กระเปา กว้าง เกาะ ข้อความ เขียน
ความคิด เงียบสงบ จุด ชำรุด ชื่นชม เชิง
ดินสอสี ปลา ปัก ป้าย ผิว พื้น เรือ ล่อง ล่ำ
ลำ ลาน แล่น วاد หัก อาสา เอ้าใจ ก่อสร้าง
พุทธ ทราบ ไทร นกอินทรี รูป สะระนำ อาจ

แบบฝึกอ่าน

อ่านค่ายาก

ภาพ	อ่านว่า	พาบ
วาดรูป	อ่านว่า	วาด-รูบ
วันอาทิตย์	อ่านว่า	วัน-อา-ทิด
อาจ	อ่านว่า	อาด
สะระนำ	อ่านว่า	สะ-นำ
นกอินทรี	อ่านว่า	นก-อิน-ซี
ต้นไทร	อ่านว่า	ต้น-ไช

ตั้นพุตรา อ่านว่า ตั้น-พุด-ชา
ก่อสร้าง อ่านว่า ก่อ-ส้าง

อ่านอักษรควบกล้ำ ຈ- ຖ- ศ- ສ-

ຈ-	ຖ-	ศ-	ສ-	เป็นอักษรควบกล้ำไม่แท้
ຈ-	ອອกເສີ່ຍງ	ຈ	ສ-	ອອກເສີ່ຍງ ສ
ຖ-	ອອກເສີ່ຍງ	ນ	ศ-	ອອກເສີ່ຍງ ສ

ຈິງ	อ่านว่า	ຈິງ
ທຽບ	อ่านว่า	ຫັບ
ทราบ	อ่านว่า	ຫາບ
ทราย	อ่านว่า	ຫາຍ
ಥຸດໂທມ	อ่านว่า	ຫຸດ-ໂໂມ
ໄທ	อ่านว่า	ໄຫ້
ฉະເໜີງທ່າ	อ่านว่า	ຈະ-ເໜີງ-ເຫ້າ
ພຸතາ	อ่านว่า	ພຸດ-ชา
ศີ	อ่านว่า	ສີ
ເຫຼັກໄສກ	อ่านว่า	ເສົ້າ-ໄສກ
ປຣາສັບ	อ่านว่า	ປຣາ-ໄສ

สระ	อ่านว่า	สะ
สร้าง	อ่านว่า	ส้าง
สร้อย	อ่านว่า	ส้อย
แสร้ง	อ่านว่า	แสง

อ่านเป็นคำ

จริง ทรัพย์ ทราบ ทราย ไทร
เคร้า สระ สร้าง สร้อย แสร้ง

พุทรา

สายสร้อย

ความจริง	หาดทราย	ทรัพย์สิน	ต้นไทร
ไม่ทราบ	พุตรา	เคร้าโศก	ปราศรัย
ปลาสร้อย	สระน้ำ	ก่อสร้าง	สายสร้อย

เข้าพูดเต็มความจริง

พยายามมีทรัพย์สินเงินทองมากมาย

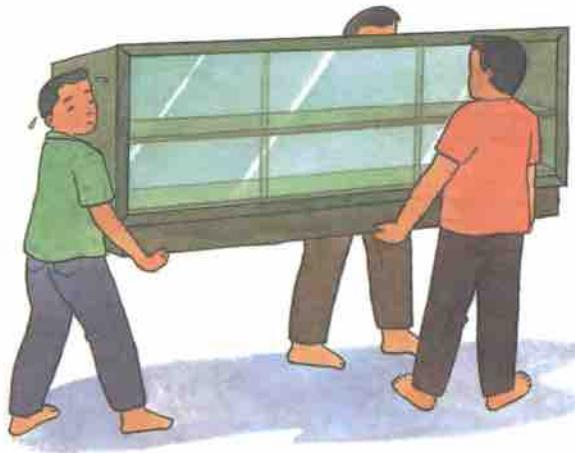
ฉันทราบเรื่องนี้แล้ว

อย่าเดินไปที่หาดทรายคนเดียว
 วัดนี้ทรุดโทรมมาก
 เขาว่องให้เคราโศกเสียใจ
 ฉันจะไปจังหวัดฉะเชิงเทรา
 มีปลาตัวโตในสระน้ำ
 สายสร้อยทองแพงกว่าสายสร้อยเงิน
 คนงานกำลังก่อสร้างตึกหลังนี้

อันตรายจากการทำงาน

การทำงานที่ต้องใช้แรงเป็นการออกกำลังกาย
 ที่ดี เพราะทำให้ร่างกายแข็งแรง แต่เราต้องทราบ
 วิธีทำงานและทำให้ถูกวิธี เราต้องทำงานด้วยความ
 ระมัดระวังและทำด้วยความรอบคอบ ถ้าเราขาด
 ความระมัดระวัง อาจทำให้เกิดอันตรายต่อตัวเรา
 และผู้อื่นได้ การทำงานไม่ถูกวิธียังทำให้งานผิดและ
 เสียเวลาอีกด้วย

ถ้าเราจะยกของหนัก ๆ เช่น โต๊ะ ตู้ เป็นต้น
 เราไม่ควรยกคนเดียว เราจะต้องหาคนมาช่วยยก

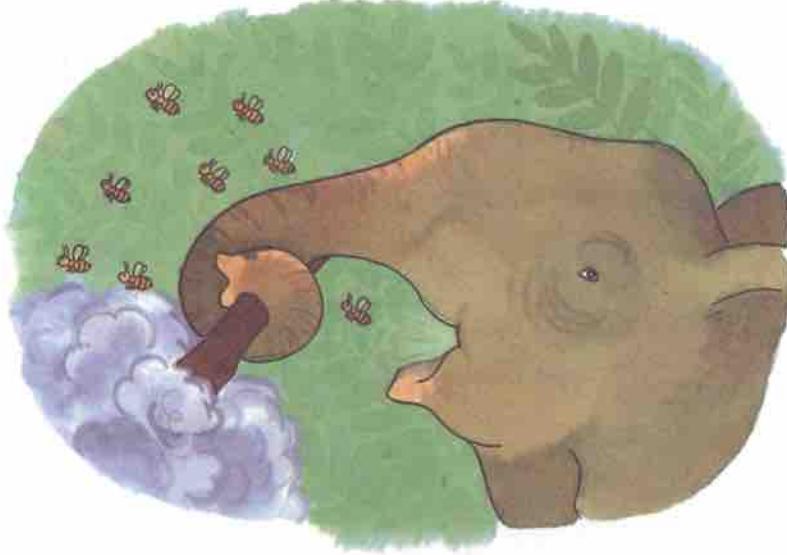

การยกของหนัก ๆ ไปวางที่ได้ที่นี่ เราต้องคิดไว้ ก่อนว่าจะวางไว้ที่ใด การยกของหนัก ๆ เราต้องยกพร้อมกัน ถ้ายกไม่พร้อมกัน อาจล้มทับเรา ทำให้ได้รับอันตราย และยังทำให้เสียทรัพย์สินอีกด้วย ดังนั้นการทำงานต้องทำให้ถูกวิธี และต้องตั้งใจจริงที่จะทำงานให้ดี ทำด้วยความระมัดระวังจึงจะไม่เกิดอันตราย

อ่านเสริมบทเรียน

ช้างกับผึ้ง

เมื่อก่อนนี้ช้างยังไม่รู้จักพ่นน้ำ มีผึ้งผุ่งหนึ่งทำรังอยู่บนต้นไทรในป่า ในป่าแห่งนี้ มีช้างแม่ลูกคู่หนึ่งอาศัยอยู่ วันหนึ่งเกิดไฟไหม้ป่า ช้างแม่ลูกจึงวิงหนีไฟป่า แม่ช้างเห็นผุ่งผึ้งบนกิงไทรจึงร้องให้ผึ้งช่วย

ผึ้งกลัวไฟป่าเหมือนกัน แต่แสร้งทำเป็นไม่กลัว และบอกแม่ช้างว่า

“เราจะช่วยท่านจริง ๆ นะ แต่ท่านต้องทำตามที่เราบอก”

แม่ช้างตกใจ ผึ้งจึงบอกให้แม่ช้างอ้าปาก ผู้ผึ้งบินเข้าไปในปากแม่ช้าง และให้แม่ช้างพาไปที่สระน้ำใหญ่เพื่อนี้ไฟป่า ผึ้งบอกให้ช้างลงไปอยู่ในสระเมื่อไฟป่าดับแล้ว แม่ช้างก็ขึ้นจากสระ และขอให้ผู้ผึ้งออกจากปาก แต่ผึ้งยังกลัวไฟป่า ไม่ยอมออกมา แม่ช้างขอร้องจนเหนื่อย ผู้ผึ้งก็ยังไม่ยอมออกแม่ช้างจึงอ้าปากอมควันไฟเพื่อไล่ผู้ผึ้ง เมื่อผึ้งถูกควันไฟก็พากันบินหนีออกจากปากของแม่ช้าง แต่แม่ช้างไม่แน่ใจว่าผึ้งจะยังอยู่ในปากและในวงของ

มันหรือไม่ มันจึงเอากวงจุ่มลงในน้ำแล้วดูดน้ำพ่นเข้าไปในปาก ตั้งแต่นั้นมาแม่ช้างจึงรู้ว่าใช้งวงพ่นน้ำและสอนให้ลูกช้างทำตาม

สร่าน้ำใส

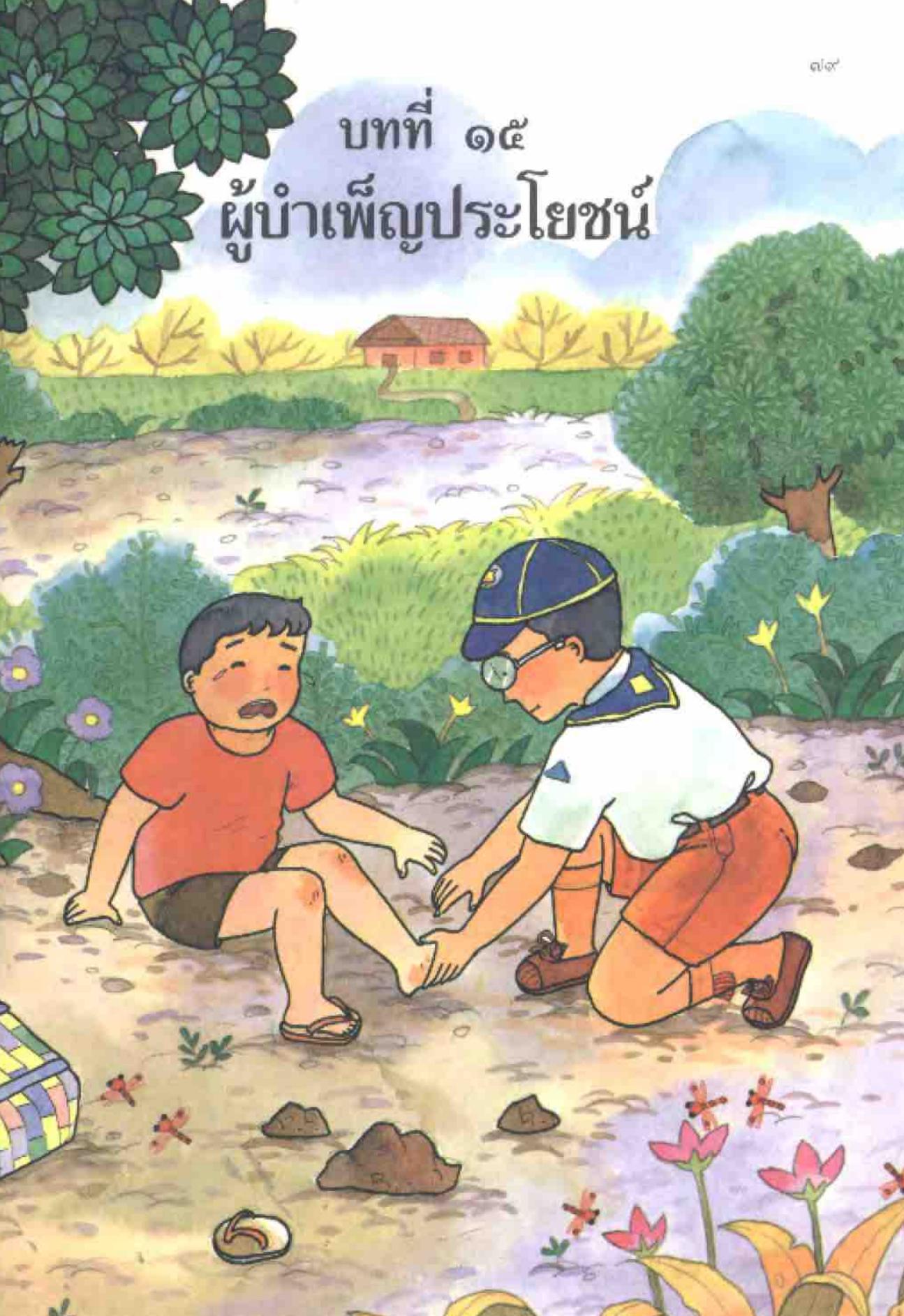
ในสร่าน้ำใส
ปลาชีวปลาสร้อย
ต้นไทรใบหนา
เกลี้ยงกลาดหาดทราย
ศาการิมทาง
คนแวงมาชน
ในสร่าน้ำใส
ใจจริงมีค่า

ปลาใหญ่ปลาน้อย
ล่องลอยอวดลาย
พุตราเรียงราย
ใบส่ายตามลม
สร้างไว้ให้ร่ม
สูขสมเพลินตา
นำใจใสกว่า
ยิ่งกว่าสิ่งใด

บทที่ ๑๕

ผู้บำเพ็ญประโยชน์

ลูกเสือ

ลูกเสือสาวอง

นิตยา

สถานีอนามัย

หกล้ม

ตรวจ

ผู้บำเพ็ญประโยชน์

วันนี้เป็นวันพุธสุดี กองและยอดจะไปโรงเรียน เพื่อเข้าประชุมกองลูกเสือสำรองในตอนเช้า ทั้งสองคนรีบมาโรงเรียน ขณะที่เดินมาโรงเรียน เขากับน้อยซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ หลังล้มหัวเข่า ถลอก ขาเคล็ด เดินไม่ได้ กองและยอดจึงเข้าช่วยเหลือน้อย

“โอ้ย! เจ็บ” น้อยร้องขึ้นด้วยความเจ็บปวด ขณะที่ยอดนวดเท้าให้

“เจ็บมากไหม” กองถาม

“เจ็บมากครับพี่ ผมสะดูดก้อนหินหลัง ผมพยายามลูกขึ้นยืน แต่ยืนไม่ได้ ผมคงเดินไปตลาดไม่ได้แล้ว” น้อยตอบ

“เขอจะไปตลาดทำไม ผักในตะกร้าก็ตกกระจัด-กระจายหมดแล้ว” กองถาม พร้อมกับช่วยเก็บผักที่ตกกระจัดกระจายอยู่บนพื้นดินใส่ในตะกร้าตามเดิม

“ผมจะไปส่งผ้าแทนป่า ผมอยู่กับป่าสองคน
วันนี้ป่าไม่สบาย ผมจะไปซื้อยาและอาหารให้ป่าด้วย
บังเอิญผมหกล้มครับ”

“น้อย เขายังเป็นเด็กดีมากนะ รู้จักกตัญญูต่อ
คุณป่า” ก้องชุมแล้วถามว่า “ทำไมเชอจึงไม่ไป
โรงเรียน”

“ป่าไม่สบาย ผมต้องหยุดเรียนดูแลป่า เรายากจน
ครับ” น้อยบอก

ก้องจึงให้น้อยขึ้นหลังพากลับบ้าน เพราะน้อย
เดินไม่ได้ ส่วนยอดซ้ายถือตะกร้าผักเดินตาม

เมื่อก้องและยอดพาน้อยมาส่งที่บ้าน ยอดและ
ก้องเห็นป่าของน้อยอนเป็นไข้ยุบบันทึนอนเก่า ๆ

“ยอด เราจะต้องไปโรงเรียนให้ทันเข้าประจำกอง
ลูกเสือ เราเล่าเรื่องน้อยให้ครูตลอดฟังเพื่อมาช่วยเหลือ
น้อยกับป่าดีกว่า” ก้องพูด ยอดเห็นด้วยกับก้อง

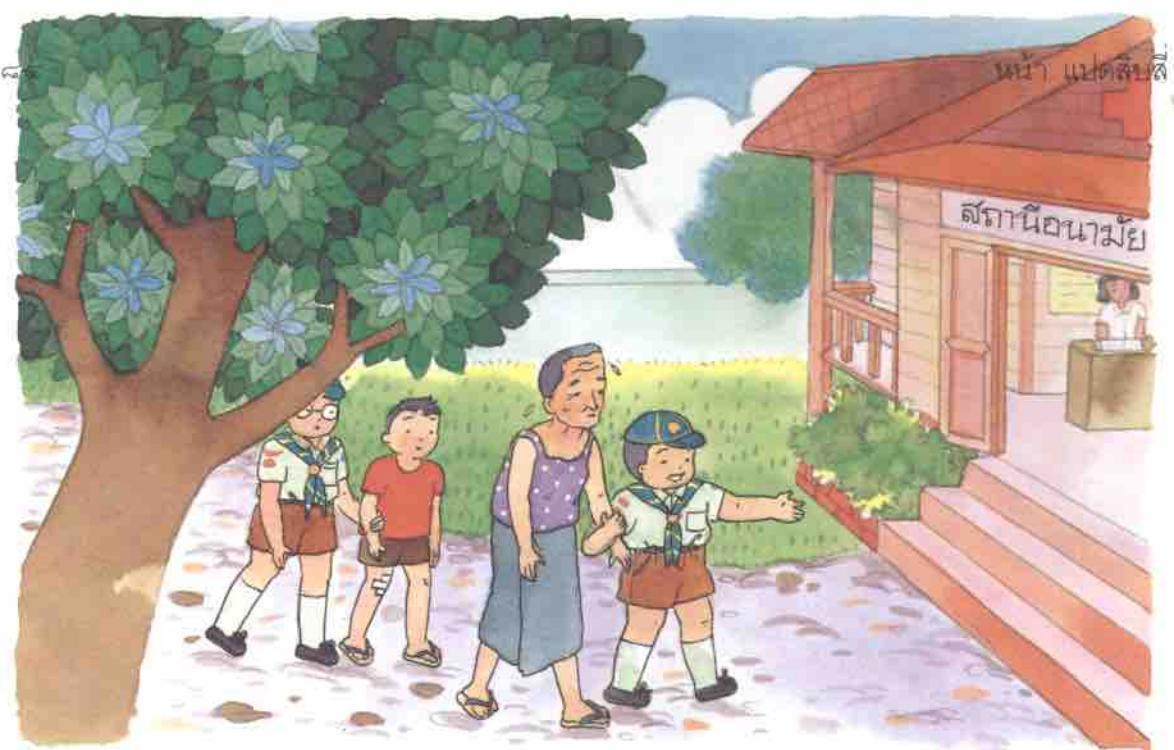
เมื่ode็กทั้งสองคนมาถึงโรงเรียน ลูกเสือสำรวจ
กำลังจะเข้าประจำกองลูกเสือ มีครูตลอดเป็นครูสอน
ลูกเสือสำรวจ ยอดกับก้องจึงเข้าไปเล่าเรื่องของน้อย

และป่าให้ครูตลับฟัง เพื่อมิให้ครูตลับตำหนินี้ได้ว่า
ทั้งสองคนไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่มาโรงเรียนสาย

“ดีมาก เนื่องจากทั้งสองคนได้ทำหน้าที่ของลูกเสือ^{ที่}
สำรองแล้ว คือบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น
และช่วยเหลือผู้ตากทุกข์ได้ยาก” ครูตลับกล่าวชมเชย

หลังจากประชุมกองลูกเสือสำรองแล้ว ครูตลับ^{ที่}
ให้ยอดและก้องเล่าเรื่องของน้อยให้ลูกเสือสำรอง
ทั้งหลายฟัง ลูกเสือทุกคนเห็นด้วยว่า น่าจะไป
ช่วยเหลือน้อยกับป่าตามคำปฏิญาณของลูกเสือ
สำรองที่ว่า “ข้าจะยึดมั่นในกฎของลูกเสือสำรอง

และบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อ่อนทุกวัน” ยอดและก้อง
จึงพาก្សูตคลับและลูกเสือสำรองไปที่บ้านน้อยกับย่า
แล้วช่วยพาน้อยและย่าไปหานมอที่สถานีอนามัย
หนองตราชุมาราชการของย่าแล้วก็จัดยาและให้ยาแก่กิน
ส่วนน้อยนั้นมอให้ยามาทาและบอกว่าไม่เป็นอะไร
มาก

“ขอบคุณคุณครูมากครับ และขอบคุณพี่ๆ ลูกเสือ
ทุกคน ผมจะไม่ลืมบุญคุณที่ทุกคนมีต่ออย่าและผม”
น้อยบอกครูตคลับและลูกเสือสำรอง

ทุกคนยินดีอย่างเป็นสุขที่ได้บำเพ็ญตนให้เป็น
ประโยชน์ต่อผู้อ่อน

คำใหม่ในบทเรียน

กระจัดกระจาย กระจาย กอง กองลูกเสือ
 กองลูกเสือสำรอง กล่าว ก้อนหิน เก่า ข้า ชี้
 ความเจ็บปวด เคล็ด นีดยา ชมเชย ดิน ต้าน尼
 เท้า นวด ประจำ ผู้ มั่น ยากจน ยืด รับผิดชอบ
 ลูกเสือ ลูกเสือสำรอง สะดุด หลั่ม หัวเข่า
 โอี้ย กฎ กตัญญู คำปฏิญาณ คุณ คุณครู
 ตกทุกข์ได้ยาก ตรวจ บังเอิญ บำเพ็ญ บุญคุณ
 พยายาม วันพุทธสบดี สถานีอนามัย อาการ

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

พฤหัสบดี	อ่านว่า	พรี-หัด-สะ-ปอ-ดี
บำเพ็ญ	อ่านว่า	บำ-เพ็น
ทุกข์	อ่านว่า	ทุก
ปฏิญาณ	อ่านว่า	ປະ-ตີ-ຢານ
กฎ	อ่านว่า	ກດ
สัมญา	อ่านว่า	ສັນ-ຢາ

สถานีอนามัย	อ่านว่า	สะ-ถาน-นี-อะ-นา-ไม
ตรวจ	อ่านว่า	ตรวจ
อาการ	อ่านว่า	อา-กาน
บุญคุณ	อ่านว่า	บุน-คุน
ขอบคุณ	อ่านว่า	ขอบ-คุน
กตัญญู	อ่านว่า	กะ-ตัน-ยู

คนทำไม่ได้จะมีแต่ความทุกข์

ผู้บำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นย่อมเป็นคนดี
ลูกเสือสำรองต้องทำงานตามคำปฏิญาณตน
ลูกที่ดีต้องกตัญญูต่อพ่อแม่

อ่านคำที่มี ญ ณ สะกด

คำที่มี ญ ณ สะกด อ่านออกเสียงเหมือน น
สะกด เป็นคำในมาตรฐานแม่กัน

กาญจนบุรี	อ่านว่า	กาน-จະ-นะ-บุ-รี
ทำบุญ	อ่านว่า	ทำ-บุน
ปั้นญา	อ่านว่า	ปัน-ยา
ปั้นหา	อ่านว่า	ปัน-หา
สั่นญา	อ่านว่า	สัน-ยา
ของขวัญ	อ่านว่า	ของ-ขวัน
สำคัญ	อ่านว่า	สำ-คัน
ชำนาญ	อ่านว่า	ชำ-นาน
กล้าหาญ	อ่านว่า	กล้า-หาน
กุญแจ	อ่านว่า	กุน-แจ
เจริญ	อ่านว่า	จะ-เริน
คุณ	อ่านว่า	คุน
ประมาณ	อ่านว่า	ประ-มาน
โบราณ	อ่านว่า	โบ-ราณ

จังหวัดกาญจนบุรีเป็นเมืองโบราณ
เขามีความชำนาญในการปลูกอาหาร

แม่ให้ของขวัญวันเกิดแก่ฉัน
 คนที่มีความกตัญญูย่อมเป็นผู้เจริญ
 เข้าไส่กุญแจบ้านก่อนออกจากบ้าน

ผู้กตัญญู

พ่อแม่เป็นผู้ให้กำเนิดและเลี้ยงดูลูก ท่านหาเงิน
 ด้วยความเหนื่อยยาก และส่งลูกให้เรียนหนังสือ
 ท่านอบรมสั่งสอนลูกหวังจะให้ลูกเป็นคนดี ถ้าลูก
 ทำแต่ความดี ไม่เกรง ตั้งใจเรียนหนังสือ ว่าอน
 สอนง่าย พ่อแม่ก็ชื่นใจ

นักเรียนทั้งหลายทำตัวดี ไม่เกรง ตั้งใจเรียน
 หนังสือ รู้จักช่วยพ่อแม่ทำงาน ทำตนให้เป็นเด็กน่ารัก
 เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ รู้จักบุญคุณของท่าน
 นักเรียนจะได้ขอว่าเป็นผู้มีความกตัญญูต่อพ่อแม่

อ่านเสริมบทเรียน

ลีมคำสัญญา

ฉันเป็นกระรอกตัวน้อย ๆ พ่อแม่พาฉันไปอาศัยอยู่บนต้นมะพร้าว พอกับแม่เจ้าลูกมะพร้าวเป็นไฟร์ ทำที่อยู่ให้ฉัน ฉันชอบลงมาเล่นที่ลานดินและวิ่งขึ้นต้นมะพร้าวจนชำนาญ

วันหนึ่ง พอกับแม่จะออกไปหากิน ก่อนพอกับแม่จะไป แม่เตือนฉันว่า “เจ้ากระรอกน้อย พอกับแม่ไม่อยู่ อย่าไปเที่ยวใกล้ ๆ นะลูก” ฉันก็ให้สัญญา กับแม่

สักครู่ มีนกกระจากตัวหนึ่ง บินมาเกาะที่
ลูกมะพร้าว ส่งเสียงร้อง จี๊บ จี๊บ ฉันร้องทักษ์
นกกระจากว่า “สวัสดีจัง พี่นกกระจาก”

“สวัสดีจัง น้องกระจาก เขายังไป่เที่ยวกับฉันใหม่”
นกกระจากร้องทักษัน และชวนฉันไปเที่ยว

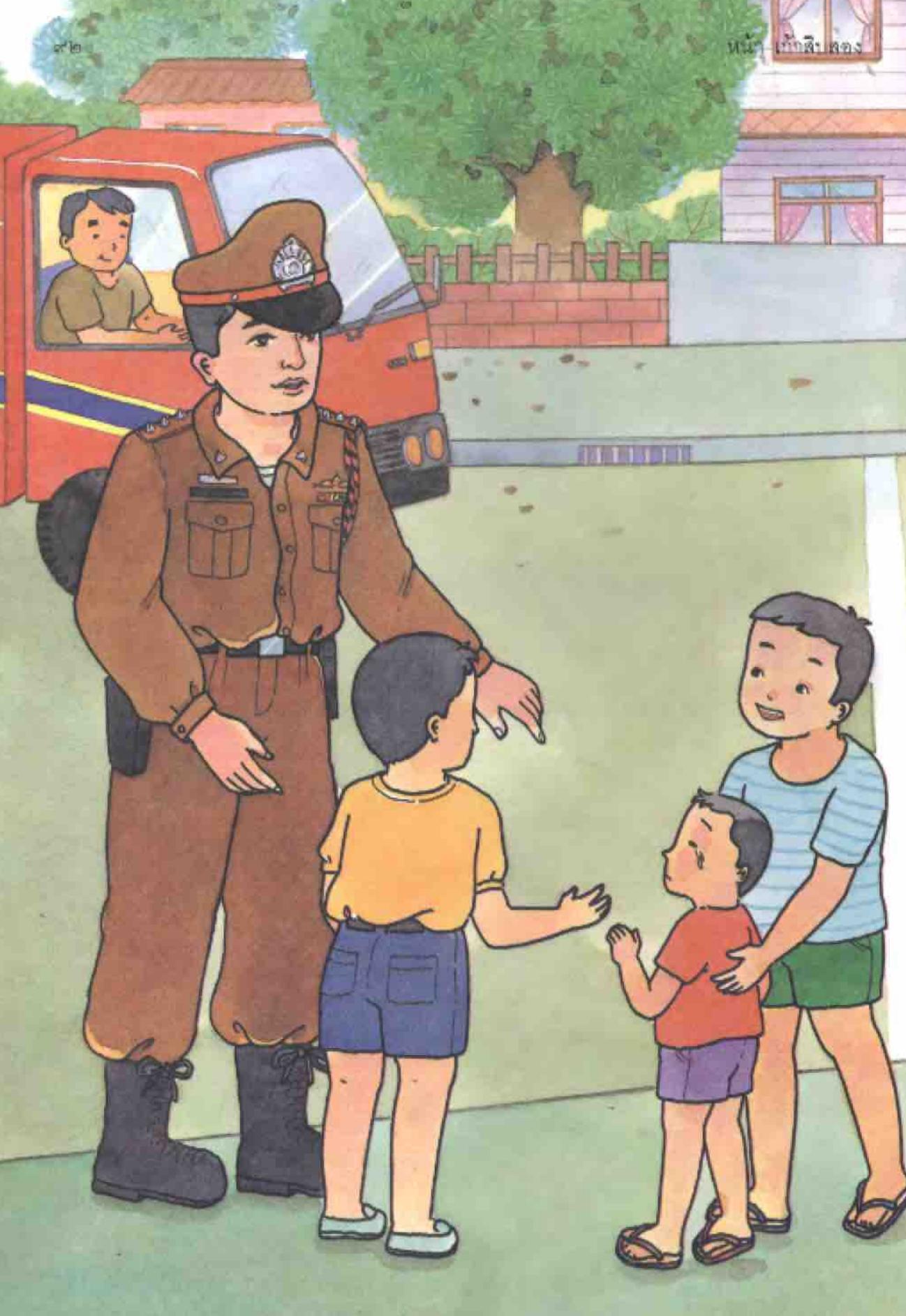
“ดีจัง แต่ต้องรอพ่อ กับแม่กลับมาก่อน” ฉันบอก
“ไม่เป็นไรหรอ กันน่า เราไปเที่ยวกันไม่ไกล
เดียวเดียว ก็กลับ” นกกระจากบอกฉัน ฉันจึงวิง
ลงจากต้นมะพร้าว และไปเที่ยวกับพี่นกกระจาก
บางครั้งพี่นกกระจากขึ้นหลังฉัน บางครั้งพี่นกกระจาก
กีบินไปล่วงหน้า ให้อันวิงໄล่ตาม เราสนุกกันมาก
จนลืมคำที่สัญญา กับพ่อและแม่

ทันใดนั้น ฉันเห็นเด็กผู้ชายสองคนซึ่มำที่ฉัน
และพี่นักกระจาก เด็กคนหนึ่งพูดขึ้นว่า “ดูนั้นสิ
กระรอกน้อยมีหางเป็นพวง เรามาช่วยกันจับให้ได้
จะเอาไปเป็นของขวัญให้น้อง น้องของฉันชอบเลี้ยง
กระรอก” และเด็กทั้งสองก็วิงไวน์จับฉัน

เข้าจับฉันได้และนำไประเลี้ยงไว้ที่บ้านหลายวัน
ส่วนพี่นักกระจากบินหนี้ไปได้ ฉันร้องให้ คิดถึง
พ่อ กับแม่ และคิดขึ้นได้ว่า เพราะเราลืมสัญญาไว้แล้ว
จึงเป็นเช่นนี้ แต่ยังดีที่วันหนึ่งเจ้าของบ้านผลอ
ฉันจึงกัดเซือกที่เขามัดกรงไว้ขาด และหนีรอดกลับ
ไปหาพ่อแม่ได้

เด็กดี

เด็กเด็กต้องกล้าหาญ	หมั่นทำงานและศึกษา
เรียนดีมีปัญญา	แก่ปัญหาได้เร็วไว
กตัญญูรู้คุณท่าน	ตามโบราณท่านสอนไว้
บำเพ็ญประโยชน์ไป	พากาติไทยให้เจริญ

บทที่ ๑๖ เข้าใจในเมือง

ไก่กล

ป้าบังอรา

ควัน

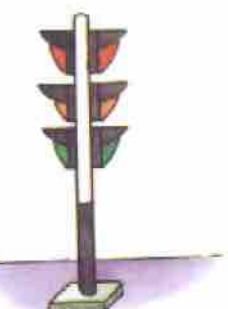
ต้นข้าว

ท้องทุ่ง

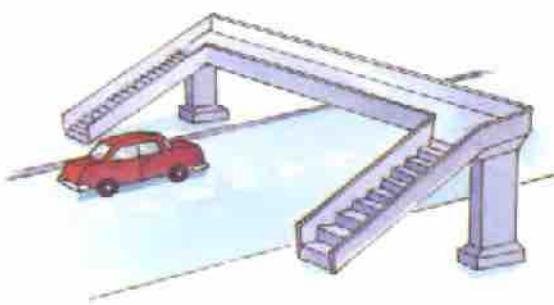
ท้องถนน

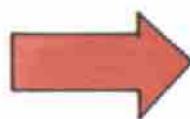
สัญญาณไฟจราจร

รถยนต์ประจำทาง

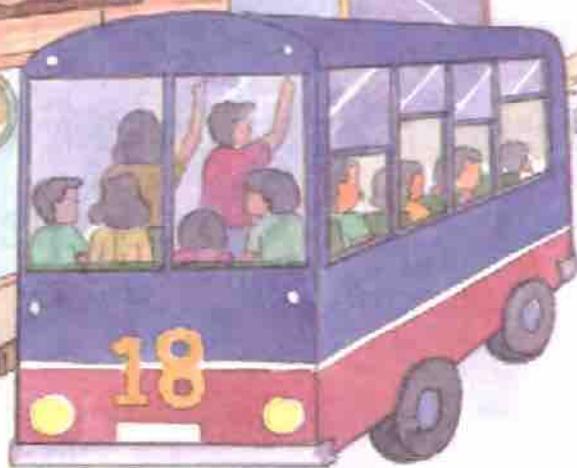
สะพานลอย

ลูกศร

ทหาร

น้ำใจในเมือง

วันเสาร์ แม่ชวนวิชาไปเยี่ยมป้าบังอรที่ในเมืองป้าบังอรเป็นพี่สาวของแม่ แม่พาวิชาขึ้นรถประจำทางหน้าหมู่บ้าน รถแล่นผ่านทุ่งนาซึ่งมีต้นข้าวสีเขียวเต็มท้องทุ่ง นาน ๆ จะผ่านบ้านสักหลังหนึ่ง

รถแล่นใกล้จะถึงตัวเมือง บ้านเรือนเริ่มหนาแน่นขึ้น เมื่อรถประจำทางเข้าสู่ตัวเมือง วิชาเห็นบ้านเรือนตั้งเรียงรายริมถนน มีรถยนต์บนท้องถนนมากขึ้น สีแยกในเมืองมีสัญญาณไฟจราจร ไฟสีเขียวให้รถไปไฟสีแดงให้รถหยุด ไฟสีเหลืองให้รถเตรียมตัวไป

หรือหยุด บนพื้นถนนตามสีแยกมีลูกศรชี้ทางให้รถแล่นตรงไป หรือให้เลี้ยวซ้ายหรือเลี้ยวขวา บางแห่งมีทางม้าลาย บางแห่งก็มีสะพานลอยเพื่อให้คนข้ามถนน

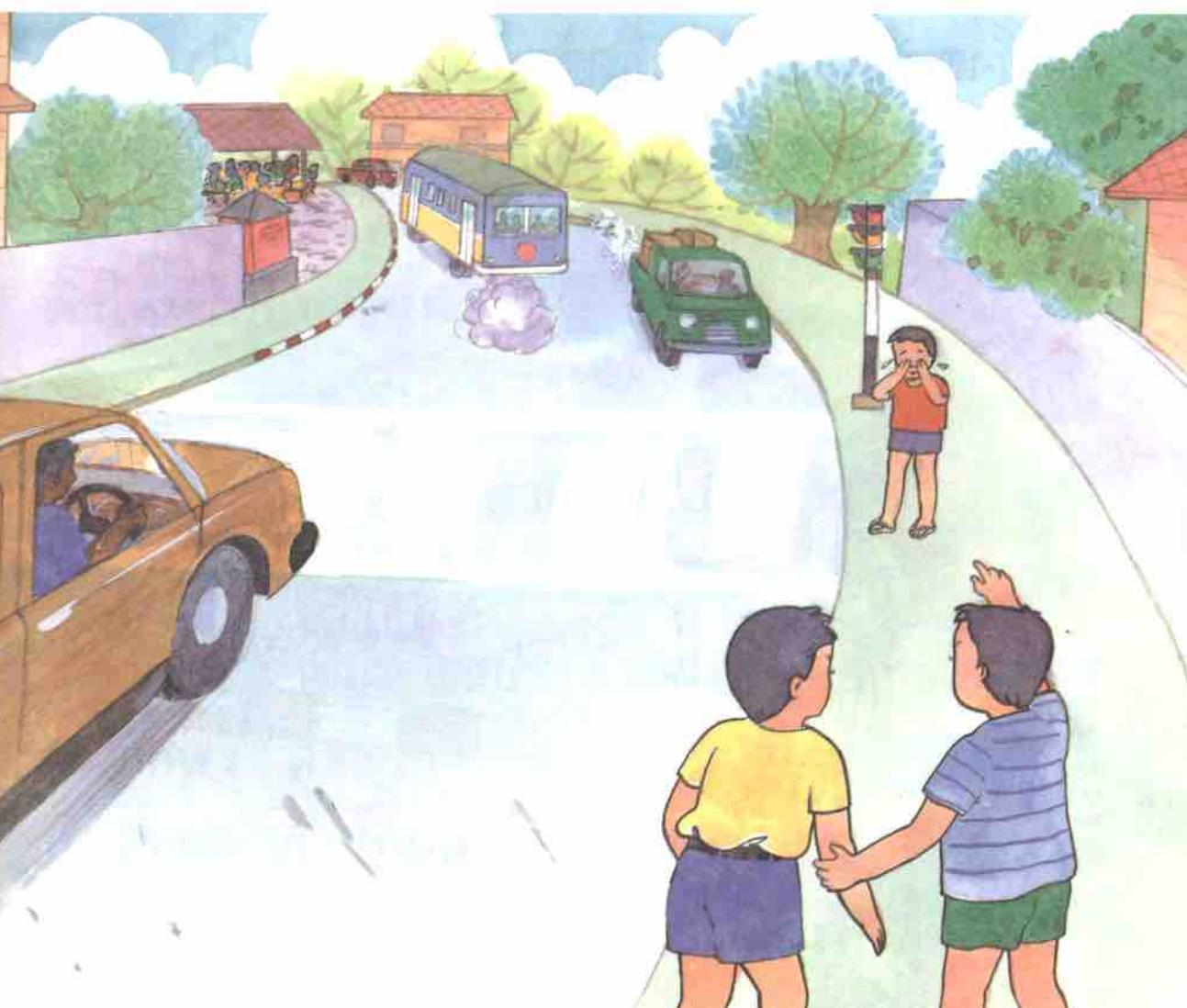
แม่օธิบายว่า “เมื่อเราจะข้ามถนน เราต้องข้ามตรงทางม้าลาย และต้องดูทางซ้ายทางขวา ไม่มีรถเรางีจึงข้าม ถ้าเราไม่ข้ามทางม้าลายอาจถูกรถชน หรือถูกตำรวจจราจรจับ ต้องเสียค่าปรับหรือถูกว่ากล่าวตักเตือนได้

รถแล่นผ่านร้านค้า โรงพยาบาล สนามฟุตบอล บริเวณสีแยกมีรถติดมาก วิชาจึงบอกแม่ว่า “ในเมืองไม่น่าอยู่เลยนะแม่ รถติดมาก รถยนต์พ่นควัน สีขาวบ้าง สีดำบ้าง ทำให้หายใจไม่สะดวก”

ในที่สุดรถก็มาถึงบ้านป้าบังอร บ้านป้าอยู่ไม่ไกลจากตลาดน้ำ บริเวณบ้านร่มรื่น มีไม้ดอกและไม้ผลมาก ป้าบังอร มีลูกชายชื่อ โภมล เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ พ่อของโภมลเป็นทหารประจำอยู่ที่จังหวัดชลบุรี โภมลเป็นเด็กนกด ซ่างคิด

พูดจาไฟเราะ และมีน้ำใจต่อผู้อื่นเสมอ ป้าบังอรดีใจมากที่แม่และวิชามาเยี่ยม

เย็นวันนั้น ป้าบังอรให้โภมลไปซื้อผลไม้และน้ำตาล โภมลชวนวิชาไปด้วยกัน เมื่อเด็กหึ้งสองคนเดินไปเกือบถึงตลาด เข้าเห็นเด็กชายเล็ก ๆ คนหนึ่งร้องไห้อย่างน่าสงสาร เด็กคนนั้นกำลังจะข้ามถนน

“เด็กคนนี้จะข้ามถนนคนเดียว อาจถูกรถชนได้” โภมลับอกวิชา พร้อมกับวิงไปจับมือเด็ก และถามว่า “น้องมาคนเดียวหรือครับ”

“มากับยาย แต่ไม่รู้ย้ายไปไหนครับ” เด็กตอบ

“เราพาเด็กคนนี้ไปหาตำรวจจราจร ให้เข้ามาไปส่งที่บ้านดีไหม ถ้าเรามีช่วยเด็กอาจถูกรถชนหรือมีคนลักพาไปก็ได้” วิชาพูดกับโภมล

ทั้งสองคนจึงพาเด็กข้ามทางม้าลายไปส่งให้ตำรวจจราจรและเล่าเรื่องให้ฟัง ขณะนั้นมีผู้หญิง

คนหนึ่งมาหาตัวรู้จ้ะบอกว่าเป็นยายของเด็ก
เด็กร้องไห้รีบวิ่งเข้าไปหาและกอดยายไว้แน่นด้วย
ความดีใจ เมื่อหญิงคนนั้นทราบเรื่อง จึงขอบใจ
โภมลกับวิชา และยื่นเงินให้เป็นรางวัล

“ขอบคุณครับ ผู้ช่วยน้องคนนี้ เพราะเป็นหน้าที่
ของพลเมืองดี ผู้ไม่รับเงินหรือครับ” โภมลบอก
“เชอทั้งสองคนเป็นคนดีมาก รู้จักช่วยเหลือ
คนอื่น การช่วยเหลือคนอื่นเป็นหน้าที่ของคนดี
พยายามขอบใจเชอมา” หญิงคนนั้นกล่าว

คำใหม่ในบทเรียน

กอด การช่วยเหลือ เกื้อบ ขวา ควัน ค่าปรับ
ช้าย ตักเตือน ตัวเมือง เตรียมตัว ห้องทุ่ง
ทางม้าลาย นัก นำ ใจ แผ่น พ่น พี่สาว พูดจา
ไฟ ยื่น เยี่ยม รถประจำทาง ร้านค้า เรียงราย
ลักษณะ ลูกชาย เลี้ยว ว่ากล่าว สะพานลอย
สีแยก สู่ โภมล ควร จราจร ฉลาด ชลบุรี
ตำรวจจราจร ทหาร สงสาร สนามฟุตบอล

ท้องถนน น้ำตาล บริเวณ ป้าบังอร พลเมือง
ไม้ผล รถยนต์ โรงพยาบาล ลูกศร สัญญาณ

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

บังอร	อ่านว่า	บัง-อ่อน
ราชจร	อ่านว่า	จะ-รา-ジョン
ลูกศร	อ่านว่า	ลูก-สอน
ทหาร	อ่านว่า	ทะ-หาน
โรงพยาบาล	อ่านว่า	โรง-พะ-ยา-บาน
ฟุตบอล	อ่านว่า	ฟุต-บอน
โภมล	อ่านว่า	โภ-มน
ชลบุรี	อ่านว่า	ชัน-บุ-รี
ผลไม้	อ่านว่า	ผน-ละ-ไม้
พลเมือง	อ่านว่า	พน-ละ-เมือง
น้ำตาล	อ่านว่า	น้ำ-ตาน
รางวัล	อ่านว่า	ราง-วัน
รถยนต์	อ่านว่า	รด-ยน

ตัววุจ อ่านว่า ตា-หราด
 สัญญาณ อ่านว่า สัน-ยาน
 ป้าบังอรไปเยี่ยมคนไข้ที่โรงพยาบาล
 ไม่กลอยากเป็นนักฟุตบอล
 ตัววุจจราจรช่วยแก้ปัญหารถยนต์ติด
 เมืองไทยได้ชื่อว่าเป็นเมืองผลไม้

อ่านคำ ร ล สะกด

คำที่มี ร ล สะกด อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด
 เป็นคำในมาตรฐานแม่ กัน

ละคร	อ่านว่า	ละ-คون
เกสร	อ่านว่า	เก-สอน
ขอพร	อ่านว่า	ขอ-พอน
ถาวร	อ่านว่า	ถा-วอน
วนร	อ่านว่า	วา-น่อน
อาการ	อ่านว่า	อา-กาน
อาคาร	อ่านว่า	อา-คาน

วันอังคาร	อ่านว่า	วัน-อ็ง-คาน
ล้ำธาร	อ่านว่า	ล้ำ-ธาน
พิกา	อ่านว่า	พิ-กาน
ข้าวสาร	อ่านว่า	ข้าว-สาร
กันดา	อ่านว่า	กัน-ดา
การหาร	อ่านว่า	กาน-หาร
สมควร	อ่านว่า	สม-ควร
ต้นพิกุล	อ่านว่า	ตัน-พิ-กุน
คนพาล	อ่านว่า	คน-พา
ชลบุรี	อ่านว่า	ชน-บุ-รี
ตำบล	อ่านว่า	ตํา-บນ
ผล	อ่านว่า	ผน

ละคร

วนร

พยาบาล

อาคาร

ลำธาร

ตำบล	ผลไม้	คนพาล	การหาร	สงสาร
อาคาร	เกษตร	บังอร	ละคร	วนร
ข้อพร	ถาวร	ลูกศร	พากเพียร	รางวัล
มงคล	มลทิน	นำดาล	ถวิล	

วนร หมายถึง ลิง

คนพาล คือ คนที่ชอบรังแกผู้อื่น

ผึ้งดูดนำหวานจากเกษตรอกไม้

หมู่บ้านหลาย ๆ หมู่บ้านรวมกันเป็นตำบล

ทางนำเล็ก ๆ ที่แหล่งจากภูเขาเรียกว่า ลำธาร

จังหวัดชลบุรี

ชลบุรีเป็นซีอิจังหวัดหนึ่ง อยู่ทางชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกของไทย เป็นเมืองชายทะเลที่มีสถานที่ท่องเที่ยว และสถานที่ตากอากาศที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง เช่น หาดบางแสน เกาะล้าน เกาะสีชัง เกาะไผ่ เกาะครุฑ และเกาะสาก

จังหวัดนี้มีสวนสัตว์เข้าเยี่ยวซึ่งเป็นสวนสัตว์เปิด สัตว์ที่อยู่ในสวนสัตวนี้จะไม่ถูกกักขัง แต่ได้ปล่อยให้อยู่ในบริเวณที่เป็นป่าเหมือนที่มันเคยอยู่ ถ้าเราไปเที่ยว เราจะเห็นสัตว์ต่างๆ เช่น นก ช้าง เก้ง และ กวาง เที่ยวหา กินอยู่ทั่วบริเวณสวนสัตว์เปิดนี้

นอกจากนี้ ชลบุรียังมีประเพณีที่แปลก ซึ่งชาวชลบุรีถือว่าเป็นประเพณีของจังหวัดคือ “ประเพณีวิ่งควาย” โดยชาวบ้านนำควายมาวิ่งแข่งขันกัน เมื่อเสร็จจากการทำงานแล้ว เจ้าของควายที่วิ่งชนะจะได้รับรางวัล จังหวัดชลบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยว

หลายแห่ง และมีประเพณีที่นำสนใจ คนจึงชอบไปเที่ยวชลบุรีมาก

อ่านเสริมบทเรียน

จับผู้ชาย

วันนั้นเป็นวันอาทิตย์ ผู้คนหยุดทำงาน ที่อาคารแห่งหนึ่งในตำบลพิกุลทอง จังหวัดปีบดี ไว้และใส่กุญแจที่ประตุใหญ่

เด็กชายชาว เดินผ่านมาทางอาคารหลังนี้ เห็นชายคนหนึ่งกำลังจดอะไรกุญแจที่ประตุ เขายกคิดว่า เป็นผู้ชายแน่นอน จึงเออบดูอยู่ห่าง ๆ ชายคนนั้นจด

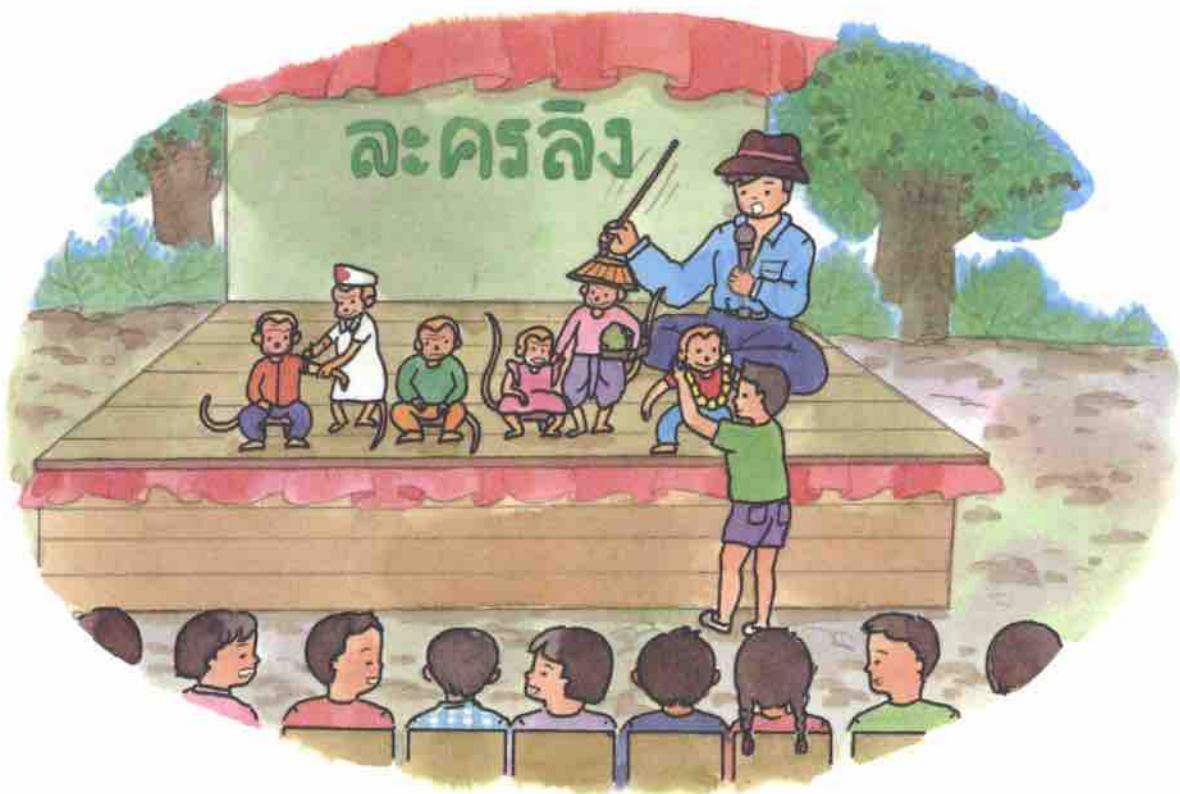
กุญแจจนหลุดออก มองซ้ายมองขวา แล้วจึงเข้าไป
ในอาคารนั้น

ถาวรรีบวิ่งไปบอกตัวรัวว่ามีคนร้ายงัดอาคาร
คงจะเข้าไปลักของ ตัวรัวจึงรีบมาและจับผู้ร้ายได้
ในขณะที่ผู้ร้ายกำลังจะขันของออกไปขึ้นรถยกต์ที่
จอดรออยู่

เจ้าของอาคารให้ของขวัญแก่ถาวรเป็นรางวัล
แห่งการทำความดี มีความกล้าหาญ จนตัวรัวจับ
ผู้ร้ายได้ ตัวรัวบนโรงพักต่างปรบมือให้เด็กชาย
ถาวร และชมว่าเป็นเด็กดีที่รู้จักบำเพ็ญตนเป็น
พลเมืองดี

ละครลิง

ลิงเล่นละคร	วนวนหน้าขาว
อุ้มผลมะพร้าว	ลูกเท่าพุตบอล
เล่นเป็นทหาร	ชำนาญยิงศร
อยู่ในนคร	เดือดร้อนกันดาร

เล่นเป็นแม่ค้า	ช่างนำสังสาร
เรื่องน้ำตาล	คนพาลรังแก
เล่นเป็นพยาบาล	จัดการดูแล
อาหารเผือแผ่	คอยแก้กังวล
เด็กเด็กดูลิง	เก่งจริงลิงชน
เราอาจฝีกฝน	เหมือนคนทัวไป
พิกุลดอกน้อย	มาร้อยสวมให้
ลิงต่างดีใจ	ที่ได้รางวัล

บทที่ ๑๙

นกการเขนเพื่อนรัก

หน้าต่าง

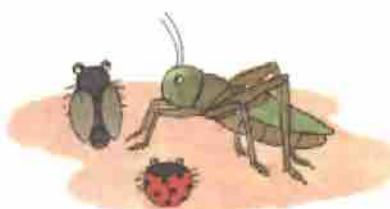
บ้านสวน

นกกา gang xen

หนอน

แมลง

ยาฆ่าแมลง

เมฆ

แสงอาทิตย์

ฟัก

ชาวสวนพ่นยาฆ่าแมลง

นกการเขนเพื่อนรัก

บ้านของอารีเป็นบ้านสวน บริเวณบ้านร่มรื่น มองไปทางทิศไหนก็เห็นแต่ต้นไม้สีเขียวเย็นตา อารีรักสีเขียวของต้นไม้ รักเสียงร้องของนกๆ พ่อเคยบอกอารีว่า ต้นไม้มีคือเพื่อนที่แสนวิเศษของเรา มันให้ร่มเงา ให้ดอก ให้ผล และเป็นที่อยู่ของนก

นกการเขนน้อยตัวหนึ่งอยู่ในบ้านสวนของอารี มันรักบ้านสวนของอารี ตั้งแต่มันมาอยู่ในบ้านสวน เจ้านกการเขนน้อยไม่เคยบินไปไหนไกล ๆ มันตีนแต่เช้า ส่งเสียงร้องรับวันใหม่ เจ้านกน้อยซ่างขยันปลูกให้อารีตีนเตรียมตัวไปโรงเรียน มันบินมาเกะกิงไม่ไกลหัวต่าง ร้องเพลงเสียงใส่ไฟเรา เมื่ออารีผล่นหน้าต่างออกไปมอง เจ้านกน้อยก็เอียงคอฟ้ารัก เมื่ອนจะพูดกับเธอว่า “สวัสดีจัง เม่นนูน้อย”

นกการเข่นน้อยอยู่ตัวเดียว ไม่มีเพื่อน อารี
อยากรเป็นเพื่อนกับนกการเข่น ถ้าเป็นได้ ทั้งເຂອແລະ
นกคงมีความสุข จะชวนกันร้องเพลงให้ก้องบ้านสวน

พ่อบอกอารีว่า นกการเข่นเป็นเพื่อนที่ดีของเรามันช่วยดูแลสวน ช่วยกินแมลงและตัวหนอน ถ้ามี
นกการเข่นมาก ๆ ชาวสวนก็ไม่ต้องใช้ยาฆ่าแมลง
ยาฆ่าแมลงมีพิษและให้โทษ เม้คันเราก็อาจเป็น
อันตรายได้ ถ้าได้รับพิษยาฆ่าแมลงมาก ๆ แต่
ชาวสวนข้างบ้านสวนของอารีไม่คิดเหมือนพ่อ เขา
ชอบใช้ยาฆ่าแมลงพ่นตามแปลงผัก อารีเคยเห็น
ชาวสวนคนนั้นพ่นยาฆ่าแมลง เมื่อลุมพัดยาฆ่าแมลง
ก็ลอยไปในอากาศ หากใครหายใจเข้าไปก็เป็น
อันตรายต่อร่างกาย

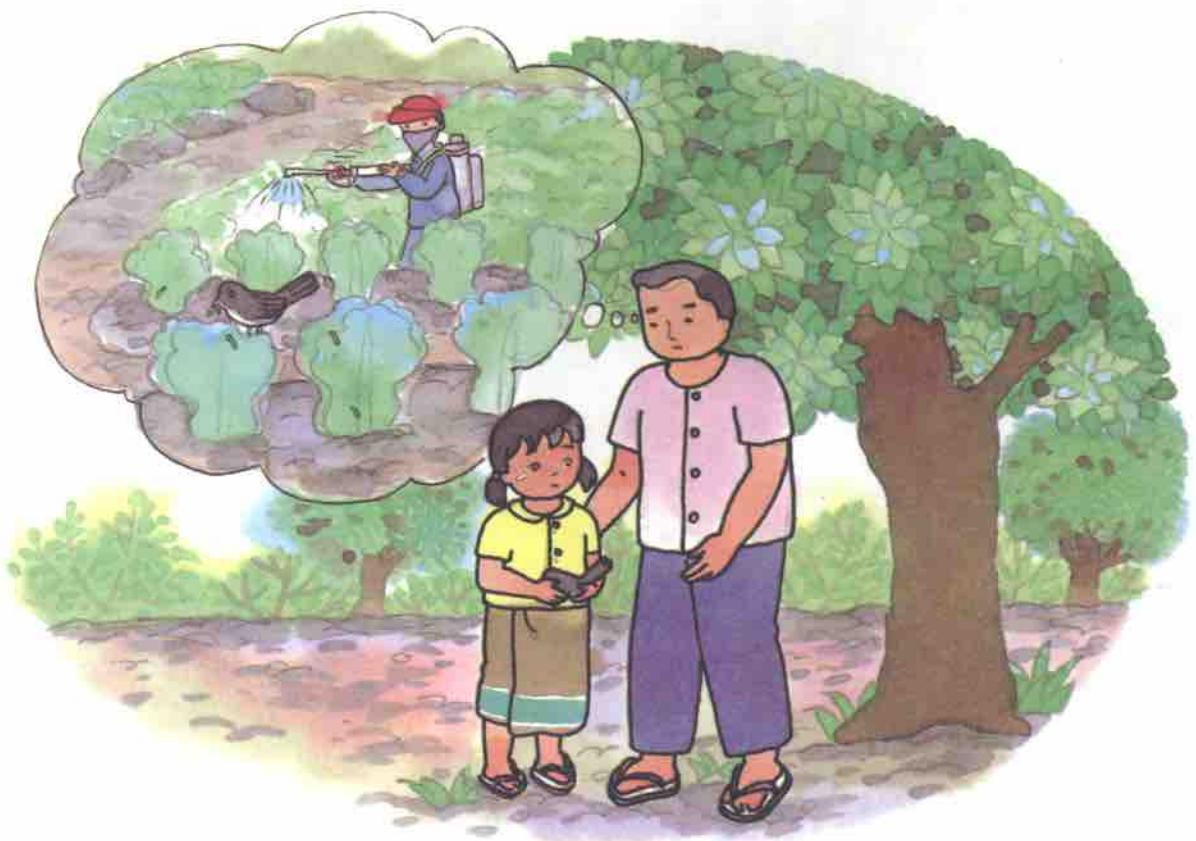

หน้า ๗๙ เรื่องพืชตาม
เรื่องนี้ เขียนโดย นิลวรรณ
ภาพโดย นิลวรรณ

เช้าวันหนึ่ง อารีตื่นมาดูหนังสือแต่เช้ามืด เชอ
ทบทวนวิชาเลขคณิต เพราะตอนเช้าอากาศดี
ร่างกายสดชื่น แสงอาทิตย์ในเวลาเช้าจับอยู่ที่ขอบ
ก้อนเมฆเหมือนขลิบด้วยทองสวยงาม น่าดู ทุก ๆ วัน
อารีจะได้ยินเสียงนกการเข่นมาร้องเพลงปลุกเชอ
แต่วันนี้เชอไม่ได้ยินเสียงนกการเข่นเพื่อนรักของเชอ
อารีผลหน้าต่างออกไปดูแต่ก็ไม่เห็น อารีบลงไปดู
ข้างบ้าน มองหาจนทั่วทั้งสวน ก็ไม่พบนกการเข่น
อารีกังวลใจมาก เชอคิดว่านกการเข่นได้รับ
อันตราย จึงค้นหาตั้งแต่เช้า ก็ยังหาไม่พบ จนเวลา

ไกล์เที่ยงจึงพนกการเข่นน้อย มันแกะอยู่ที่พุ่มไม้หลังบ้าน ท่าทางเชื่องซึมเหมือนเป็นโรค เมื่อคราวเข้าไปไกล้มันก็ไม่บินหนี ยอมให้อารีจับแต่โดยดี

“เจ้าเป็นอะไรหรือจะ เจ้านกน้อย” อารีพูดกับนกการเข่น เครื่องพานกไปหาพ่อ พ่อดูอาการอยู่ครู่หนึ่ง จึงพูดว่า “เจ้านกการเข่นคงไม่สบาย พ่อเห็นมันบินไปที่สวนผัก เจ้าของสวนเพิงพ่นยาฆ่าแมลงใหม่ ๆ มันคงกินหนองและแมลงที่ถูกยาพิช มันจึงได้รับพิชyanนั้นด้วย”

“มันจะตายในมคพ่อ” อารีถามอย่างเป็นห่วง
เชอขอนกจากพ่อแล้วประคองมันไว้ในมือ แต่
นกน้อยไม่สบายนาก ไม่นานมันก็สิ้นใจตาย

อารีร้องให้เสียใจ เธอฟังนกการเขนไว้ได้ตั้นไม่
ข้างหน้าต่าง ตรงที่มันเคยร้องเพลงปลูกเชอทุกเช้า

“เจ้านกน้อย เจ้าเป็นเพื่อนที่ดีของฉัน แต่เจ้า
ต้องตายเพราะพิษยาฆ่าแมลง ต่อไปนี้ไม่มีเจ้า
คงอยู่แล้ววน และไม่มีเจ้าคงอยู่ร้องเพลงปลูกฉัน
อีกแล้ว” อารีพูดกับนกเป็นครั้งสุดท้าย

คำใหม่ในบทเรียน

ก้า กิ่ง ไม้ ขอบ ดัน ครุ่ จั๊ะ จี๊ะ เจ้า เจ้าของสวน
ชาวสวน เช้ามีด เชื่องซึม โดย ทบทวน ทำ
นกการเขน บ้านสวน ประคอง ปลูก โผล่ ฝัง
พุ่ม ไม้ ยาฆ่าแมลง เย็นตา วันใหม่ สดชืน
สวนผัก สิ้นใจ สุดท้าย เสียใจ แสง แสง
หนอน หาก เอียง ก้อนเมฆ ก้งวაล ชลิบ ทิศ
โทษ ผล พิษ โรค เลขคณิต วิเศษ อາทิตย์

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

ทิศ	อ่านว่า	ทิด
วิเศษ	อ่านว่า	วิ-เสด
อากาศ	อ่านว่า	อา-กาด
ความสุข	อ่านว่า	ความ-สุก
แมลง	อ่านว่า	มะ-ลง
พิช	อ่านว่า	พิด
โทช	อ่านว่า	トイด
เลขณิต	อ่านว่า	เลก-คะ-นิດ
เมฆ	อ่านว่า	เมก
กঁгал	อ่านว่า	กঁ-ওন
โรค	อ่านว่า	โรค
ตรวจ	อ่านว่า	ตรวจ

อ่านคำ ช ค ฉ สะกด

คำที่มี ช ค ฉ สะกด อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด
เป็นคำในมาตราแม่ กก

สุข	อ่านว่า	สุก
สุขภาพ	อ่านว่า	สุก-ขะ-พາบ
ประมุข	อ่านว่า	ประ-มุก
เลข	อ่านว่า	เลก
โรค	อ่านว่า	โรก
ประโยชน์	อ่านว่า	ประโยชน์
บุคคล	อ่านว่า	บุก-คน
เมฆ	อ่านว่า	เมก

อ่านเป็นคำ

ก้อนเมฆ

ความสุข

บุคคล

ประมุข

สุขภาพ

ตรวจตรา

อากาศ

ก้อนเมฆ

เลขคณิต

ประโยชน์

โรคภัย

ยาพิช

ทิศใต้

แต่ละบุคคลย่อมมีความคิดแตกต่างกันไป
 ในหลวงเป็นประมุขของชาติไทย
 คนอุกกำลังกายเป็นประจำจะมีสุขภาพแข็งแรง

นกการเขน

นกการเขนเป็นนกที่เราเห็นได้บ่อย ๆ ตามสวน
 ตามหมู่บ้านและบริเวณที่มีการเพาะปลูก ในตอนเช้า

นกการเขนจะส่งเสียงร้อง มันจะทำเสียงสูงตื่นร้าว กับเสียงเพลงที่ไฟเรา บางครั้งมันจะทำเสียงโต๊ดตอบ กันเหมือนคนคุยกัน นกการเขนชอบอยู่กันเป็นคู่ ๆ ตามหลังคาบ้าน ตามกอไฝ่ รังของมันทำด้วยรากไม้ ใบหญ้าแห้ง นกการเขนตัวเมียวางไข่ครั้งละ ๓ - ๕ พอง เปลือกไข่ของมันจะมีสีเขียวอมฟ้า มีจุด สีน้ำตาลแดงอยู่รอบ ๆ

นกการเขนที่เราเห็นโดยทั่วไป ตัวผู้จะมีสีดำ และมีสีขาวใต้อก บนปีกและริมหาง ส่วนนกการเขน ตัวเมียจะมีสีเทา เราเรียกว่า นกการเขนบ้าน ยังมี นกการเขนอีกพกหนึ่งอยู่ในป่าลึก ตัวผู้มีสีดำ มี หางยาวกว่านกการเขนบ้าน ที่ได้ออกจนถึงกันมีสี

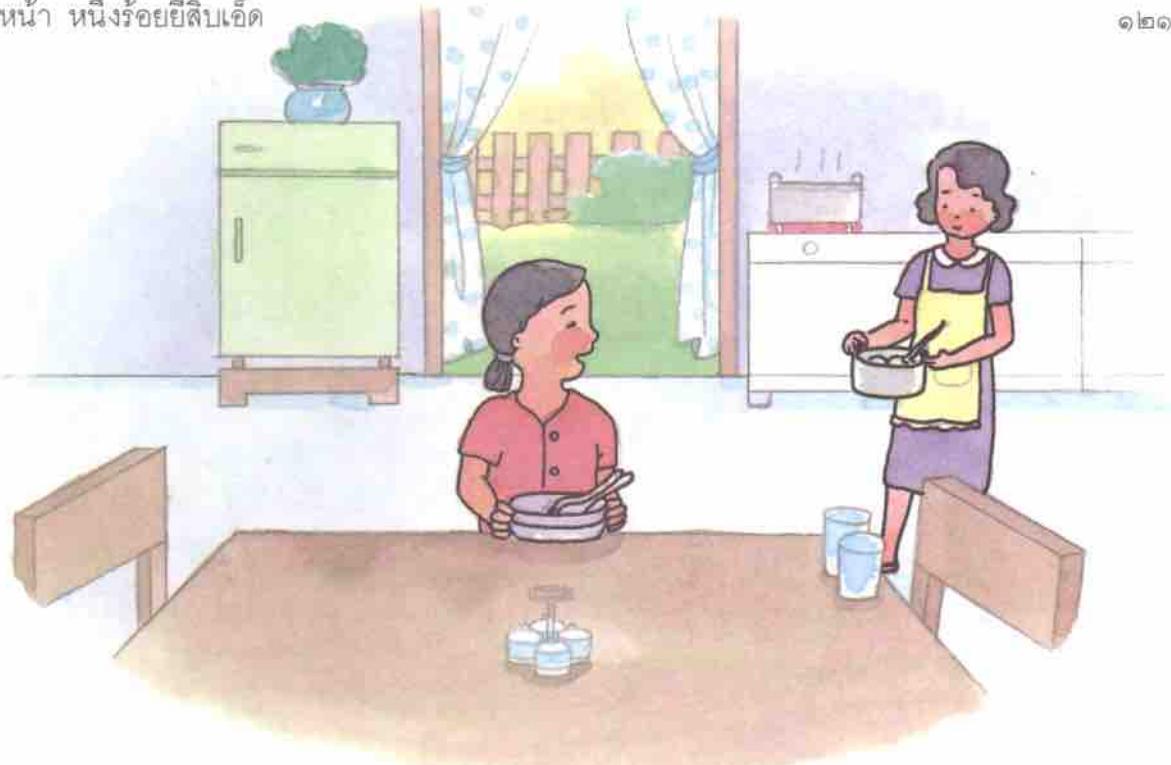
น้ำตาลแดง แต่ตัวเมียจะมีขันสีน้ำตาล เราเรียกว่า นกการเข่นดง

นกการเข่นชอบกินแมลงและตัวหนอนเป็นอาหาร มันจึงช่วยชavanaughชาวไร่กำจัดแมลงและหนอนที่มาทำอันตรายพืชผักและต้นไม้ นับว่า นกการเข่นเป็นประโยชน์ต่อชavanaughชาวไร่ และยังช่วยประดับโลกให้สวยงามอีกด้วย

อ่านเสริมบทเรียน

หนูปองเจ้าปัญหา

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ หนูปองไม่ได้ไปโรงเรียน พี่ปานกับพี่ป้อมไปเยี่ยมคุณปู่กับคุณพ่อ หนูปองอยู่บ้านกับคุณแม่ หนูปองเป็นคนชอบอ่านหนังสือ จึงหานั้งสี่อนในงานสนุกๆ มาอ่าน เวลาเที่ยงวัน คุณแม่จัดโต๊ะอาหาร หนูปองก็มาช่วยคุณแม่จัด

ใต้อาหาร อาหารมีอ่ เที่ยงวันนี้มีกวยเตี๋ยวราดหน้า ทะเล มีกุ้ง ปลาหมึกที่หนูปองชอบรับประทาน เม้มีข้อตกลงว่า ลูกทุกคนต้องกินอาหารให้หมดจาน และต้องไม่เลือก กิน ต้องกินอาหารให้ครบทุกหมู่ มีเนื้อ ผัก ปลา กุ้ง ไข่ ผลไม้ เพื่อร่างกายจะได้แข็งแรง แต่ทุกครั้งหนูปองจะไม่ยอมกินผัก คุณแม่จะต้องอธิบายให้หนูปองฟังทุกครั้งว่า ผักมีประโยชน์ต่อร่างกาย

“หนูปองมากินกวยเกี่ยวได้แล้ว” เมื่อกuhnูปอง “เม่ค่ะ หนูปองชอบกินกวยเตี๋ยวราดหน้ากุ้ง

กับ平原มีกันนะค่ะ ส่วนผักหนูปองไม่กิน” หนูปองบอกแม่

“ไม่ได้ ลูกต้องกินผัก” เม่พูดเชิงบังคับ

“แต่หนูปองไม่ชอบกินผัก” หนูปองบอกแม่

“ถ้าอย่างนั้น หนูปองก็ไม่ต้องกินก๋วยเตี๋ยว”

เม่พูดอย่างไม่ได้ เม่นั่งกินก๋วยเตี๋ยวอย่างน่ารื่นรมย์

หนูปองรู้สึกหิวมากแล้ว จึงพูดอย่างประจบว่า

“คุณแม่ ผักคะน้าในก๋วยเตี๋ยวคงอร่อยนนะค่ะ”

“จะ อร่อยมาก” เม่พูด

หนูปองเริ่มกินกวยเตี๋ยวราดหน้าทะล มีผักคะน้า กุ้ง และปลาหมึกจนหมดจานเพื่อเอาใจคุณแม่

“คุณแม่ค่ะ ผักคะน้าอร่อยนะค่ะ หนูปองจะทำตามข้อตกลงของคุณแม่ หนูปองจะไม่สร้างปัญหา อีกแล้วค่ะ” หนูปองบอกแม่

รักษาป่า

นกเยยนกัน้อยน้อย
ขนขาวราวดำลี

ทุกทิศเจ้าเที่ยวท่อง
มีป้าพากสุขใจ

ผู้คนไม่มีโรค
อากาศไร้พิษสาร

คนสัตว์ได้พึ่งป่า
สิ้นป่าเหมือนสิ้นใจ

บินล่องลอยเป็นสุขศรี

อากาศดีไม่มีภัย

ฟ้าสีทองอันสดใส

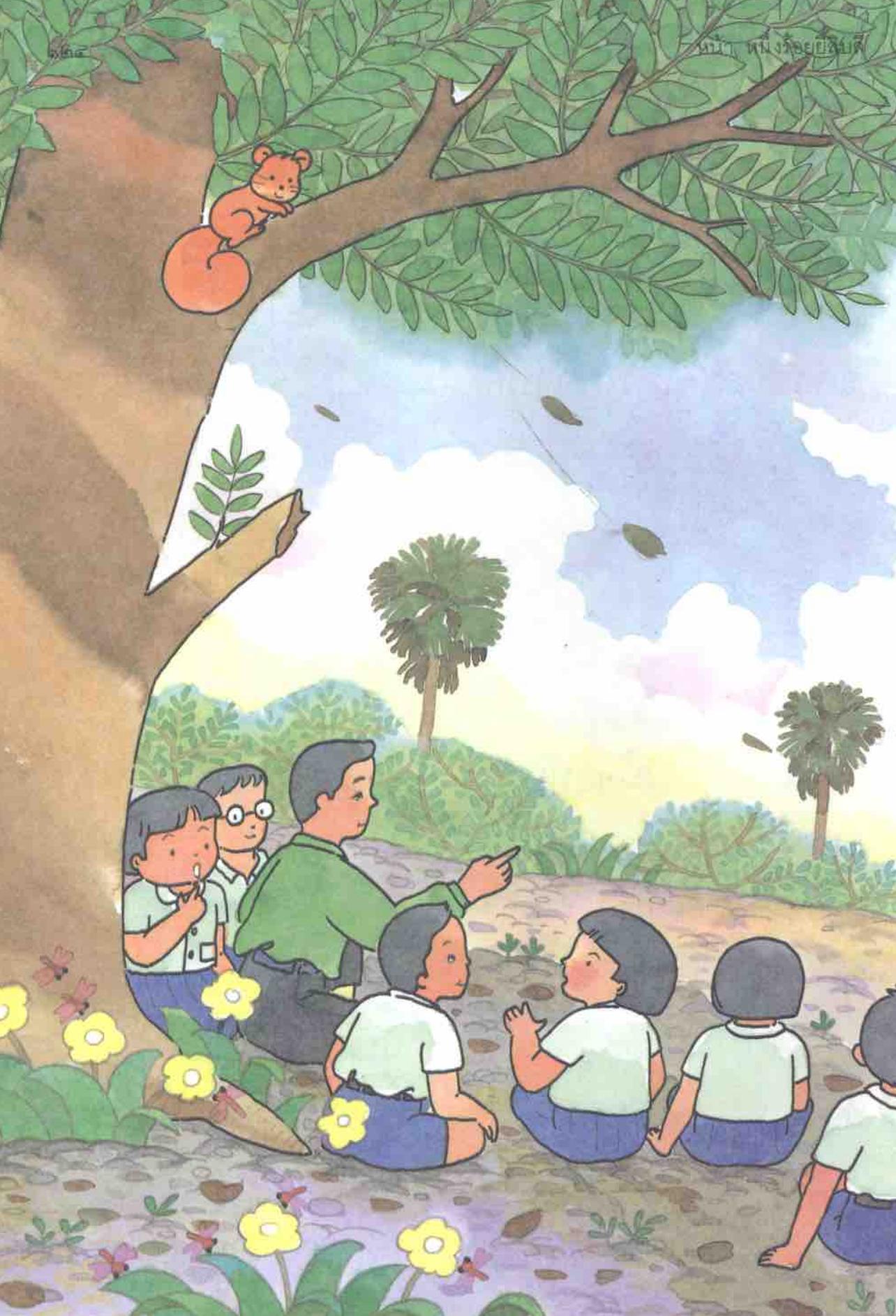
มีต้นไม้มีลักษณะ

นับเป็นโขคสุขสำราญ

สัตว์ชื่นบานดินชื่นใจ

มารักษาป่าไม้ไทย

ช่วยปลูกใหม่ไว้ทดแทน

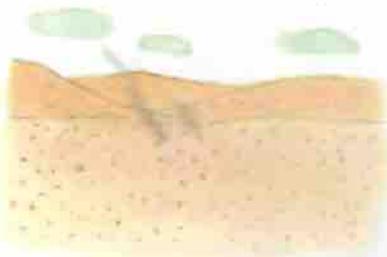
บทที่ ๑๕ นิทานจากท้องฟ้า

หน้า หนึ่งร้อยอีสานหก

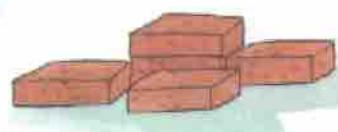
กำแพง

ทະເລທຣາຍ

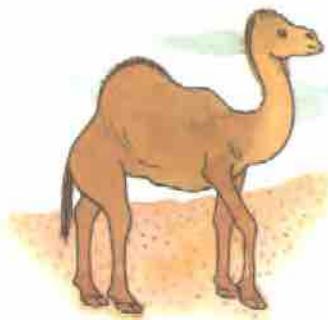

ຖຸນຫຼັກ

ອຸ່ນ

ນາງພໍາ

ອຸ່ນ

ມັກຸງ

ເພື່ອ

ເຫດ

ພູນຄຣູຖ

ພູນານາຄ

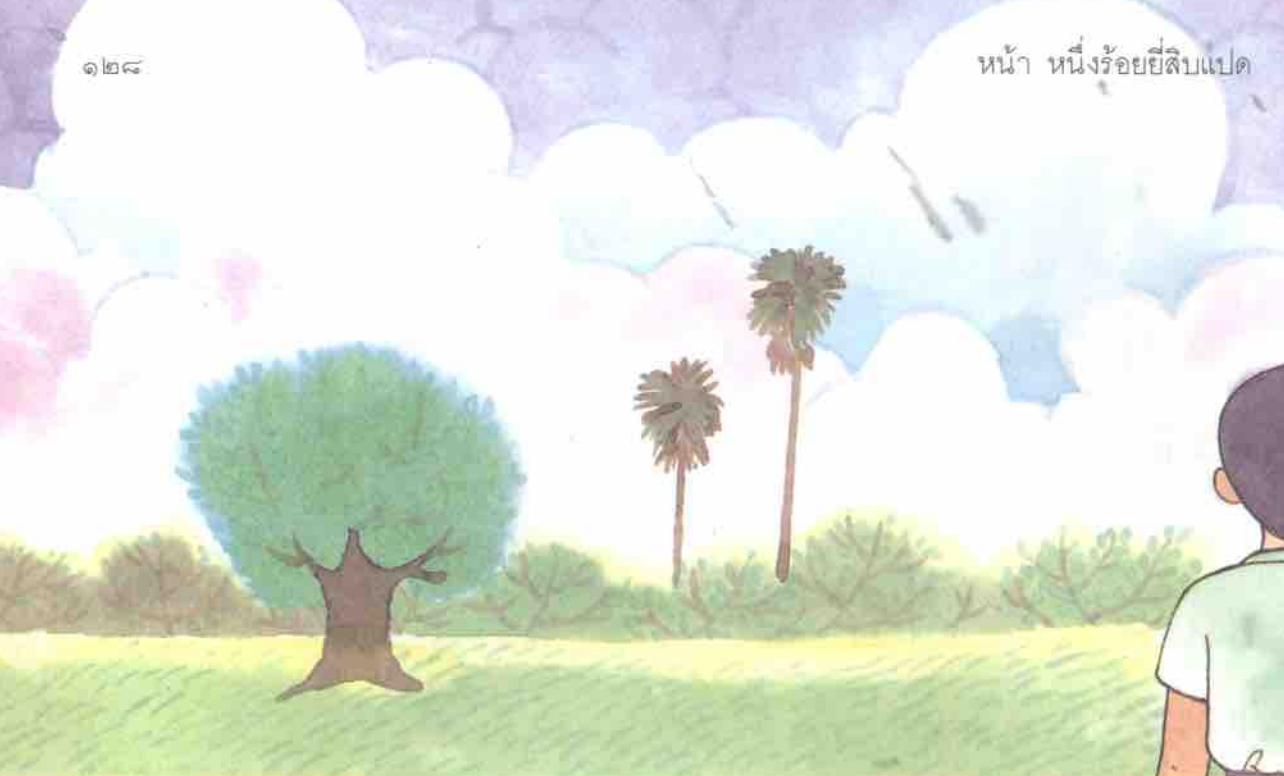
นิทานจากห้องฟ้า

ป้ายวันนี้ง หลังจากนักเรียนทำแบบฝึกหัดวิชาเลขคณิตเสร็จแล้ว ครูตั้งข้อกับนักเรียนว่า “วันนี้ครูจะพาเชอไปดูภพนิทานบนห้องฟ้า ซึ่งมีนิทานสนุก ๆ” นักเรียนต่างดีใจรีบเข้าแถวเดินตามครูตั้งไปหลังโรงเรียน ครูตั้งพา่านักเรียนไปนั่งใต้ต้นไม้ใกล้กำแพงอิฐ นักเรียนชอบมานั่งเล่นที่นั่น เพราะมีต้นไม้ให้ร่มเงามาก อากาศดี และเงียบสงบ

“ครูครับ ภพนิทานบนห้องฟ้ามีหรือครับ ผมเห็นมีแต่ก้อนเมฆลอยอยู่บนห้องฟ้า” ยอดถาม

“เชอดูก้อนเมฆให้ดีซิว่าเชอเห็นภพอะไรบ้าง นั่นแหละเป็นภพนิทานจากห้องฟ้า” ครูตั้งบอกย่อๆ

นักเรียนต่างมองขึ้นไปบนห้องฟ้าทางทิศตะวันตกเห็นเมฆบนห้องฟ้าสีครามลอยเป็นกลุ่ม ๆ เป็นภาพต่าง ๆ เมฆบางก้อนต้องแสงอาทิตย์เป็นสีชมพูอ่อน ๆ บางก้อนเป็นสีฟ้า บางก้อนเป็นสีขาว เป็นภาพที่

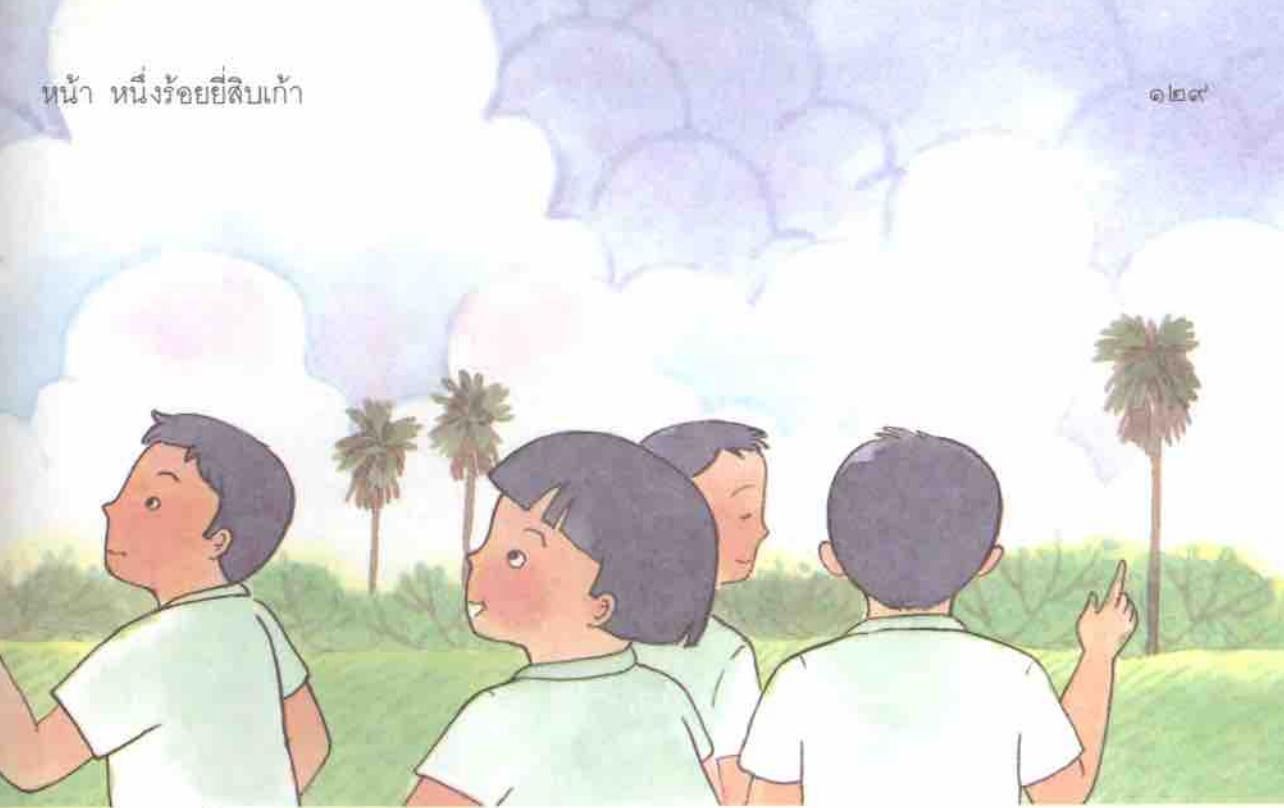

สวยงามมาก เมื่อเมฆเคลื่อนตัวไปตามลมพัด ภาพก้อนเมฆที่มีรูปต่าง ๆ ก็เปลี่ยนไป

“เชอดูก้อนเมฆบนห้องฟ้าแล้ว เขายังคงถึงเรื่องอะไรบ้าง ลองเล่านิทานจากก้อนเมฆตามความคิดของเชอได้ไหม” ครุฑลับถานนักเรียน

“ผมเห็นนางฟ้าใจดี สมมงกุฎเพชรด้วยครรภ์นางฟ้ากำลังแห่มาที่ทุ่งหญ้า” วิชาพูดพร้อมกับชี้ให้เพื่อน ๆ ดูก้อนเมฆที่ถูกแสงแดดเป็นประกายบนห้องฟ้า

“ครุครรภ์ ดูก้อนเมฆก้อนนั้นซิครับ” กองชี้ให้

ครูตลับและเพื่อน ๆ ดูเมฆก้อนหนึ่ง “มีชายแก่ใจดีกำลังเลี้ยงแกะอยู่ในทุ่งหญ้า เขาแบกถุงใส่ขันมอร่อย ๆ ไว้แจกเด็ก ๆ ด้วยครับ” ก้อนเล่านิทานตามความคิดของเข้า

“ครูค่ะ ดูเมฆก้อนนั้นซีค่ะ ชายผู้หนึ่งกำลังขี่อูฐน่าจะเป็นตำรวจขี่อูฐตรวจทางเลಥราย” ประกายเล่านิทานพร้อมกับชี้ให้เพื่อน ๆ ดูกลุ่มเมฆกลุ่มนึง อารีชี้ให้เพื่อน ๆ ดูเมฆก้อนหนึ่งแล้วเล่าว่า “ฉันเห็นพญาครุฑตัวใหญ่บินมาจะจับพญานาค พญาครุฑมีอำนาจและเก่งกาจมาก ดูสิพญาครุฑกับ

พญาณภาคกำลังจะต่อสู้กันแล้ว ฉันคิดว่าพญาครุฑ มีโอกาสชนะมากกว่า”

นักเรียนพากันดูก้อนเมฆที่ลอยอยู่บนห้องฟ้า และต่างก็เล่าเรื่องราวด้วยความคิดของตนอย่างสนุกสนาน บางทีรูปร่างของก้อนเมฆก็เปลี่ยนไปตามลมพัด

“นักเรียนรู้ไหมว่า ก้อนเมฆที่นักเรียนเห็นเกิดจากอะไร” ครุตกลับถามนักเรียน

“เมื่อวานผมอ่านหนังสือจากห้องสมุดเรื่องเมฆและฝน ผมพอจะอธิบายได้ครับ” วิชาบอกรุตกลับ

และอธิบายว่า “เมฆเป็นกลุ่มละองน้ำ เกิดจากน้ำบนพื้นผิวโลกจะเหยเป็นไอน้ำ ลอยตัวขึ้นไปบนท้องฟ้า ยิ่งสูงขึ้นไป อากาศยิ่งเย็น ไอน้ำก็กลั่นตัวเป็นละองน้ำ กลายเป็นเมฆรวมกันเป็นหยดน้ำ มาเข้าก็จะกลายเป็นฝนตกลงมาอย่างพื้นดินอีกรึหนึ่ง”

“เก่งมากวิชาที่เธอชอบอ่านหนังสือ” ครูตลับชุม “การอ่านหนังสือเป็นการหาความรู้ ใครอ่านมาก ก็ได้ความรู้มาก ถ้านักเรียนอยากรู้เป็นคนเก่ง มีความรู้ ก็ต้องอ่านหนังสือมาก” ครูตลับบอกนักเรียน
คำใหม่ในบทเรียน

กลั่น กล้าย การหา การอ่าน กำแพง แกะ ความรู้ เคลื่อน แจก ต่อสู้ ตะวันออก ห้องฟ้า ทะเลทราย ทุ่งหญ้า นั่น นางฟ้า แบก แบบฝึกหัด เปลี่ยน เมื่อวาน รวม ระยะ ละองน้ำ โลก สีคราม สีชมพู สีฟ้า แสงแดด หยดน้ำ ห้องสมุด ห้อง แหลก อ่อน ไอน้ำ เก่งกาจ พญาครุฑ พญานาค เพชร มงคล เมฆ อร่อย อำนาจ อิฐ อุฐ โอกาส

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

เลขณิต	อ่านว่า	เลก-คะ-นิด
ภาพ	อ่านว่า	พາບ
อิฐ	อ่านว่า	ອິດ
อุฐ	อ่านว่า	ອູດ
เมฆ	อ่านว่า	ເມກ
ทิศ	อ่านว่า	ທິດ
อากาศ	อ่านว่า	ອາ-ກາດ
โอกาส	อ่านว่า	ໂອ-ກາດ
มอง	อ่านว่า	ມັງ-ກຸດ
เพชร	อ่านว่า	ເພື້ດ
แสงอาทิตย์	อ่านว่า	ແສ່ງ-ອາ-ທິດ
พญาครุฑ	อ่านว่า	ພະ-ຢາ-ຄຣຸດ
พญานาค	อ่านว่า	ພະ-ຢາ-ນາກ

อ่านคำที่มี จ ช ภ ภ ภ ช ท ต ท น ศ ช ส สะกด

คำที่มี จ ช ภ ภ ภ ช ท ต ท น ศ ช ส สะกด
อ่านออกเสียงเหมือนด สะกด เป็นคำในมาตรฐานแม่ กด

เก่งกาจ	อ่านว่า	เก่ง-กาด
ร้ายกาจ	อ่านว่า	ร้าย-กาด
ตำรวจ	อ่านว่า	ตำ-หวัด
ตรวจ	อ่านว่า	ตรวจ
สำเร็จ	อ่านว่า	สำ-เร็จ
เสร็จ	อ่านว่า	เส็จ
เสด็จ	อ่านว่า	เสด-เด็จ
สมเด็จ	อ่านว่า	สม-เด็จ
องอาจ	อ่านว่า	อง-อาจ
บวช	อ่านว่า	บวด
กกฎหมาย	อ่านว่า	กด-หมาย
ปรากฏ	อ่านว่า	ปรา-กด
อิฐ	อ่านว่า	อิด

อุจ្សी	อ่านว่า	อุด
รัฐบาล	อ่านว่า	รัด-ตะ-บาน
ครุฑ	อ่านว่า	ครุด
สังเกต	อ่านว่า	สัง-เกด
อนุญาต	อ่านว่า	อะ-นุ-ยาด
รถยนต์	อ่านว่า	รด-ยน
พระพุทธเจ้า	อ่านว่า	พระ-พุด-ทะ-เจ้า
พระพุทธรูป	อ่านว่า	พระ-พุด-ทะ-รูป
เงินบาท	อ่านว่า	เงิน-บاد
มารยาท	อ่านว่า	มา-ระ-ยาด
โกรธ	อ่านว่า	โกรด
วันพุธ	อ่านว่า	วัน-พุด
อากาศ	อ่านว่า	อา-กาด
ประเทศ	อ่านว่า	ประ-เทด
ราชภูมิ	อ่านว่า	ราด-ສະ-ดอน
ทำให้	อ่านว่า	ทำ-ให้
เศรษฐศาสตร์	อ่านว่า	เศด-กรະ-ดาด
เศรษฐกิจ	อ่านว่า	เศด-กີ

พิเศษ	อ่านว่า	พิ-เศษ
วิเศษ	อ่านว่า	วิ-เศษ
โอกาส	อ่านว่า	ไอ-กาด
สัมผัส	อ่านว่า	สำ-ผัส
ศาสนา	อ่านว่า	สาด-สะ-หนา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อ่านว่า
 พระ-บาท-สม-เด็จ-พระ-เจ้า-อยู่-หัว

อ่านคำที่มี ติ ตุ รถ ตร ชร สะกด

คำที่มี ติ ตุ รถ ตร ชร สะกด อ่านออกเสียง
 เหมือน ด สะกด เป็นคำในมาตราแม่ กด

ชาติไทย	อ่านว่า	ชาด-ไทด
ธงชาติ	อ่านว่า	ธง-ชาด
ญาติ	อ่านว่า	ยาด
ประสูติ	อ่านว่า	ประ-สูด
ปฏิบติ	อ่านว่า	ປະ-ຕີ-ບັດ
สมบติ	อ่านว่า	ສມ-ບັດ

เหตุ	อ่านว่า	เหด
เหตุการณ์	อ่านว่า	เหด-กาน
สาเหตุ	อ่านว่า	สา-เหด
อุปติเหตุ	อ่านว่า	อุ-บัด-ติ-เหด
สามารถ	อ่านว่า	สา-มาด
เนตร	อ่านว่า	เนด
มิตร	อ่านว่า	มิด
เพชร	อ่านว่า	เพ็ด

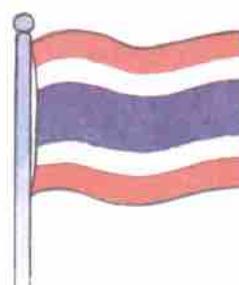
ตำรวจ

พระพุทธรูป

หนึ่งบาท

ธงชาติ

สมบติ

ตำรวจ	ตรวจดู	ธงชาติ	ศาสนा
สำเร็จ	เสด็จมา	อนุญาต	ปฏิบัติ
อุบัติเหตุ	เศรษฐี	กฎหมาย	ปรากฏ
ชาติไทย	ญาติพี่น้อง	จิตใจ	พระพุทธเจ้า
มรภต	ทรัพย์สมบัติ	รัฐบาล	ประเสริฐ
สาหัส	ปราศจาก	ประเทศชาติ	ไม่กรอกัน

นักเรียนจะต้องไม่กรอกัน

ตำรวจสามารถจับคนร้ายได้

คนร้ายต้องรับโทษตามกฎหมายของบ้านเมือง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเยี่ยมราชภูมิ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวประสูติเมื่อวันที่

๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พระพุทธเจ้าเป็นผู้ตั้งพระพุทธศาสนา

ธงชาติไทยเรียกว่าธงไตรรงค์

คนขับรถต้องปฏิบัติตามกฎหมายรัฐจะไม่เกิด
อุบัติเหตุ

อากาศ

อากาศที่เรายาใจอยู่นี้ มีอยู่รอบ ๆ โลกของเรา
อากาศที่อยู่รอบโลกมีประโยชน์ต่อคนและสัตว์ และ
ช่วยให้โลกของเราไม่ร้อนเกินไปหรือเย็นเกินไป ถ้า
โลกไม่มีอากาศ คนและสัตว์ก็อยู่ไม่ได้

ปัจจุบันมีคนมากมาย รถยนต์มากขึ้น โรงงาน
ต่าง ๆ ก็ปล่อยควันอุกมาทำให้อากาศเป็นพิษ
อากาศเป็นพิษย่อมเป็นอันตรายต่อชีวิตของคนเรา
ทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บ มีอายุสั้น

อ่านเสริมบทเรียน

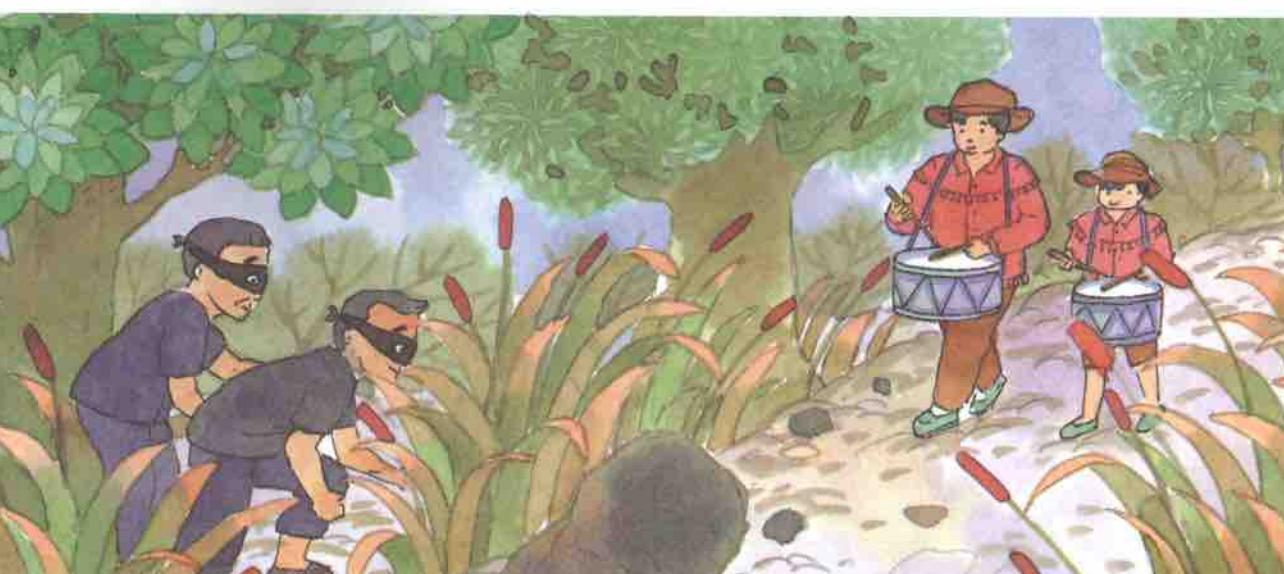
กลองเป็นเหตุ

มีชายคนหนึ่งเป็นนักตีกลองฝีมือดีตีกลองได้
ไฟแรงจนเป็นที่เลื่องลือ เขาเดินทางท่องเที่ยวไป
ตามงานต่าง ๆ และแสดงฝีมือตีกลองหาเงินเลี้ยง
ชีวิต ครั้นลูกชายของเขารีบโตขึ้น เขายังถ่ายทอด

วิชาการตีกลองให้แก่ลูกชายจนเก่งทัดเทียมกับเขางดงามคนพ่อลูกได้ใช้วิชาตีกลองหาเลี้ยงชีวิตตลอดมา

วันนึง ส่องคนพ่อลูกเดินทางเข้าไปแสดงในเมืองซึ่งมีงานประจำปี เสียงกลองของเขายังสองมีความไพเราะและฟังสนุกสนานยิ่งนัก ผู้คนมากมายต่างห้อมล้อมชมฝีมือการตีกลองของเข่า ทำให้เขากีบเงินได้มาก

ครั้นเวลาใกล้ค่ำ ส่องคนพ่อลูกเดินทางกลับบ้านเข้าเดินไปตามทางที่ไม่ค่อยมีคนกล้าเดินผ่าน เพราะมักจะถูกคนร้ายดักซุ่มตีชิงเงินทองอยู่เสมอ ลูกชายนักตีกลองจึงหยิบไม้ตีกลองตีกลองเป็นเพลงบ้างไม่เป็นเพลงบ้าง

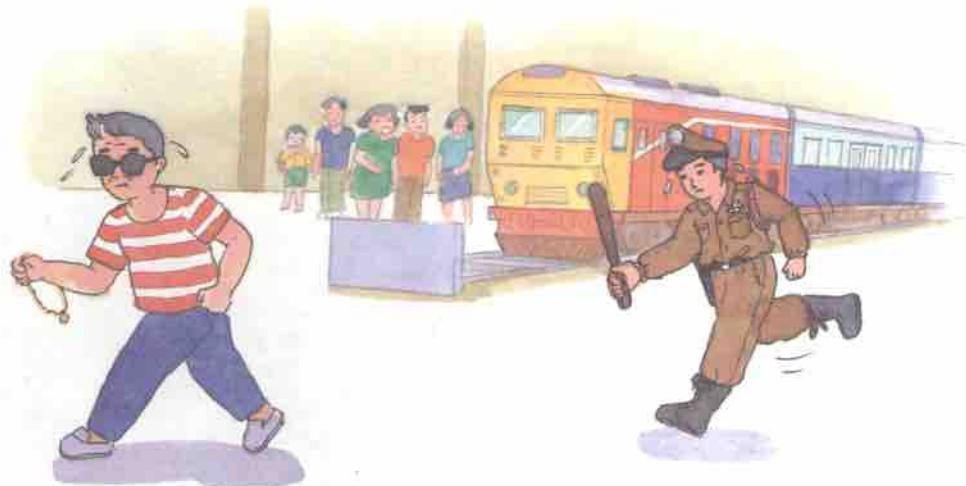

พ่อจึงบอกว่า “ลูกเอ่ย เจ้าควรจะตีกลองให้เป็นจังหวะ เป็นเพลงเหมือนกับว่ามีทหารเดินແກວมาจะหมายกว่า” ฝ่ายลูกชายไม่ทันคิดให้รอบคอบ จึงบอกพ่อไปว่า “ฉันไม่ตีอย่างพ่อบอกหรอก ฉันจะตีอย่างนี้แหละ เพราะเสียงกลองอย่างนี้ขับไล่คนร้ายได้เหมือนกัน”

ขณะนั้นคนร้ายที่ซุ่มอยู่ข้างทางได้ยินเสียงกลองครั้งแรกคิดว่าเป็นทหารเดินແກວมากก็พากันตกใจรีบหนีออกจากบริเวณนั้น แต่แล้วคนร้ายก็ได้ยินเสียงกลองตีไม่เป็นเพลง จึงกลับมาใหม่ คนร้ายเห็นสองคนพ่อลูกก็จำได้ว่าเป็นนักตีกลองในงานประจำปีเก็บเงินค่าดูดูได้มาก คนร้ายจึงเข้าແย่งซิงเอาเงินทองไปหมด

ผู้เป็นพ่อจึงกล่าวกับลูกชายว่า “เห็นไห่มเล่าเจ้าไม่เชื่อฟังพ่อ จึงถูกคนร้ายเย่งเอาทรัพย์สินเงินทองไปหมด ถ้าเจ้าตีกลองเป็นเพลง เป็นจังหวะพากคนร้ายคิดว่าทหารมากก็จะพากันหนีไป แต่เจ้า

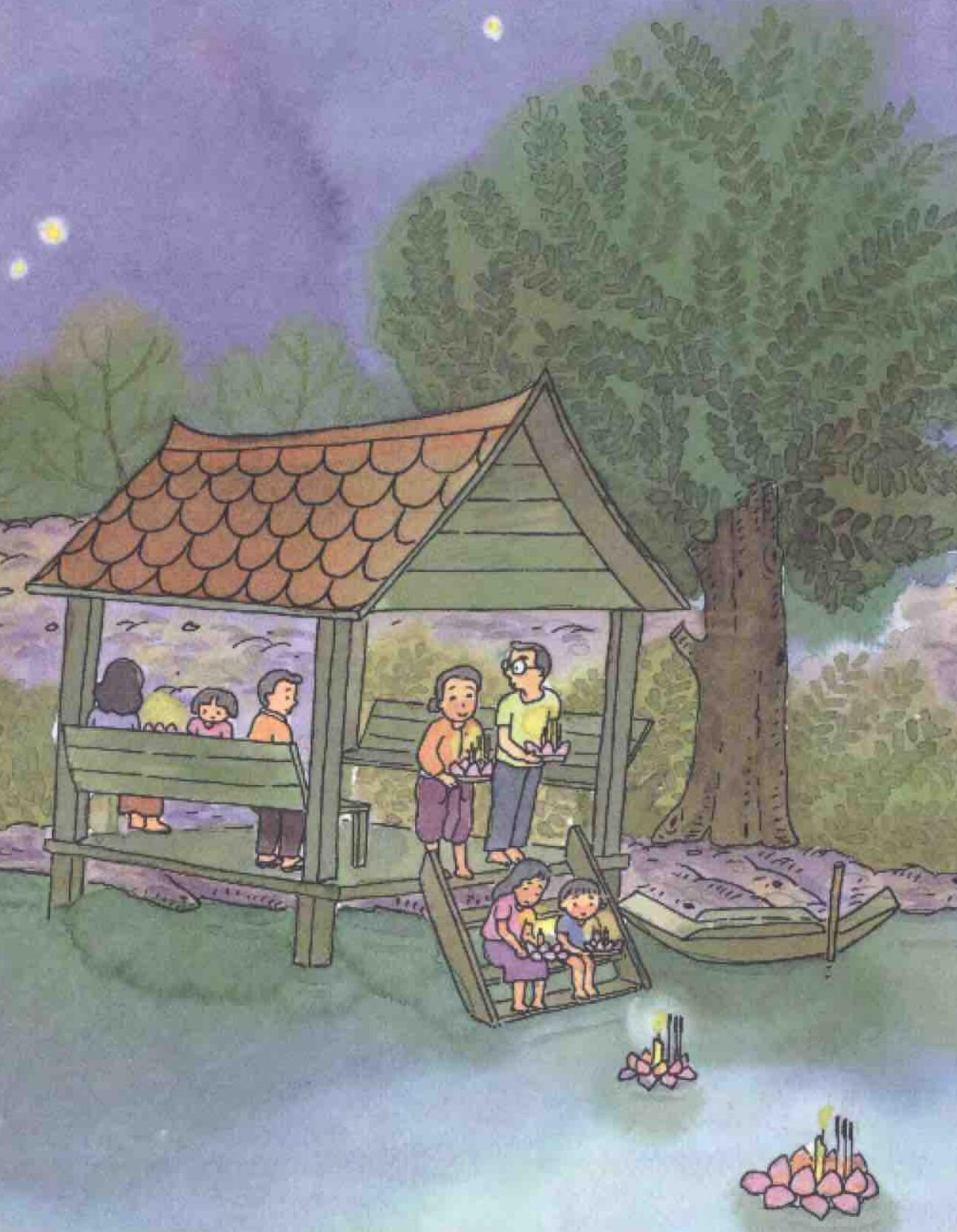
ตีกลองไม่เป็นเพลง คนร้ายจึงแย่งเงินทองของ
เราไปได้”

ตำรวจนักก่อ

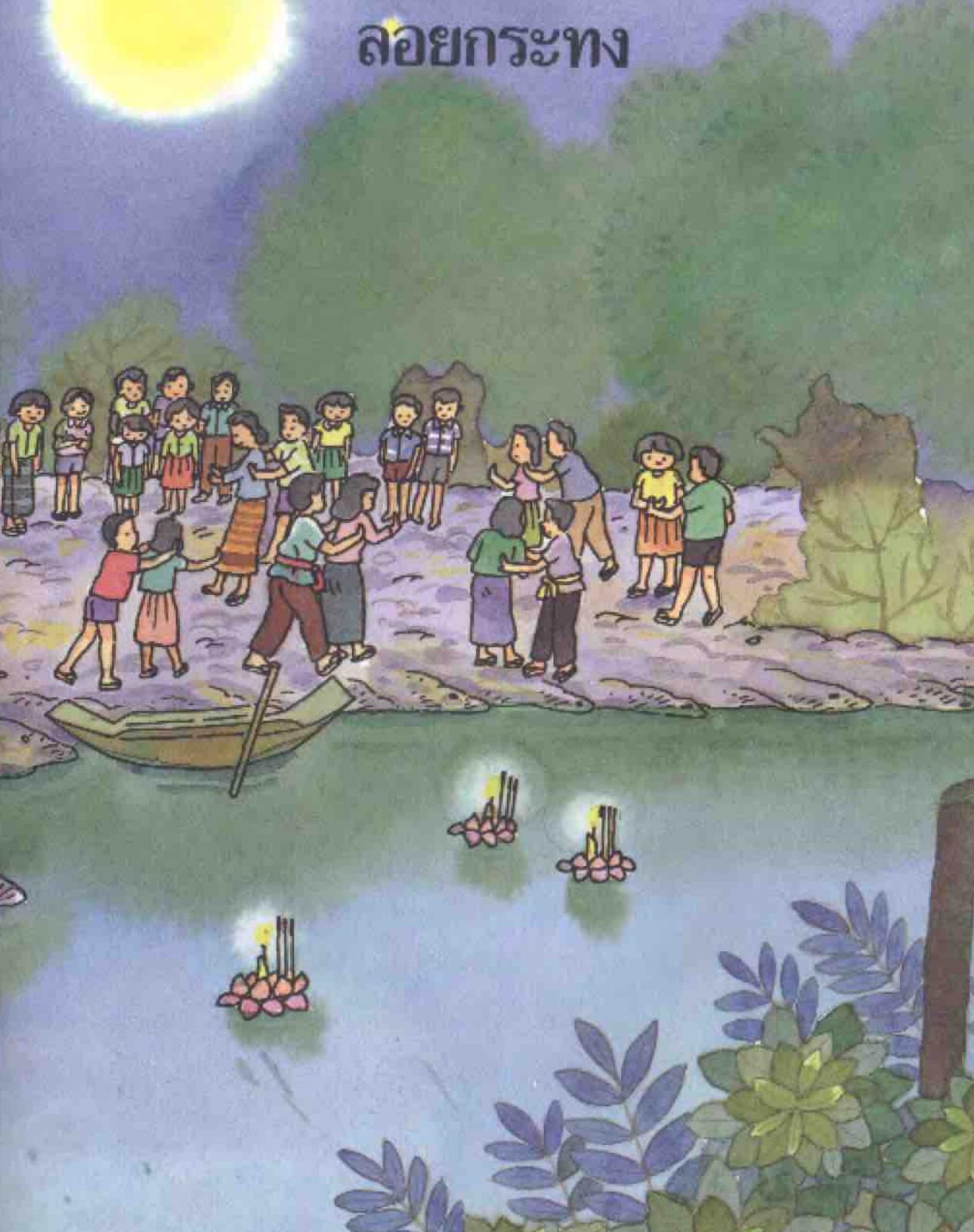
วันพุธตำรวจนัก
สังเกตว่ามี
ตำรวจนักก่อ
จับใจเร็วไว
ทำซ้ำไม่คิด
มีใช่มีทุกชั่วโมง
ตำรวจนักก่อ
แก้ไขเหตุการณ์

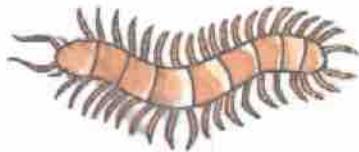
ออกตรวจห้องที่
ใจจี้สถาไฟ
สามารถวิงไลง
เข้าไปจำคุก
ชีวิตไม่สุข
ล้มลุกคลุกคลาน
องอาจกล้าหาญ
ชาวบ้านชื่นชม

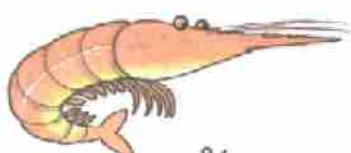
บทที่ ๑๙

ลอยกระทง

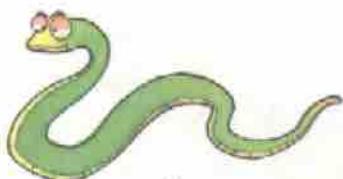

พระจันทร์

กุ้ง

งู

ดอกดาวเรือง

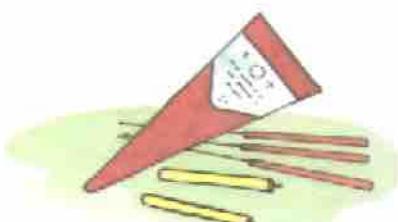
กระทง

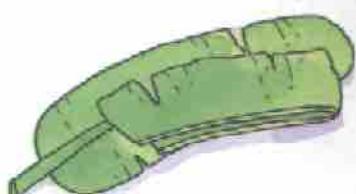
ลอยกระทง

ต้นกล้วย

ธูปเทียน

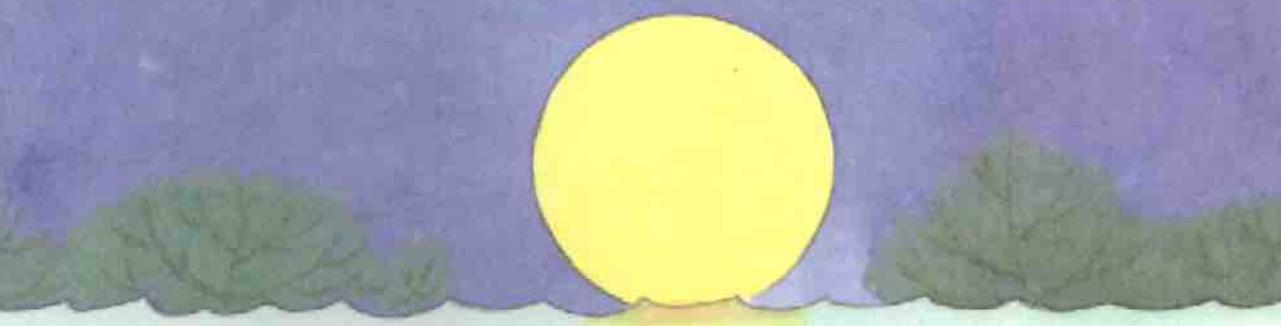
ใบตอง

พายเรือ

รำวง

ลอยกระทง

วันนี้เป็นวันขึ้นสิบห้าค่ำเดือนสิบสอง เป็นวันลอยกระทง น้ำในแม่น้ำคลองเต็มฝั่ง คืนนี้ที่วัดในหมู่บ้านจัดงานลอยกระทงเหมือนทุกปี ตอนเย็น อารี ประกาย ก้อง และวิชา ชวนกันไปบ้านของ พลอย เด็ก ๆ พบแม่ของพลอยต่างยกมือไหว้ ความเคารพอย่างสุภาพอ่อนน้อม วิชาบอกราเม่ของ พลอยว่าพากเข้าจะชวนพลอยไปลอยกระทงที่วัด และจะช่วยกันเย็บกระทง

แม่ของพลอยปลูกต้นกล้วยไว้หลายต้นที่สวนหลังบ้าน บางต้นออกเครือแล้ว แม่ร่าแม่จะสอนให้เด็ก ๆ เย็บกระทง แม่ให้พลอยไปตัดใบตอง แม่

ไปเอาไม้ก้านคูปมาทำไม้กลัดสำหรับเย็บกระทง เด็ก ๆ ช่วยเมื่อทำไม้กลัด

“ตะขاب ๆ ช่วยด้วย”

เสียงร้องของพลอยดังมาจากสวนหลังบ้าน แม่และเด็ก ๆ รีบวิ่งไปดู พลอยยืนตัวสั้น พลอยบอกว่า ตะขابตัวโടคลานผ่านหน้าของพลอย พลอยกล่าว ตะขับกัด พลอยจึงร้องเสียงดัง แม่บอกเด็ก ๆ ว่า เดือนสิงหาคมน้ำมากทุกปี บางปีน้ำท่วมบ้านเรือน พากง และตะขابจะหนีน้ำ เมื่อเราเดินในสวนในนา เราต้องระมัดระวังพากง และตะขاب ครุภัตตะขับ กัดจะปวดมาก บางคนแพ้พิษตะขับจนเป็นไข้

แม่ให้ทุกคนกลับไปที่เรือน แม่จะไปตัดใบตอง เอง แม่ตัดใบตองมาหลายใบ แม่สอนให้เด็ก ๆ เย็บกระทง แม่นั่งดูเด็ก ๆ เย็บกระทง ทุกคนเย็บกระทง ได้สวยงาม พลอยไปเก็บดอกดาวเรืองมาให้เพื่อน ๆ วางในกระทง และเอาคูปเทียนมาปักที่กระทง ทุกคน ต่างเออดอกไม้คูปเทียนมาตากแต่งกระทงให้สวยงาม พลอยถามแม่ว่า “เราลองกระทงทำไม้คะแม่”

แม่อธิบายให้เด็ก ๆ พึ่งว่า เราอยกระทงเพื่อน้ำกึ่งบุญคุณของแม่น้ำ เราใช้น้ำในแม่น้ำในการเพาะปลูกและใช้อาบกิน แม่น้ำยังเป็นที่อาศัยของกุ้ง ปู ปลา ที่เป็นอาหารของเรา แม่น้ำจึงมีคุณแก่เรา แม่พูดต่อไปว่า เราไม่ควรทิ้งขยะและของเสียลงในแม่น้ำ เพราะจะทำให้น้ำเน่าเสีย เมื่อน้ำในแม่น้ำเน่าเสีย เรายังจะไม่มีน้ำใช้ คนเรายังจะเดือดร้อนโดยจึงพูดขึ้นว่า “ถ้าเราทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง ก็เหมือนกับเราทำบาป เพราะทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน” แม่พยักหน้าและยิมอย่างพอดี

คืนนั้นดวงจันทร์เต็มดวงลอยอยู่บนท้องฟ้า ส่องแสงสว่างราวกับกลางวัน เสียงเพลงรำวงลอยกระทงดังไปทั่วหมู่บ้าน เมื่อong พลอยพาเด็ก ๆ ไปลอยกระทง ที่ท่าน้ำหน้าวัดมีคนไปลอยกระทงกันมาก ทุกคนต่างยิมแย้มหักทวยกัน บางคนพยายามเรือน้ำกระทงไปลอยที่กลางคลองหน้าวัด แสงเทียนจากกระทงส่องสว่างอยู่กลางน้ำท่ามกลางแสงจันทร์ เป็นภาพที่สวยงามมาก

ก่อนลอยกระทง พลอยบอกเพื่อน ๆ ว่า “ตั้งแต่นี้ต่อไป เราจะไม่ทิ้งขยะและของเสียลงในแม่น้ำลำคลองอีก น้ำจะได้ไม่เน่าเสีย” ทุกคนพากันชูใจที่พลอยพูด แล้วร่วมกันลอยกระทงที่ท่าน้ำหน้าวัด

เมื่อลอยกระทงกันแล้ว ชาวบ้านต่างก็พากันไปที่ลานวัด เมื่อเสียงเพลงรำวงลอยกระทงดังขึ้น ทุกคนร่วมกันรำวงอย่างสนุกสนาน ก้องซูมว่า แม่ของพลอยรำวงได้สวยที่สุด คืนนั้นเด็ก ๆ พากันรำวงวันลอยกระทง เด็ก ๆ ทุกคนจะไม่ลืมคืนวันลอยกระทงเลย

คำใหม่ในบทเรียน

กระ Thompson ก้าวที่ ก้าว กุ้ง ข่องเสีย คลาน ค่าเครื่อง งู ดวง ดวงจันทร์ ดาวเรือง เดือดร้อน ตกแต่ง ตะขาน ทักษาย ทำมกลาง เทียน เน่าเสีย ใบตอง ปวด ป้าย ปู พาย เพลง เพาะปลูก ไม้กลัด ยก ยืมแย้ม ระมัดระวัง รวมกัน รำวง เรือน ลอยกระ Thompson วันลอยกระ Thompson สิบสอง สิบห้า เสียงร้อง แสงเทียน อ่อนน้อม อาบ ความเคารพ อูป บำบัด พยักหน้า ไม้ก้านอูป ส่องสว่าง สุภาพ แสงจันทร์ แสงสว่าง แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

สุภาพ	อ่านว่า	สุ-พາบ
อูป	อ่านว่า	ทูบ
สกปรก	อ่านว่า	สก-กะ-ปรก
บำบัด	อ่านว่า	บำบ
พาย	อ่านว่า	พາบ
พะยนต์	อ่านว่า	พາบ-พະ-ยັນ
เคารพ	อ่านว่า	ເຄາ-ຮັບ

อ่านคำที่ใช้ ป พ ภ เป็นตัวสะกด

คำที่มี ป พ ภ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียง
เหมือน บ สะกด เป็นคำในมาตราแม่ กบ

ภาพยนตร์

จุดธูป

รูปร่าง รูปภาพ บำบัด จุดธูป
บุปผา สรุปว่า ถูกสาป ใชคลาก
โกลามาก สุขภาพ ภาพยนตร์ ภาพถ่าย
บุปผา หมายถึง ดอกไม้

เข้าพูดสรุปได้อ่าย่างน่าฟัง

รูปภาพนี้เหมือนของจริงมาก

คนพูดจากสุภาพย่ออมเป็นที่รักของคนอื่น

เมื่อจุดธูปให้วัพระแล้วต้องคอดูแล อย่าปล่อย

ทิ้งไว้

คนมีสุขภาพแข็งแรงย่ออมไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ

ต้นกล้วย

กล้วยเป็นพืชที่ปลูกง่าย เราใช้ประโยชน์จากต้นกล้วยได้ทุกส่วน ทั้งเป็นอาหารของคนและสัตว์ และใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้ หนอกกล้วยใช้ปลูก ถ้าเราแกะกาบกล้วยข้างนอกออก ภายในจะเป็นกาบกล้วยอ่อนมีสีขาวเรียกว่า หยวกกล้วย เราใช้หยวกกล้วยเป็นอาหารของหมูได้ กาบกล้วยที่ลอกออกมาราก็เป็นเส้น ๆ นำไปตากให้แห้ง ใช้เป็นเชือกผูกสิ่งของเรียกว่า เชือกกล้วย ผลกล้วยใช้เป็นอาหารใบกล้วยเรียกว่าใบตอง ใช้ห่อของ ใช้ทำกระ Thompson ของต่าง ๆ ดอกของกล้วยเรียกว่า หัวปี นำมาใช้เป็นอาหาร เช่น ใช้แกงเลียง นำหัวปีกับกะทิรับประทานกับกวยเตี๋ยวผัดไทย เป็นอาหารที่คนไทยชอบรับประทานกันมาก นอกจากนี้มีคนคิดนำเอาใบจากการกล้วยมาทอเป็นผ้าได้ เพราะจากกาบกล้วยหนานิยมดี สรุปได้ว่าต้นกล้วยเป็นพืชที่มีประโยชน์ต่อคนเรามาก

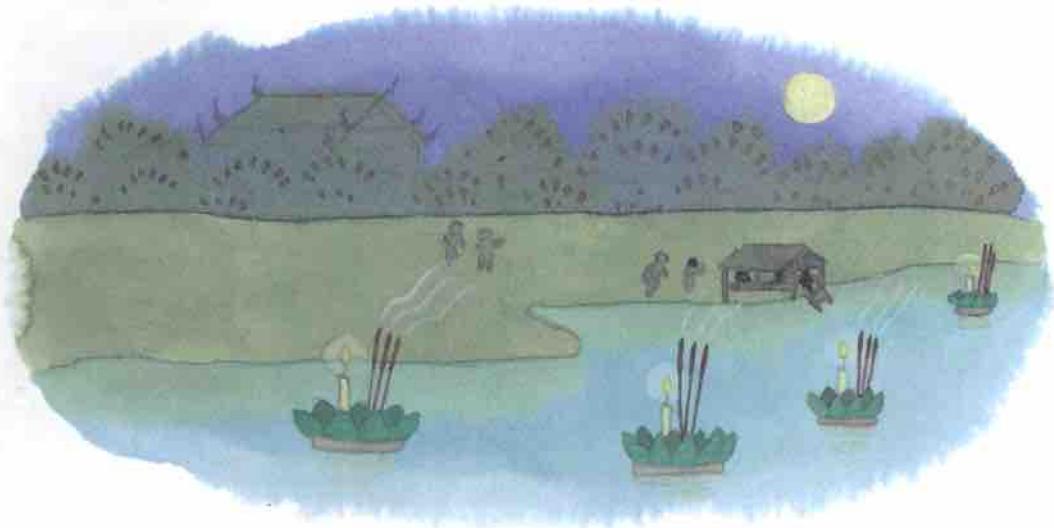
อ่านเสริมบทเรียน

ทำหน้าที่ได้ดี

คืนนั้นเงียบสงัด อากาศเย็นสบาย ทุกชีวิตกำลังหลับอย่างเป็นสุข นอกจากฉันเท่านั้นที่ยังนอนลืมตาเมื่อมีเสียงอะไรดังมา ฉันจะกระดิกหัวรับฟัง เพราะเป็นหน้าที่ของฉันที่จะต้องระวังรักษาบ้านที่ฉันอยู่

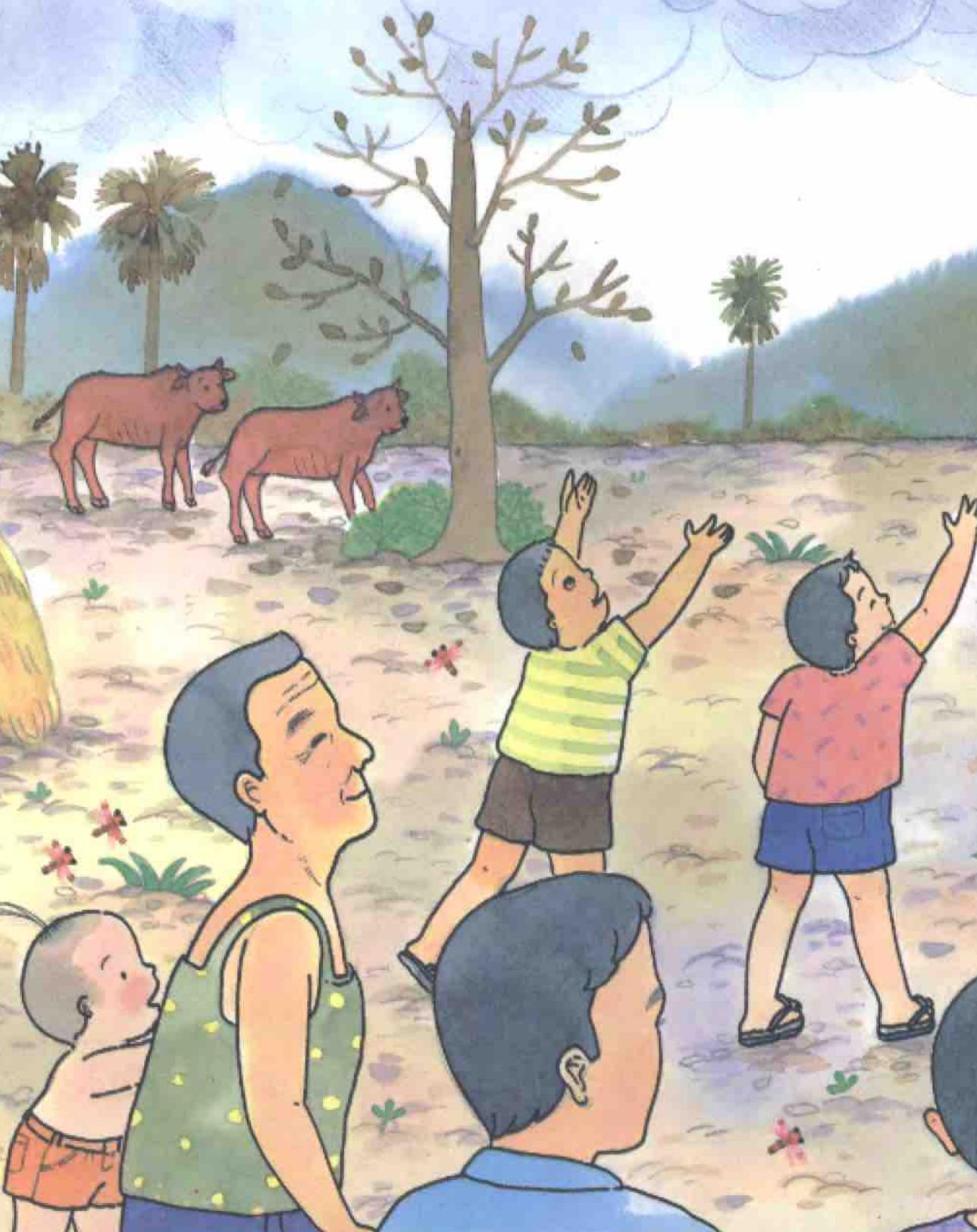
ขณะที่ฉันกำลังนึกภาพว่า ฉันกำลังแหะกระดูกอย่างอร่อย ฉันก็ได้ยินเสียงคนเดินเบา ๆ ฉันจึงค่อย ๆ ป่องเบา ๆ ตามเสียงฟีเท่านั้น ฉันเห็นชายคนหนึ่งกำลังจะเปิดประตูบ้าน ฉันจึงเห่าด้วยเสียงดัง “โอ่ง โอ่ง โอ่ง” ชายคนนั้นตกใจรีบวิงหนืออกไปทันที ฉันกระโจนเข้าใส่หมายจะงับน่องสักสองสามแผล แต่ไม่ทันเสียแล้ว ชายคนนั้นวิงหายไปในความมืด มีแต่รอยเท้าเต็มไปหมด

นายของฉันลูกขึ้นมาดู จึงรู้ว่าผู้รายขึ้นบ้าน
นายฉันขอบใจฉันที่ทำหน้าที่เป็นยามได้อย่างดี

ลอยกระทง

ลอยเยยลอยกระทง	ลอยลงน้ำใส
ธูปเทียนปักไว้	ที่ในกระทง
ลอยทุกข์ลอยบำบัด	ขอลาภเสริมส่ง
น้ำพัดกระทง	ลอยลงไกลดา
แม่เอยแม่น้ำ	มากล้ำคุณค่า
เคารพบุชา	รักษาไว้
กระทงลอยวน	อยู่บันน้ำใส
สว่างไสว	ชั่นใจจริงเยย

หน้า หนังร้อยห้าสิบห้า

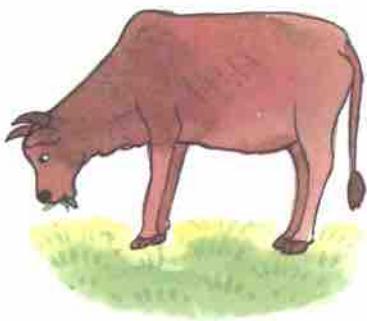

บทที่ ๒๐

มาจากฟากฟ้า

๖๕๗

โค

ชาวไร่

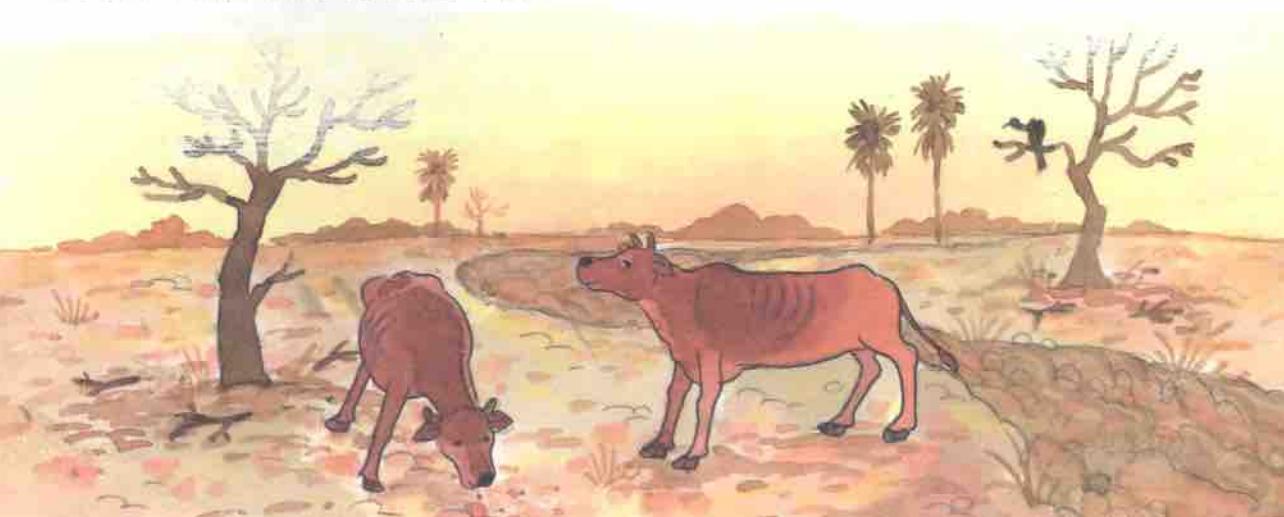
พ่อเอกสาระมังมารองน้ำฝน

มาจากฟากฟ้า

ทุกปีเมื่อพื้นเดือนเมษายน ฤดูร้อนผ่านไป ฤดูฝนจะมาแทนที่ เดือนพฤษภาคมฝนเริ่มตก และจะตกชุกไปจนกว่าจะสิ้นฤดูฝน แต่เดือนพฤษภาคมปีนี้ฝนไม่ตก อากาศร้อน นำในคุคลองแห้งขาด ต้นไม้ต้นหญ้าก็เริ่มเหี่ยวดا ชาวไร่ชาวนาพากันร้อนใจว่าปีนี้คงฝนแล้ง ทำนาทำไร่ไม่ได้ สักวันเลี้ยงก็จะล้มตายเพราะขาดน้ำ

เมื่อปีที่แล้ว ราชภูมิในหมู่บ้านได้ร่วมใจกันจัดตั้ง
สหกรณ์เลี้ยงโคเนื้อ มีเจ้าน้ำที่จากอำเภอมาให้
คำแนะนำ และยังนำข่าวดีมามแจ้งแก่คนในหมู่บ้านว่า
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานฟ่อโค
พันธุ์เนื้อมาให้ เพราะทรงห่วงใยราชภูมิ อยากรู้ว่า
ราชภูมิรายได้เพิ่มขึ้นจากการทำไร่ ทำนา ชาวบ้าน
ต่างปลื้มปิติและซาบซึ้งในน้ำพระทัยของพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นอย่างยิ่ง

ปีนี้ฝนแล้ว คนในหมู่บ้านรวมทั้งครอบครัวของ
พ洛อยต่างได้รับความเดือดร้อน พ่อเลี้ยงโคเนื้อໄว้
หลอยตัว แต่ไม่มีน้ำและน้ำให้โคกินเพียงพอ โค
เริ่มผอมลง บางตัวก็เป็นโรค ทางอำเภอต้องส่งนมอ
รักษาสัตว์มารักษาให้

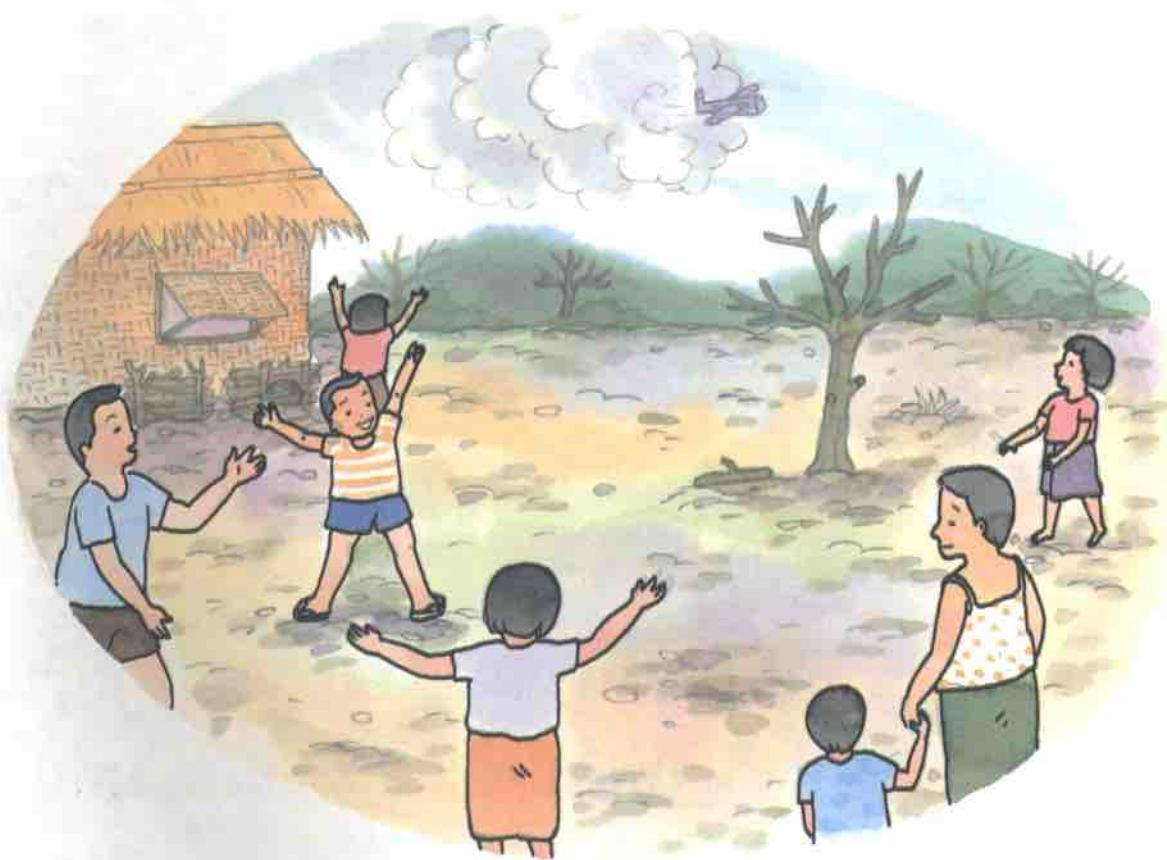

เด็ก ๆ ไม่รื่นเริงเหมือนแต่ก่อน พลอยเป็นเด็กช่างคิด พลอยบอกกับเพื่อน ๆ ว่า “เมื่อพ่อแม่ของเรามีความทุกข์ เราจะเล่นสนุกกันได้อย่างไร” พลอยคิดตลอดเวลาว่าทำอย่างไรฝันจึงจะตกลงมาบ้าง

ก้องแหงนดูห้องฟ้าแล้วพูดขึ้นด้วยเสียงหนักแน่นว่า “ฉันอยากมีฤทธิ์มาก ๆ ฉันจะแสดงฤทธิ์เรียกฝนมาตกในหมู่บ้านเรา”

ปลายเดือนพฤษภาคมแล้ว ฝนก็ยังไม่ตก อากาศยิ่งร้อนขึ้น คนในหมู่บ้านได้รับความเดือดร้อนมากขึ้น ต่างแหงนดูห้องฟ้า หมู่บ้านเงียบเหงาไม่ได้ยินเสียงร้องเพลงและเสียงหัวเราะเหมือนแต่ก่อน

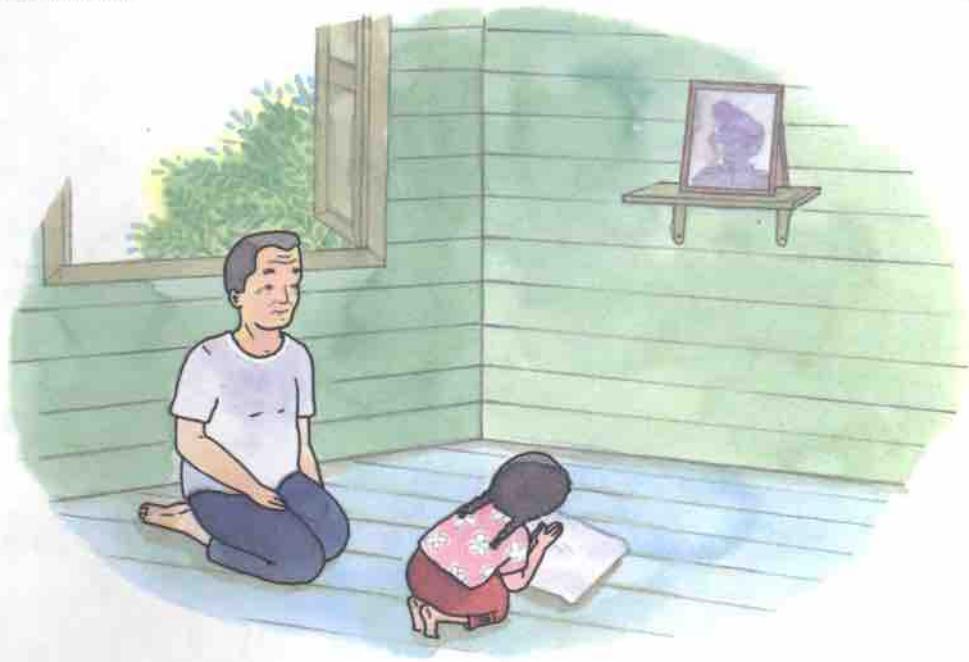
แล้ววันที่ทุกคนในหมู่บ้านตื่นเต้นยินดีกันหน้า
ก็มาถึง วันนั้นเป็นวันเสาร์ ผู้ใหญ่บ้านกล่าวด้วย
เสียงอันดังท่ามกลางชาวบ้านที่มาชุมนุมกันว่า
“ฟันจะตกในหมู่บ้านของเราแล้ว ในหลวงทรงมี
พระเมตตาแก่พวงเรา เราจะได้รับนำฟันจากโครงการ
ฟันหลวง ทางราชการจะส่งหน่วยทำฟันหลวงมายัง
หมู่บ้านเรานะในวันจันทร์นี้” เมื่อผู้ใหญ่บ้านกล่าวจบ
ชาวบ้านต่างให้ร้องด้วยความดีใจ

วันจันทร์ เด็ก ๆ พากันวิงออกมาที่ลานบ้านต่างกระโดดโผลเด็นร้องตะโกนบอกต่อ ๆ กันให้ดูเครื่องบินลำหนึ่งที่บินวนเวียนอยู่บนท้องฟ้าเหนือหมู่บ้าน พร้อมทั้งไปรยสิ่งที่ใช้ทำฟันหลวง ผู้ใหญ่ก็วิ่งตามเด็กออกมารุด้วย

ท้องฟ้าเริ่มมีเมฆครึ่ง ก้อนเมฆจับกลุ่มกันมากขึ้นแล้วสิ่งที่ทุกคนดีใจเป็นที่สุดก็คือฝนตกลงมาเป็นที่นาอัศจรรย์ยิ่งนัก

พ่อของพลอยวิงออกไปนอกร้าน เอกะละมัง marrow น้ำฝน พ่ออาบน้ำฝนและตะโกนแข่งกับเสียงฝนว่า “นี่แหลมน้ำพระทัยจากในหลวง น้ำพระทัยที่มาจากการฟ้า”

พลอยดีใจจนแทบร้องไห้ เขายิ่งเข้าไปในบ้านเพื่อเปลี่ยนเสื้อผ้าที่เปลี่ยนฝน พลอยเห็นปุ่มลงกราบที่พระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พลอยได้ยินเสียงปูพูดว่า พระเมตตาของ

พระองค์แท้ ๆ จึงทำให้ฟันตก พระบารมีของพระองค์ เย็นช้ำดังสายฝน พลอยก้มลงกราบบ้าง เมื่อเงยหน้า ขึ้นพลอยเห็นนัยน์ตาของปู่มีน้ำตาไหลซึม ด้วยความ สำนึกในพระกรุณาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คำใหม่ในบทเรียน

ก้ม กระโดดโผลเต้น กราบ การทำไร่ ขอด ครึ่ม ความเดือดร้อน ความตื่นเต้น ความสำนึก คำแนะนำ คุณ เครื่องบิน โคงเนื้อ โคงการ เมย เงี่ยบเงา เจ้าหน้าที่ แจ้ง ฉ่ำ ชาวไร่ ชูก ชุมนุม ชาบชึง ชิม ตลอดเวลา ถ้วน ทรงทำไร่ แทน น้ำฝน น้ำพระทัย ในหลวง

ปลาย ปลีมปีติ เปียก ໂປຣ ຝົນຫລວງ ພ່ວໂຄ
ເພີ່ມ ເພີ່ງພອ ພາກຟ້າ ມືດ ຍິນດີ ຮອງ ຮ້ອນໃຈ
ຮັກຊາ ຮາຍໄດ້ ຮິ່ນເຮີງ ລົ້ມຕາຍ ວຸນເວີຍນ ສາຍຝົນ
ສິ້ນ ເສື້ອຜ້າ ມີຫຼາຍ ທັນກັນແນ່ນ ອ່ວງໃຍ ແහື້ນ
ເຫື່ຍວເຫາ ແພນ ໂທ່ຽນ ອ່ອຍ່າງຍິ່ງ ຄວາມຖຸກຂໍ
ຄວາມເມຕຕາ ນ້ຳຍື່ນຕາ ພຣະກຽດູນາ ພຣະບຣມ-
ຈາຍາລັກຊັນ ພຣະບາທສມເດັ່ຈພຣະເຈົ້າອູ່ຫ້າ
ພຣະບາຣມີ ພຣະເມຕຕາ ພຣະຮາຊທານ ພຣະອອກ
ພຖະກາຄມ ເມຊາຍນ ຮາຊກາර ຮາຍກວາ ຕຸດ
ຖຸກທີ່ ແລ້ງ ສທກຣົນ ອັສຈຈຣຍ໌

ແບບຝຶກອ່ານ

ອ່ານຄໍາຢາກ

ຮາຍກວາ	ອ່ານວ່າ	ຮາດ-ສະ-ດອນ
ສທກຣົນ	ອ່ານວ່າ	ສະ-ຫະ-ກອນ
ພຣະຮາຊທານ	ອ່ານວ່າ	ພຣະ-ຮາດ-ຊະ-ທານ
ມືຖຸກທີ່	ອ່ານວ່າ	ມື-ວິດ

ພຣະບຣມຈາຍາລັກຊັນ

ອ່ານວ່າ ພຣະ-ບຣມ-ມະ-
ຈາ-ຢາ-ລັກ

พระบารมี	อ่านว่า	พระ-บะ-ระ-มี
นัยน์ตา	อ่านว่า	ไน-ตา
พระกรุณา	อ่านว่า	พระ-กະ-รุ-นา
อัศจรรย์	อ่านว่า	อัด-สะ-จัน

อ่านคำที่มี ฤ

คำที่มี ฤ จะอ่านออกเสียง รี บ้าง ริ บ้าง เรอ บ้าง

ฤ อ่านออกเสียง รี

ฤทธิ์	อ่านว่า	รี-ดู
พฤษภาค	อ่านว่า	พรีด-สะ-พา-ค
พฤศจิกายน	อ่านว่า	พรีด-สะ-จิ-กา-ยน
พฤหัสบดี	อ่านว่า	พรี-หัด-สะ-บอ-ดี
ประพฤติ	อ่านว่า	พระ-พรีด

ฤ อ่านออกเสียง รี

ฤทธิ์ อ่านว่า ริด

๗ อ่านออกเสียง เรื่อง

ฤกษ์

อ่านว่า เริก

๘ อ่านออกเสียง รือ

ฤกษี

อ่านว่า รีอ-สี

ฤดูร้อน เดือนพฤษจิกายน เดือนพฤษภาคม
วันพุธหัสบดี มีฤทธิ์ ฤกษ์ดี พระฤกษี ประพฤติ

ฤดูร้อนอากาศร้อน

เดือนพฤษภาคมเริ่มต้นฤดูฝน

เดือนพฤษจิกายนเริ่มต้นฤดูหนาว

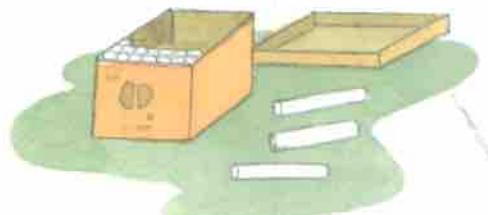
ผู้ประพฤติดียอมเป็นสุข

อ่านคำที่มีการันต์

‘ เรียกว่า ไม้ทันฑมาต พยัญชนะที่มี

‘ กำกับ เรียกว่า ตัวการันต์ เราจะไม่ออกรสเสียง

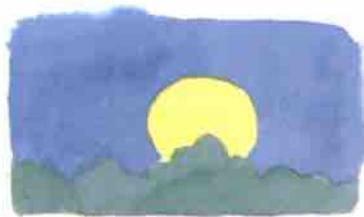
กษัตริย์	อ่านว่า	กะ-สัด
รถยนต์	อ่านว่า	รถ-ยน
ภาพยนตร์	อ่านว่า	พາບ-ພະ-ยນ
สัตวแพทย์	อ่านว่า	สัດ-ຕະ-ວະ-แพด
สัตว์	อ่านว่า	สัด
พระองค์	อ่านว่า	พระ-อง
ชอร์ก	อ่านว่า	ช้อก
หนังสือพิมพ์	อ่านว่า	หนัง-สีอ-พิม
ฤทธิ์	อ่านว่า	ริด
วันจันทร์	อ่านว่า	วัน-จัน
วันศุกร์	อ่านว่า	วัน-สุก
วันเสาร์	อ่านว่า	วัน-เสา
ดวงจันทร์	อ่านว่า	ดวง-จัน
ดวงอาทิตย์	อ่านว่า	ดวง-อา-ทิด
สับดาห์	อ่านว่า	สับ-ดา
พระสงฆ์	อ่านว่า	พระ-สง
มนุษย์	อ่านว่า	ມະ-ນຸດ
อุตสาห์	อ่านว่า	ອຸດ-ສ່າ

ข้อลักษณะ

หนังสือพิมพ์

ดวงจันทร์

ดวงอาทิตย์

พระสงฆ์

ดวงจันทร์

วันเสาร์

ฤาษี

มีฤทธิ์

สักปดานห์

หาข้อลักษณะ

พระองค์

พระสงฆ์

พระกรุณา

นัยน์ตา

ราชภูมิ

สนธิรัตน์

พระสงฆ์อยู่ที่วัด

พระฤาษีมีเวทมนตร์คาถาและมีฤทธิ์

นักเรียนอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์

สักปดานห์หนึ่งมีเจ็ดวัน ได้แก่ วันอาทิตย์

วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ และวันเสาร์

ดวงจันทร์ส่องแสงในเวลากลางคืน แต่ดวงอาทิตย์ ส่องแสงในเวลากลางวัน

อ่านคำ ร หัน

ร ร เรียกว่า ร หัน อ่านออกเสียง อัน

สรรค์ อ่านว่า สະ-หວັນ

บรรลง อ่านว่า ບັນ-ເລັງ

ຈັດສຽງ อ่านว่า ຈັດ-ສັນ

ພຣະชา อ่านว่า ພັນ-ສາ

ຈຳນຣຈາ อ่านว่า ຈຳ-ນັ້ນ-ຈາ

ອັສຈຣຍໍ อ่านว่า ອັດ-ສະ-ຈັນ

ວັນແຂລິມພຣະໜນມພຣະชา

อ่านว่า ວັນ-ຊະ-ແຂລິມ-ພຣະ-
ໜນ-ມະ-ພັນ-ສາ

เดຶກ ၅ ເຊື່ອວ່ານາງພ້າອູ່ບຸນສວຣគໍ
ໜ່ວຍທຳຝັນຫລວງທຳໃຫ້ຝັນຕກໃນຖຸແລ້ງ ຊາວນາ
ວ່າເປັນເຮືອງອັສຈຣຍໍມາກ
ທາງຮາຊກາຮຈັດສຽງທີ່ທຳກິນໃຫ້ຊາວນາ
ວັນແຂລິມພຣະໜນມພຣະชาເປັນວັນຄລ້າຍວັນປະສຸດີ
ຂອງພຣະບາທສມເດີຈພຣະເຈົ້າອູ່ໜ້ວ

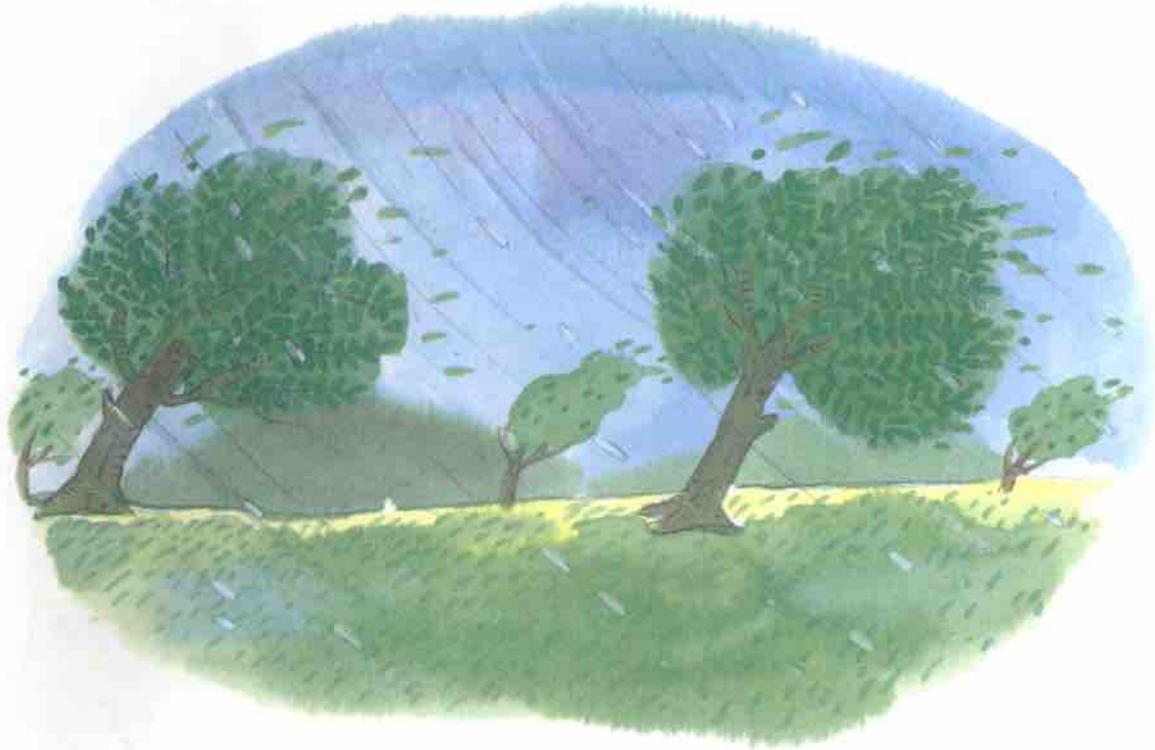
ຈະ เรียกว่า ວິຫຼາມ ເມື່ອມີຕົວສະກັດອ່ານອອກ-
ເສີ່ພັງ ອະ ເຊັ່ນ ອຽມ ອ່ານວ່າ ທຳ

ອຽມ	ອ່ານວ່າ	ທຳ
ພຣະອຽມ	ອ່ານວ່າ	ພຣະ-ທຳ
ອຽມດາ	ອ່ານວ່າ	ທຳ-ມະ-ດາ
ອຽມชาຕີ	ອ່ານວ່າ	ທຳ-ມະ-ชาຕີ

ພຣະອຽມເປັນຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸທົກເຈົ້າ
ຕາມອຽມດາສັຕ່ວປ່າຍ່ອມດຽວຍ
ຕັ້ນໄມ້ໃນປ່າຍ່ອມຂຶ້ນເອງຕາມອຽມชาຕີ

ຝົນຫລວງ

ຝົນເກີດຈາກໄອນໍ້າໃນອາກະສລອຍຂຶ້ນໄປປັນທົອງພໍາ
ແລ້ວຮົມຕົວກັນເປັນກ້ອນເມົາ ເມື່ອເມົາຮົມຕົວກັນ
හນາແນ່ນກີຈະເກີດເປັນຝົນຕາກລົງມາ ເປັນຝົນອຽມชาຕີ
ບາງພື້ນທີ່ຂາວນາຈາວໄຮ່ປະສົບບັນຫາຄວາມແໜ້ງແລ້ງ
ຝົນໄມ້ຕົກຕ້ອງຕາມຄຸດກາລ ທຳໃໝ່ຂາດແຄລນນໍ້າດື່ມນໍ້າໃໝ່

และน้ำสำหรับเพาบลูก ชาวนาชาวไร่ก็เดือดร้อน
ในหลวงทรงเห็นว่าการทำให้ฝนตกลงมาอย่าง
พื้นที่ที่แห้งแล้งจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของ
ชาวนาชาวไร่ได้ พระองค์ทรงคิดค้นการทำฝนเทียม
โดยทดลองนำเครื่องบินบินอยู่เหนือเมฆ แล้วนำ
น้ำแข็งแห้งไปปะรยให้เป็นฟอย ก้อนเมฆจะรวมตัว
กัน แล้วพ่นละอองน้ำไปที่ก้อนเมฆ เมฆก็จะกล้าย
เป็นฝนตกลงมา เรียกว่าฝนเทียม เราเรียกฝนเทียม
ว่าฝนหลวง เพราะเป็นฝนที่ในหลวงทรงให้คิดค้น
หาวิธีทำให้ฝนตก

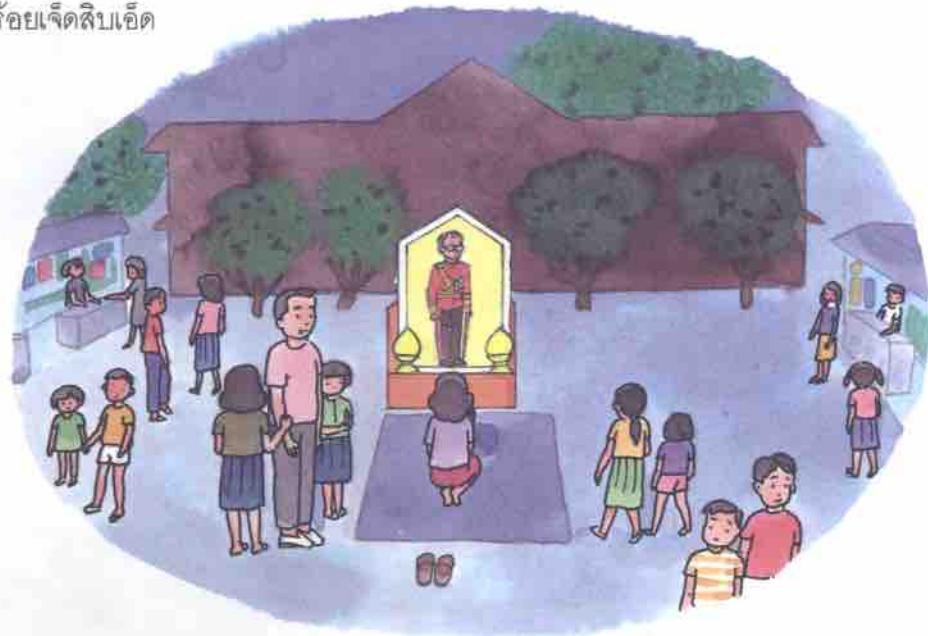
อ่านเสริมบทเรียน

เที่ยววันเฉลิมพระชนมพรรษา

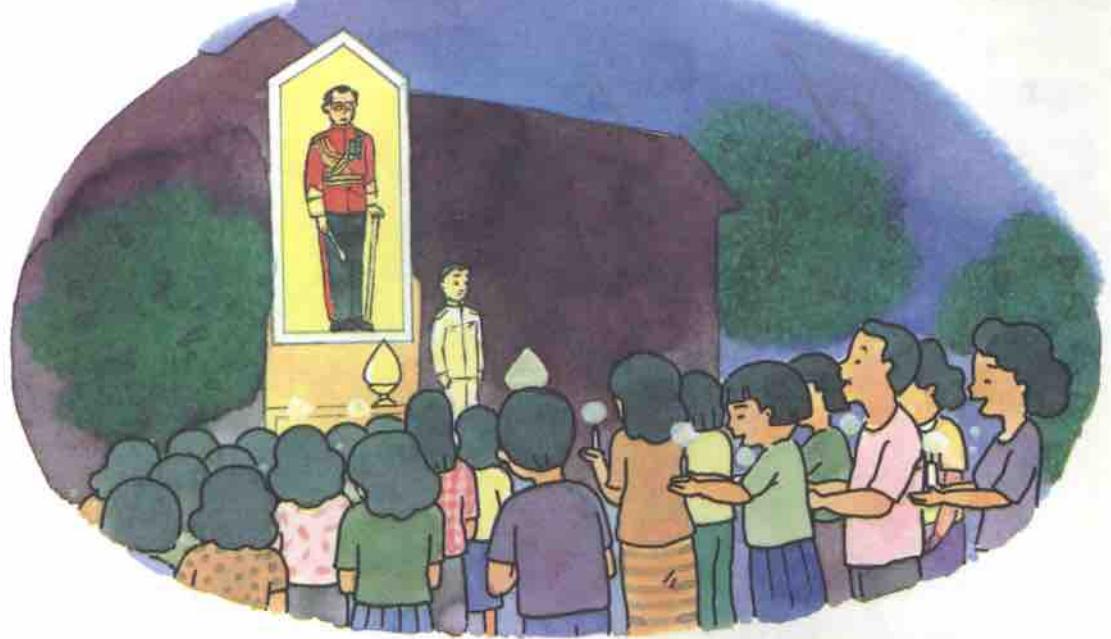
วันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประชาชนชาวไทยชื่นชมยินดีเป็นอย่างมาก ทางราชการจัดให้มีงานเฉลิมพระชนมพรรษา ตามอาคารบ้านเรือนและสถานที่ต่าง ๆ จะประดับธงชาติ ประดับไฟหลากระสือสว่างไสวสวยงามรวมกับเมืองสวรรค์

“โชคดีจังนะ วันนี้แม่กับพ่อจะพาเราไปเที่ยวงานเฉลิมพระชนมพรรษา” สุดาบอกรสุนารีในตอนเย็นหลังจากรับประทานอาหารเย็น เมื่อทุกคนเตรียมตัวเรียบร้อยแล้ว แม่กับพ่อก็พาลูกทั้งสองคนไปเที่ยวงานเฉลิมพระชนมพรรษาที่หน้าศาลากลางจังหวัด

บริเวณงานผู้คนมากมาย บางคนถือธงชาติ บางคนถือเทียนเพื่อเตรียมจุดถawayพระแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในงานมีร้านขายของมากมาย บรรดาพ่อค้าแม่ค้าต่างร้องเรียกผู้คนให้ซื้อของ

แม่กับพ่อพาลูก ๆ เดินฝ่าฟุ่งชนไปยังเวทีที่มีพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอยู่ มีพานดอกไม้คูปเทียนจัดอย่างสวยงาม แม่ยกมือไหว้พระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และแจกเทียนให้พวกลูก ๆ ถือไว้ในมือซ้าย ทุกคนได้ยืนเสียงดนตรีบรรเลงเพลงอย่างสนุกสนาน แสดงว่าใกล้เวลาที่ทุกคนจะร้องเพลงถวายพระแล้ว สักครู่ผู้ว่าราชการจังหวัดก็มาถึง ผู้ว่าราชการจังหวัดขึ้นไปบนเวทีถวายบังคมพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และอ่านคำถวายพระแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว บริเวณงานเงียบสงัด ไม่มีแม้แต่เสียง

ประการขายสินค้า เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดอ่านคำถวายพระพรจบแล้ว ไฟในบริเวณงานก็ดับลง ทุกคนต่างจุดเทียน ไฟจากแสงเทียนสว่างไสวเป็นภาพที่สวยงามมาก แล้วทุกคนต่างร้องเพลงสรรเสริมหาราชาดังกระหึ่มทั่วบริเวณงาน ทุกคนน้อมใจรำลึกถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขอพระองค์ทรงพระเจริญเป็นมิ่งขวัญของชาวไทย

คืนนั้นสุดากับสุนารีเทียบงานด้วยความสนุกสนาน เมื่อกลับถึงบ้านแม่บอกว่า “แม่เปลี่มใจมากที่ได้ถวายพระเดิ่นหลวงของเรา ขอให้พระองค์ทรงพระเจริญ”

พระกรุณา

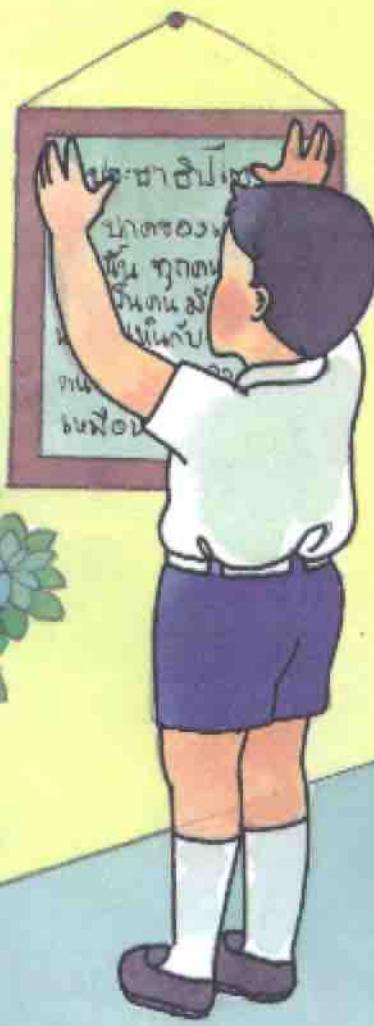
หนังสือพิมพ์ลงข่าว ถดถอยหานานาตัวสัน
 ไม่มีผ้าห่มกัน ลุมนานั้นพัดโน้มมา

พระสังฆ์และชาวบ้าน ขาดอาหารกันทั่วหน้า
 ทุกข์เข็ญเป็นสับดาห์ ขาดเสื้อผ้าและยากิน

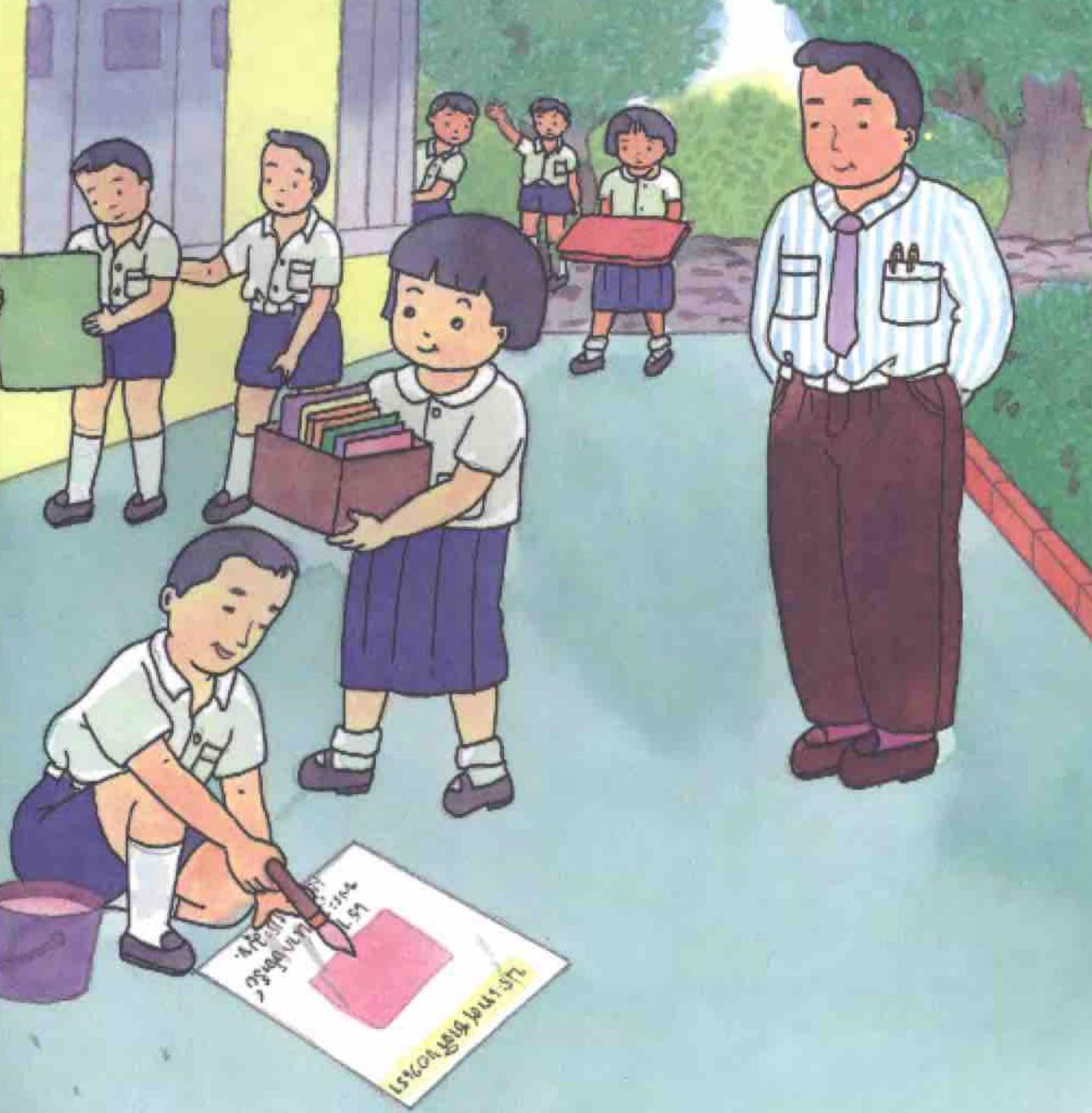
ข่าวถึงองค์กษัตริย์ ทรงเป้าปีดทุกข์ภัยสิน
 ไพร่ฟ้าข้าแผ่นดิน ทุกห้องถินอบอุ่นใจ

เสื้อผ้าและอาหาร พระราชทานเอาใจใส่
 พระองค์ทรงห่วงใย ชาบชึงใจไทยทุกคน

บ้านเมืองของเรา

บทที่ ๒๑ ประชาริบໄຕຍ

ประชาธิปไตย

หนูแดงคนดี
ปั้มแย้มเจ้มใส
พุดจาน่ารัก
พุดคุยเสมอ
ไครพุดชี้แจง
ด้วยความเคารพ
เพื่อนเพื่อนทำงาน
เชอช่วยเต็มใจ

เชอมีน้ำใจ
ไครไครขอบเชอ
เอ่ยทักเมื่อเจอ
เพื่อนเกลอขอบคุบ
หนูแดงฟังจบ
ไม่ลบหลู่ไคร
มawanเชอได
ช่วยให้งานดี

เมื่อมีปัญหา
เชือหาวิธี
ความคิดขัดแย้ง^๒
เห็นใจทุกคน
หนูเดงเด็กไทย
ชาติคือชีวิต
หนูเดงรู้ดี
ตั้งใจรักษา

ปัญญาอยู่มี
อย่างมีเหตุผล
หนูเดงไม่บ่น
ช่วยคันช่วยคิด
เข้าใจนึกคิด
ผูกมิตรพึงพา
เสริมค่า^๓
ประชาธิปไตย

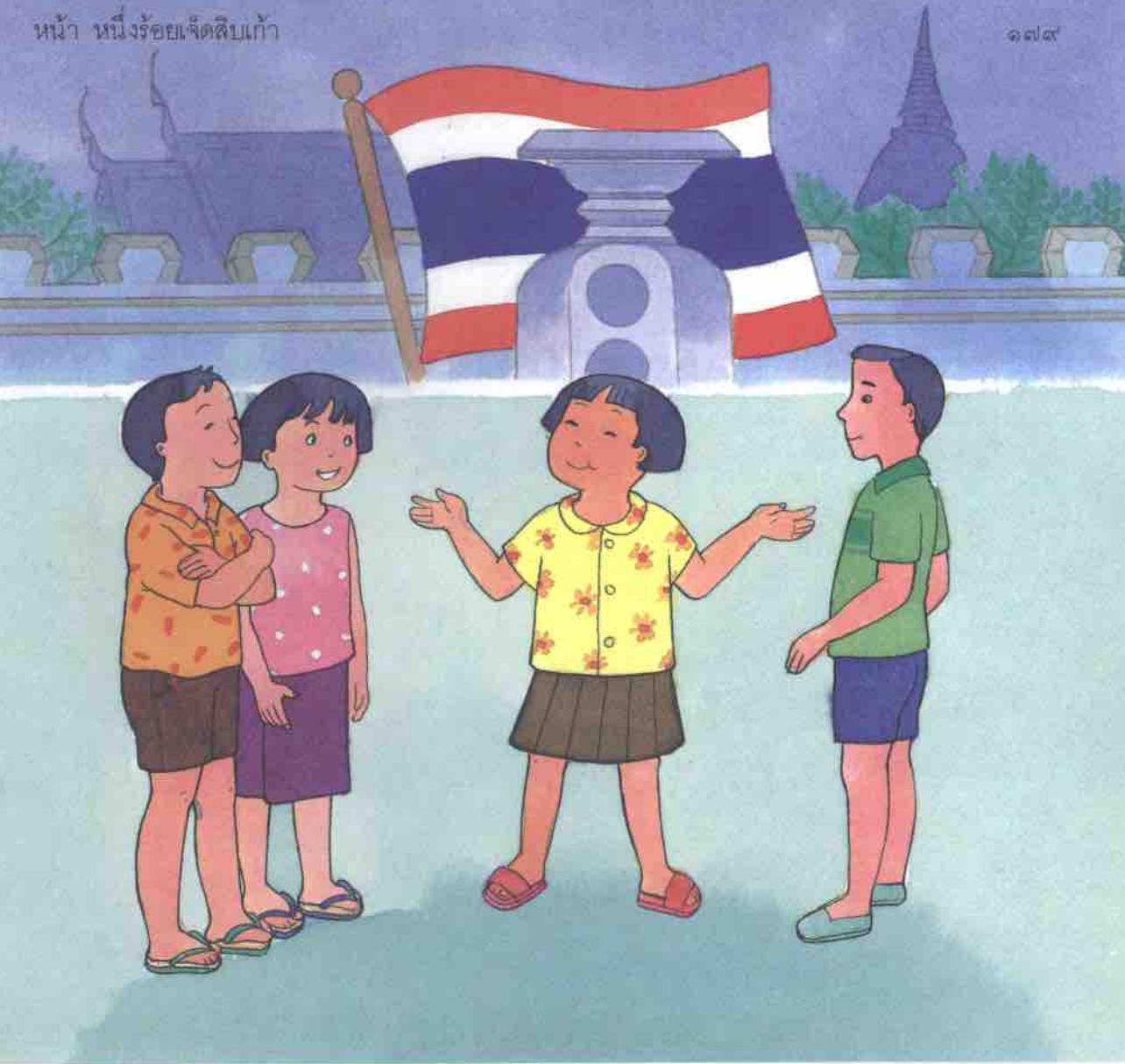
คำใหม่ในบทเรียน

ขัดแย้ง คน ค่า แจ่มใส ชีวิต ทักษิณ
บ่น ผูก พึงพา เพื่อนเกลอ ยอม ลบหลู่ หวาน
เสรี เอ่ย ประชาธิปไตย ปัญญา ปัญหา มิตร
หนูแดง เหตุผล

แบบฝึกอ่าน

อ่านคำยาก

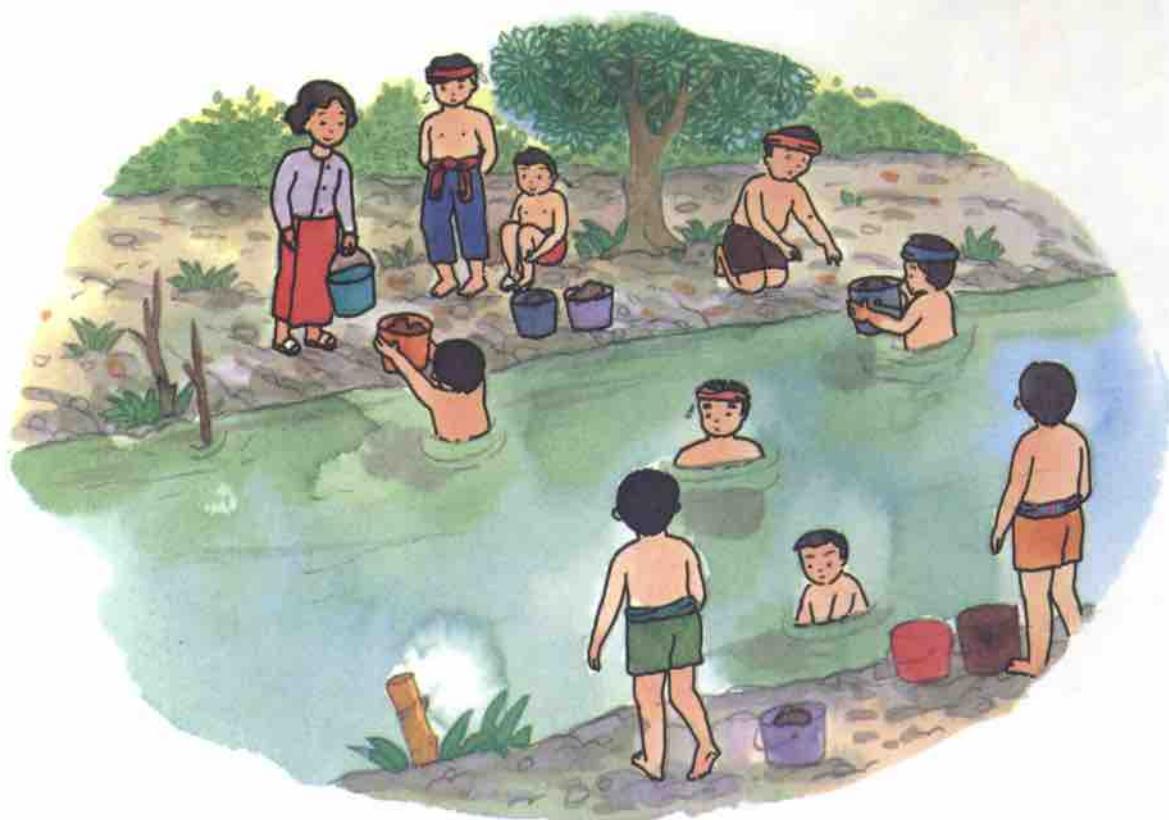
ปัญหา	อ่านว่า	ปั่น-หา
ปัญญา	อ่านว่า	ปั่น-ยา
เหตุผล	อ่านว่า	เหด-ผน
มิตร	อ่านว่า	มิด
ประชาธิปไตย	อ่านว่า	ประ-ชา-ทิบ-ປะ-ไต
เทอม	อ่านว่า	เทิม
พากเพียร	อ่านว่า	พาก-เพียน
เกียจคร้าน	อ่านว่า	เกียด-คร้าน

ประเทศาติของเรา

ประเทศาติเป็นของคนทุกคน แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของประเทศาติ คนไทยทุกคนมาอยู่รวมกัน จึงเป็นชาติไทย ประชานคนไทยทุกคนจึงเป็นเจ้าของประเทศ ประเทศไทยมีการปกครองระบอบ

ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การปกครองแบบประชาธิปไตยนั้นทุกคนต้องเป็นคน มีเหตุผล จะทำอะไรต้องใช้ปัญญาในการคิด ทำแต่ สิ่งดีงาม ไม่แก่งแย่งชิงดิกัน ต้องเคารพซึ่งกันและกัน รู้จักแลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มี ความขยัน หมั่นทำมาหากิน เศรษฐกิจหมาด เป็นคน มีระเบียบวินัย รู้ว่าสิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ มี ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม รู้จักรักษาและทำนุบำรุง

ของส่วนรวมไม่ให้เสียหาย ถ้าทุกคนในชาติเป็นดังที่กล่าวมานี้ ประเทศไทยจะมีความเจริญและเป็นประชาธิปไตย

อ่านเสริมบทเรียน

คำสอนของครู

ก่อนโรงเรียนปิด ครูสอนนักเรียนว่า โรงเรียนปิดแล้วนักเรียนอยู่บ้าน นักเรียนควรช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน ต้องอ่านเขียนทบทวนหนังสือ ถ้านักเรียนไม่อ่าน

ไม่เขียน นักเรียนก็จะลืม ใครอยากเป็นคนเรียนเก่ง ก็ต้องอ่านหนังสือ เขียนหนังสืออยู่เสมอ

นักเรียนต้องตื่นนอนแต่เช้า เมื่อABA แปรงฟัน แต่งตัวแล้ว ควรช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน ฝึกฝน อ่านเขียนหนังสือ พักผ่อนและเล่นกับเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ถึงตอนค่ำนักเรียนต้องให้วัพระและให้วัฟเฟ่่อร์เม ก่อนนอน ใครทำได้ตามที่ครูพูดก็จะเป็นเด็กดี

ปิดเทอม

เรียนจบชั้น ป.สอง	อ่านเขียนคล่องหนูดีใจ
พากเพียรเรียนต่อไป	ปิดเทอมใหญ่หนูไม่ซน
ทุกวันอ่านหนังสือ	คัดลายมือมั่นฝึกฝน
ช่วยงานในบ้านดู	ช่วยทุกคนทำความดี
เล่นบ้างเมื่อว่างงาน	ไม่เกียจคร้านทำหน้าที่
คุณครูว่าหนูดี	ปิดเทอมนี้เก่งกว่าเดิม

หน้า หนังสือสอนภาษาไทย

๑๘๓

กรมพัฒน์ศิลปากร ประกาศผู้รับรางวัล นายพงษ์นอม เก้ากำเนิด ผู้พิมพ์และถ่ายเอกสาร พ.ศ. ๒๕๖๔

รายชื่อคณะกรรมการจัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เล่ม ๒

ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓)

๑. อธิบดีกรมวิชาการ	ที่ปรึกษา
๒. ท่านผู้หญิงสมใจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา	ที่ปรึกษา
๓. นางสุระปะเนย์ นาครทรรพ	ที่ปรึกษา
๔. นายไกวิทย์ ประวัลพฤกษ์	ที่ปรึกษา
๕. ม.ร.ว.สุรชัย ศรีอ้วน	ที่ปรึกษา
๖. นางวันรี ถุวนรรມ	ที่ปรึกษา
๗. นายบรรเทา กิตติศักดิ์	ประธานกรรมการ
๘. นางสุกานณ์ สภาพงค์	รองประธานกรรมการ
๙. นางนภาลัย สุวรรณชาดา	กรรมการ
๑๐. นางสายใจ อินทรัมพรรย	กรรมการ
๑๑. นางประคอง สุทธิสาร	กรรมการ
๑๒. นางมัลลิกา ตันทันทัน	กรรมการ
๑๓. นางสาวประพิร์ เทพธราณฑ์	กรรมการ
๑๔. นายมนเดียร พุทธกาล	กรรมการ
๑๕. นางยิ่งลักษณ์ งามดี	กรรมการ
๑๖. นายอัญญา สังขพันธุ์วนนท์	กรรมการ
๑๗. นายโภกส สองจิตต์	กรรมการ
๑๘. นายบุญเสริม แก้วพรหม	กรรมการ
๑๙. นางสาวกุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์	กรรมการ
๒๐. นางอัจฉรา ชีวพันธ์	กรรมการ
๒๑. นางณอมวงศ์ ลักษยอดมารคผล	กรรมการ
๒๒. นางภาสินี เปี้ยมพงศ์สาคร์	กรรมการ
๒๓. นางสาวจิตารามย์ สวัสดิชัยตั้ง	กรรมการ
๒๔. นางสาวเข็มทอง ศันขพนิต	กรรมการ
๒๕. นางนวลจันทร์ นิเทศร่วมทิพย์	กรรมการ
๒๖. นางนิตยา จรุญผลธิดิ	กรรมการ
๒๗. นายโชคิ ศรีสุวรรณ	กรรมการ

๒๙. นางสาวพชรีภรณ์ จ้อยอุมพจน์	กรรมการ
๓๐. นางไเพลิน บุษเรืองกุล	กรรมการ
๓๑. นางสุชาดา วัยวุฒิ	กรรมการ
๓๒. นายสมเจตน์ กาฬดิษย์	กรรมการ
๓๓. นางเพชรภรณ์ รีนรมย์	กรรมการ
๓๔. นางอัมพร แต้มทอง	กรรมการ
๓๕. นายอุทัย ไชยกลาง	กรรมการ
๓๖. นางวันเพ็ญ สุทธากาศ	กรรมการและเลขานุการ
๓๗. นางปรานี ปราบวิปุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๘. นางสาวเพ็ญศิริ กัลยาณมิตร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๙. นางบุษบา ตระกูลสัจจาวดี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๔๐. นางสุดฤทัย มุขยวงศ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ออกแบบรูปเล่มและวางแผนภาพประกอบ

นายสมเจตน์ กาฬดิษย์

ผู้วางแผนภาพประกอบฉบับเป็นต้นแบบจริง

นางสาวประกายเดือน บัววิญญาณันท์

หนังสือภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ มี ๖ เล่ม ดังนี้

๑. หนังสือเรียนภาษาไทย ป.๒ เล่ม ๑
๒. หนังสือเรียนภาษาไทย ป.๒ เล่ม ๒
๓. คู่มือครุสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ป.๒ เล่ม ๑
๔. คู่มือครุสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ป.๒ เล่ม ๒
๕. แบบฝึกหัดภาษาไทย ป.๒ เล่ม ๑
๖. แบบฝึกหัดภาษาไทย ป.๒ เล่ม ๒

